

കലിക

ALKI

ஏப்ரல் 26, 1953

4

சுரு

நானுக்கு நான்

அதிக தெளிவான,

எழிலோங்கும் சருமம்

ரெக்ஸோனின் கேடில் இந்த அற்புத
வேலைகள் செய்யட்டும்

ரெக்ஸோனின் கேடில் கலந்த
நுரைய உங்கள் சருமத்தில் மெது
வாகத்தேய்த்து, பிறகு கழுவுங்கள்.
உங்கள் சருமம் நானுக்கு நான்
அதிக மழமழப்பும் தெளிவும்
பெறுவதைக் காண்பீர்கள்.

ரெக்ஸோனா

என் அந்த உன் கிழிசெல்லு

|| சருமத்திற்கு ஊட்டமளித்து பிறகு நுரையும்
மெதுவாகவும் பிரத்தியேக கைவரின்
செறிவால் செய்யப்பட்ட பெயர்.

கலைக் பொருளடக்கம்

பக்க 12
இதழ் 39

1953 ஏப்ரல் 26

தொகுதி 112

துறையின் விதை மரம் ஆகிறது!	(தலைப்புகள்)	...	3
திருத்தணி முதுகையும் விதாயாகும்	...	...	4
மறை பொழிந்தது! மன்றம் பொறித்தது!	...	...	5
தமிழ் இதை விடா	போட்டோ : எம். ஏ. கணேஷ்	...	6
பெண்ணின் செல்வம்	கவிதை	...	7
குமாரன் (வெள்ளத்தினால்)	...	...	15
ஒன்றும் இயலாதவரின் உயர்பெருங் சாதனை!	ரா. இ.	...	18
அவரைத் தேர்வுமா?	வெங்கு	...	21
நஞ்சைக் களைக் காட்சி (படங்கள்)	எம். ஏ. கணேஷ்	...	24
தமிழ்க் களஞ்சியம் (அட்டைப் படம்)	டி. கே. சி.	...	28
விசித்திரத் தட்டு (பாப்பா மலர்)	குண்டுமணி	...	29
செகர்-என் குழந்தை	எஸ். வி. எஸ்.	...	33
அமைதி பிரச்சினை	பி. தண்டபாணி	...	38
கூர்க்காவின் காதல்	'அனாஸ்'	...	43
வெற்றியின் சாதனை	அகலயம்	...	46
இரு குழந்தைகள்	வேம்பு	...	49
கடைசி நேரத்தினால்!	சம்பந்தம்	...	53
ஆரோக்கிய சாதனை	வி. என். குமாரசாமி	...	59
வெண்க்கார சங்கம்	ஹிஷன்	...	63
அன்பின் உருவம்	இவ்வாறு	...	69

"கவிதை"யின் பெயரிலும் கவிதைகள் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; உண்மையானவை கற்பனையே.

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

S. S. "ராஜுலா"

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - பிளாக் - சங்கப்பூர்

சென்னைவிட்டுத் 7 மே 1953 நாகப்பட்டினத்திற்குத் 8 மே 1953

நேரத்தில் சென்னை கப்பல் ஏதிர்ப்பட்டாலுமே எதிர்பார்க்கப் படுகிறது

மேற்கண்ட போய்விட்டிருந்த காலம் மற்றும் பர்த் வர்த்தகம் டிசெம்பர் 26
கிழமைவரையில் அடியாகப்படுகிறது.

பிளாக், போட்டி, கம்பெனிடல்நாள், கிழமைக்கு எதிர்ப்பாடு சாயன்னை நேரடியாக
சென்னை செல்லும், சாயன்னை, நாகப்பட்டினம், இரப்பர் மற்றும் தூரக் கிழக்கு நெய்விடுவதன்
இதர வர்த்தகம் கிழமைக்குள் கிழமைவரையில் அடியாகப்படுகிறது.

இதர விவரங்களுக்குத் தயவு செய்து விசாரிக்கவும்:

பின்னி & கோ. (மதராஸ்) லிமிடெட் மதுரா கம்பெனி லிமிடெட்
7, அரண்மனைத் தெரு, மதராஸ் முதல் கிழக்கு ரோடு, நாகப்பட்டினம்

**ஜீபிடர்-
லாவண்யா**

இப்பொழுது
நடைபெறுகிறது

மனிதன்

சென்னை

**ஸ்ரீ கிருஷ்ண..சீக்ரா
நார்ஜஹான்**

(சைதாப்பேட்டை)

மற்றும் தென்னாடெங்கும்
நடைபெறுகிறது!

டைரக்ஷன்
K.ராமநாத்
ஸ்டேஜியா
நெப்ட்யூன்

துவேஷ விதை மரம் ஆகிறது!

இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி ஜவாஹர்லால் நேரு சில நியங்களுக்கு முன் புது டில்லியில் நடந்த பொதுக் கூட்டத்தில் சில முக்கிய விஷயங்களை வெளியிட்டார்.

அப்போது அவர் பாசிஸ்தானில் நிகழ்ந்து வரும் சம்பவங்களைப் பற்றிப் பட்ட வர்த்தனமாகக் குறிப்பிட்டார்.

பாசிஸ்தானில் உள் நாட்டுக் குழப்பமும் கைகளும் குழறித் கொண்டிருக்கிறது என்று கூறினார்.

வகுப்பு வேற்றுமையையும் துவேஷத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பாசிஸ்தான் ஏற்பட்டது அல்லவா? அதன் விபரீத பணக்கரி இப்போது பாசிஸ்தான் மக்கள் அனுபவிக்கத் தொடங்கி விடுகிறார்கள் என்று ஜவாஹர்லால்நீ.

இந்தியாவைப் போல் பாசிஸ்தான் மதக் கலப்பற்ற அரசியல் திட்டத்தை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறாயின், அங்கே இவ்வளவு துவேஷமும் மாற்சரியமும், குழப்பமும் கைகளும் ஏற்பட்டதா என்று பாசிஸ்தான் மக்களை அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

பாசிஸ்தான் உள்தாட்டும் பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஜவாஹர்லால்நீ கூறியது தாதுக்கு தாது உண்மை என்பது அவர் பேசிய இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள் தன்கு வெளியாகி விட்டது.

பாசிஸ்தானில் உள்தாட்டுக் குழறல் உச்ச மந்தானத்தை அடைந்திருக்கிறது என்பதற்கு, "பாசிஸ்தான் பிரதம மந்திரி காஜா நாஜிமுதீன் 'டிஸ்மிஸ்' செய்யப் பட்டார்" என்ற திடுக்கிடும் செய்தியைக் காட்டிலும் வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும்?

பாசிஸ்தானில் எழுந்துள்ள பிரச்சினைகள் மொளிக்கூம் திறமை நாஜிமுதீனுக்கு இராதநாயேயே, அவரைப் பிரதம மந்திரி பதவியிலிருந்து விளக்கி விரும்பதாகப் பாசிஸ்தான் கவர்னர் ஜெனரல் குலாம் முகமது கூறுகிறார்.

காஜா நாஜிமுதீன் ஐந்து நின்றுவுக்குப் பிறகு மூன்று வருஷகாலம் பாசிஸ்தான் கவர்னர் ஜெனரலாகப் பதவி வகித்தார். அதன்பின் சென்ற ஒன்றரை வருஷக் காலாகப் பாசிஸ்தான் பிரதம மந்திரியாக இருந்து வருகிறார்.

எனவே அவரது திறமை இப்போது திடீரென்று குன்றி விட்டதாகக் கூறுவது வித்தையான யாதம் அல்லவா?

காஜா நாஜிமுதீன் பாசிஸ்தான் முஸ்லிம் லீலின் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர். பாசிஸ்தான் பார்லிமெண்டில் மேற்படி கட்சி மிகப் பெரும்பான்மையான மந்தானக் களைப் பெற்றிருக்கிறது.

அப்படி விருத்தும், பார்லிமெண்டில் பெரும்பான்மையோர் ஆதரவு பெற்றவரான பிரதம மந்திரியை, அவரால் பிரச்சி செய்யப்பட்டுக் கவர்னர் ஜெனரல் பதவிக்கு வந்த மலிந்திர் 'டிஸ்மிஸ்' செய்து விட்டார். இதிலிருந்து பாசிஸ்தான் அரசியல் நிலைமை எவ்வளவு தூரம் குழம்பிக் கிடக்கிறது என்பதைக் கற்பனை செய்து கொள்ளலாம்.

பாசிஸ்தானில் ஏற்கெனவே மேற்கு பாஞ்சாபத்திலும், கிந்து மாகாணத்திலும் பிரதமர்கள் விளக்கப்பட்டது உண்டு.

அதற்குக் காரணம் நிர்வாக கழறும் பாசிஸ்தான் தலைவர்களிடையே நிலவி வரும் கட்சி மாற்சரியமும் தான்.

பாசிஸ்தான் இராணுவத்தின் பிரதம நிர்வாகத் தலைவரே பாசிஸ்தானுக்கு விஜோதமாகச் சதி சேர்த்தாய் வழக்கு நடந்து அவர் தண்டிக்கப்பட்டதை இதற்குள் யாரும் மறத்திருக்க முடியாது.

வகுப்பு வேற்றுமையையும் துவேஷத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே பாசிஸ்தான் உருவாகிற்று. அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே பாசிஸ்தான் அரசியல் முகி விட்டு, சேடியாகி, மரமாகி வருகிறது.

பாஸ்தார் தலைவர் அவர்கள் உள்வாங்கி கோக் தலைப்பை மறைப்பதற்காக இந்தியாவின் இடை விடாது புரட்சி உரிக்கார்கள்; இந்தியாவுக்கு விடுதலையாகப் போரம் பிரேரம் செய்தார்கள்.

தலைவருக்கு வேந்தன் இன்னங்களுக்கும் வெளியே வரணம் தங்கள் தலைவர்களுடைய துணை புத்தி அல்ல; இந்தியாவின் விடுதலை எல்லாம் கைவந்தால் என்று பாஸ்தார் மக்கள் நம்பும் படி செய்ததற்காகப் பாஸ்தார் தலைவர் அவர்களிடம் சமர்த்தியும் செய்த வந்தார்கள்.

பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க வங்கிகளுக்குப் பாஸ்தார் கோங்குள்ள டீபோ, இந்தியாவுக்கு விடுதலையாகப் பாஸ்தார் செய்த வரும் துணைப் பிரேரமோ அந்த டீபோப் பிரதிபலித்த

நீதிக்கு முடியாத சந்தர்ப்பத்தை அங்கு கிழித்தான் என்பவர்கள் கருதித்திருக்கின்றனர்.

இந்தியாவின் வந்தாந்திரம் பிரதம மந்திரி பதவியை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள ஜனப் முகமது அலியும், சென்னை வரையில் புதுச்சேரியில் பாஸ்தார் வந்தாந்திரம் இருந்த புதிய மந்திரி சபையில் இடம் பெற்றுள்ள ஜனப் குரோஷியும் இந்தியாவுடன் வெறுப்பை கட்டி வைத்துக் கொள்வதே தங்கள் கோக்கம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். எனவே, பாஸ்தார் தலைவர் இனி மேலாவது துணைப் பிரேரத்தைக் கைவிட்டுப் பாஸ்தார்—இந்தியா கட்டிக்கு அடிக்கொதுவாக்கோவிக், பாஸ்தாரியும் இந்தியாவையும் அவ்வகப் படுத்தியும் பண பிரதிபலித்த தீர வழி உண்டாகும்.

திருத்தணி முருகனும் விநாயகரும்

இந்தியாவின் இப்போதெல்லாம் ஸ்ரீ கோ. விசுவம், எம். எக். ஏ. அவர்களின் பெயரை அடிக்கடி பார்க்கிறோம். ஸ்ரீ செஞ்சை நிராமணிவாரிப் பெயருடனே வேந்தர் அங்குடைய பெயரும் வெளிவர விரும்புகிறது. முகமதுமகம், திருத்தணி வட்டாரத்தில் வட்டும் போதுக் கூட்டி விவரணிகள் அவர் முகமது பங்கு கோங்கு விரும்புகிறார்.

திருத்தணி போரே டீபோலுக்காக வட்டாரத்தினும் எங்குபேது முக்கால் கோணங்களுடனும் வேந்தர் பிரேர வட்டியைக் வேந்தர் ஸ்ரீ கோ. விசுவம் அவர்கள், இந்தக் கட்டியில் தலைவராவை ஆதிதிர கோக் டி. பிரேரம் "மதர்ஸ் மனதே" என்ற கோங்குத்துடன் கோங்கு வங்கு வந்து வேந்தருக்கு சிந்து வேந்தர்ப் போனதுடன் பெயரெட்டிடவும் இவ்வாறு. இதற்குப் பிறகு ஸ்ரீ. ஏ. ஏ. என்னும் வந்தக் கட்டியைக் கிருஷ்ணத்து அந்தக் ஸ்ரீ பிரேரத்தையே தலைவர் ஆக்கினார்கள். தலைவர் பிரேரம் வந்தக் கட்டியின் வந்திரியை அழகம், "வாய்" "ஆ" என்று திரை, கோங்குவை விழுவும் பந்தர். அது முடியவில்லை. பிறகு, வந்தக் கட்டியிலிருந்து பிரித்து, டீபோலுக்கே பிரேர-போஷியில் கட்டிக்குத் தலைவராகப் போனார்.

இந்தமையே பிரேர கட்டியினும் ஸ்ரீ. ஏ. ஏ. கட்டியினும் வேந்தருக்குத் தலைவராகியே முகமது ஸ்ரீ கோ. விசுவம். அவர் தாம் முன்னம் செய்த தவறுகளுக்குப் பிரேரத்தையாகத் திருத்தணி முகமது கோங்குப் போய்க் கோங்குவாகப் பிடித்துக் கொள்வங்குக்கு. சென்னை ஜிவாவின் இப்போது வேந்தருள்ள திருத்தணி முகமது தமீழ் வரலும் பிரேரத்திற்குத் தமீழ் கட்டியில் வேந்தர்தான் கைவிட்ட கட்டியிலிருந்து.

திருத்தணியில் வரலும் தமீழ் கட்டியினால் முகமது பெருமான் தமீழில் வைதாந்தியும் வரலும் விசுவம். அதுவாக, ஸ்ரீ கோ. விசுவத்தின் பழைய தவறுகளை மறந்து அங்குடைய இப்போதைய முயற்சிக்கு ஆக்கினித்து அங்குப் புனைவ் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

புரான வரலாறுகளின் பிரேரம், திருத்தணி மக்கள் வரலியைதான் முகமது வந்தியைத் தேடிக்கொண்டு வந்தார். திருத்தணியைதான் தமீழ்க் கட்டியுக்கும் தமீழ் மகனுக்கும் திருமணம் நடத்தது. அந்தத் திருமணம் நடப்பதற்குப் பழைய விசுவம் (முகமதுமகம்) மூத்த கோங்குதான் விசுவம்) மிகக் கூலி புரிந்தான். இந்தக் கோங்குதான் முகமது டீபோலுக்கும் திருத்தணி முகமது பெருமான் மகது கவத்து ஸ்ரீ கோ. விசுவம் எம். எக். ஏ. அவர்களின் முயற்சிக்கு ஆகி கூற வேண்டும் அவ்வாறு!

—திருத்தணி மாணவர் பிரிவினை என்பதற்கான கைவிட்ட தமீழ்மனின் மிக முக்கியமான பிரதிபலினை வரலாக இருந்தது. அந்தப் பிரதிபலினை இப்போது முகமது விசுவமகம் முகமதுகூடும். (ஆதிதிர கோங்கின் மிகுந்த தட்டியுள்ளதைத் குரல் பதவியை எம் இடம் போருட்படுத்த வேண்டியுள்ளது.)

கோங்குக்கு அடுத்தபடியாக, சென்னை ஜிவாவின் தமீழ்மனின் மிகப் பெரும்பான்மையாக வரலும் திருத்தணி முகமது பிரேரத்தின் வரலாகவும் மிக மிக வங்கு முகமதுமகம். ஆதிதிர மாணவர் தமீழ்மனில் பிரிவும் வந்தப்பிறகு இந்திய அரசாங்கத்தார் எங்கும் வரலும் மூன்று சிவமீப் பார்த்தனர். அக் கவியுடைய வரலாகியே முகமது சென்னை ஜிவாவின் தமீழ் வரலும் பிரேரத்தின் கைவிட்ட வேண்டியுள்ளது.

அதும், எங்கும் வரலும் சிவமீக்கப்பெறும் வரலும் சென்னை ஜிவாவின் தமீழ்மனின் துங்கிக் கோங்குக்குக் கூடாது. சென்னை வரலும் என்பதற்காக மூன்று முயற்சி செய்த தவற்த் துங்கியிட்டதன் பதவித்தான் ஒரு முறை பந்தர் அதுவந்த தமீழ்மனில் அதுவரலும் சென்னை ஜிவாவின் தமீழ்மனின் இப்போதிருந்தே தமீழ்மனத்துடன் வேந்தருக்குச் செய்தியைவரலும் முயற்சிகளைச் செய்த கோங்குக்குக் வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

இந்த மிக முக்கியமான கைவிட்டிருந்த தலைவரின் வந்தித் தட்டித் திருமும் ஸ்ரீ கோ. விசுவம் எம். எக். ஏ. அவர்களையும், ஸ்ரீ நிராமணிவாரியும், மத்தியம் தமீழ்மனக் கைவிட்ட கோங்குக் கைவரலும் பாராட்டி வரலும் திரும்புகிறோம். அவர்களுடைய முயற்சிக்கு வெந்திரி அவர்களுக்கும் என்று திருத்தணி முகமது கோங்குக்கு.

விசுவமகம் முகமது இடங்களில் கம் ஆதிதிர கோங்குதான் வரலாகக் கூட்டத்துக்குப் புறம் பண முறைகளை மட்டும் கம் சென்னை ஜிவாவின் தமீழ் கோங்குதான் வந்தக் கோங்குத்தே கோங்கும் கைவிட்டிருக்கக் கூடாது. வேதமயத் அக்கிரமமான முறைகளைக் கைவரலும் கைவிட்டி அடைந்தாலும் அது கிடித்து சிந்து பணம் தரது. இதற்கு நீதிமனமாக உதரணத்தின் பாஸ்தாரின் இந்து வரலும் திரும்புகிறார்—ஆதிதிர ராஜ்யத்தினும் வரலும் வரலும் போடுகிறோம்.

தமீழ் மக்கள் தங்கள் புரிவையாக வந்தித் பண்பாட்டுக்குக் கவியுடைய கைவிட்டிருந்த வட்டம் வேண்டும். இந்த வந்தியின் வந்தி கிட்டவது சென்று தாமதப்பட்டாலும், கைவிட்டும் வந்தி கிடித்து சிந்து பணம் தருவது கைவிட்டும்.

மழை பொழிந்தது! மன்றம் பொலிந்தது!

நீயிற் றாட்டின் தென் பகுதியில் சக்கைப் போட்டாக மழை பொழிந்து ஏரி குளங்கள் நிறைந்து மக்கள் உணர்வுகள் குளிர்ந்து வருகின்றன என்று அறிவிக்கும்.

சென்னை கலீதும் சென்ற வாரத்தில் கோட்டாற்போல் ஐந்து நாள் மழை பொழிந்தது; இடி இடித்தது; மின்னல் மின்னிவது; வெள்ளம் பெருங்கது; மன்றம் பொலிந்தது; மக்கள் மிதந்தார்கள்.

தமிழிசைச் சங்கத்தார் புதிதாக கீம்மாணித் திருக்கும் அழகிய அன்னாமலை மன்றத்தில் பொழிந்த இசை மழையைக் குறிப்பிடுகிறோம். வாய்ப்பாட்டு விதவாங்கனும் காதல்வார விதவாங்கனும் இசை மழையைப் பொழிந்தார்கள். வீடு தலையும், உடம், தடிவாத்தியங்கள் இடி மூழ்க மொழித்தன. அன்னாமலை மன்றத்தில் நீர் வங்காரம் மின்னல் ஒளி எதத் திடித்தனும் வங்காரம் பறிக் கயில்கள், — வங்காரம் குளிர்வித்தது. இசை மழை வெள்ளமாகப் பெருகி அன்னாமலை மன்றத்தையே மூழ்க அடித்த விட்டது; ஆனும், மன்றத்துக்கு அதனும் அபாயம் ஏற்படவில்லை; அந்திவாரம் உறழிப்பட்டு மண்டபம் கெட்டிப்பட்டது. இசைப் பிரிவினாரை மக்கள், மன்றத்துக்குள்ளேயும் வெளிநிலும் இருக்கித் தோரிகளைக் கேட்டவர்கள், — ஆனந்த வெள்ளத்தில் மிதந்தார்கள்.

தமிழிசை விழா உட்கித ஐந்து நிகழ்களும் இப்படிச் சோவாலையாகவே இருந்தது. புதிய யுதயம் தமிழ்நாட்டுக்கு மிக விரைவான முறையில் ஆரம்பமாகி விருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தமிழிசை விழாவை ஆரம்பித்து வைத்த ராஜாஜி அவர்கள் வழக்கம் போல் அருமைவாய் உதாரணம் ஒன்று சொன்னார்கள்.

சாதம் சமைய்ப்பதற்காக அடுப்பில் பார்க்கைப் ஏற்றித் தண்ணீரை விட்டு அவிக்கையையும் போட்டால், முறையில் கொஞ்சமேயும் தளபன தளபன என்று சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். சாதம் வேகத் தொடங்கிய பிறகு தளபன சத்தம் குறைந்து அடக்கமான இனிமையான வேகத்தி் தொடங்கி விடும்.

இதப்போலவே, சென்ற பதினாட்டு வருடங்கள் இருந்த முன்னதாகவே ஆரம்பித்த தமிழிசை இயக்கத்தின் ஆரம்பத்தில் சத்தம் அவிவதாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. என்னிட சந்தேகமும் காரணமாகிய விவாதங்களும் நடந்தன. அமைப்பெல்லாம் இப்போது ஒத்திட்டு விட்டன. தமிழிசை இயக்கம் பக்குவமாகையும் சீக்கிர வாக் விட்டது. ஆகையால், செவிக்கெல்ல இசை ஒசை மட்டும் இப்போது கேட்டு வருகிறது.

இவ்வியம் ராஜாஜி குறிப்பிட்ட தமிழிசை இயக்கத்தை வாழ்த்தி ஆசிவதீதது. அன்னாமலை மன்றத்தில் இந்த ஆண்டில் தமிழிசை விழாவை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள்.

விழாவின் முகம் இரண்டு நிகழ்களிலும் அன்னாமலை மன்றத்தில் கூடிவிருந்த காலியின் அமைப்பு ராஜாஜியின் உத்தரவையிடுகிறிருந்தது. சென்னை ராஜ்ய கவர்னர் கனம் ஸ்ரீ பிரபாகர், பிரதம ரிப்பிபி கனம் ராஜமங்குலி, மியூனிக் அவுடமி தலைவர் ஸ்ரீ கே. வி. கிருஷ்ணசாமி ஸ்வாமி, உப தலைவர் கனம் ரிப்பிபி டி. எஸ். வெங்கடேசசுவாமி,

“கேதேயத்திரம்” ஆசிரியர் எம். ஆர். சேனாவார் போன்ற பிரமுகர்களுடன் மாஜி மகிந்தி ஸ்ரீ சோபாண ரெட்டி, ஸ்ரீ புகலா ரெட்டி, போன்ற ஆந்திர சந்தே சங்கங்களும் ஸ்ரீ முனிசி சுப்பிரமணிய அய்யர், ஸ்ரீ செம்மங்குடி சேனாவாசியர் போன்ற சந்தே கவாசிதர்களும் தமிழிசை விழாவுக்கு விஜயம் செய்த சிறப்பித்தார்கள்.

தமிழிசை இயக்கம் இனி விவாதத்துக்கு இட மிக்காத சிறந்த முறையில் வளர்க்கிறோம்கும் என்பதற்கு வேறு அத்தாட்சி வேண்டியதில்லை.

இந்த ஆண்டில் இந்தியக் குடியரசுக்காகக் ஆண்டான சந்தே விதவாங்கு விளங்கும் ஸ்ரீ செம்மங்குடி சேனாவாசியர் விழாவின் இரண்டாவது காலில் அமோகமான கச்சேரி செய்தார். அந்தச் சந்திப்பத்தையப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, தமிழிசைச் சங்கத்தார் ஸ்ரீ செம்மங்குடி சேனாவாசியர்களுக்கு ஸ்ரீ சோபாண ரெட்டியாக்காகக் கொண்டு போன்குறையப் போர்த்திக் கொண்டித்ததைப் பாராட்டுகிறோம். தமிழிசை இயக்கத்தை உடத்து போரிக் உயர்க்கப் பண்பாட்டுக்கு இனிவரும் ஒரு சிறந்த அறிஞர்போல விளங்குகிறது.

51 நிமிர்ந்த அளவுக்கு மேலாகவே சிறப்புடன் கடைபெற்ற தமிழிசை விழாவின்போது இரண்டு முக்கியமான பிரமுகர்கள் வரக்கூடாமற் போய்விட்டன. சங்கமணி டி. கே. சிதம்பரநாத முறையார் அவர்களும், திரு. ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் அவர்களும் தமிழிசை இயக்கத்துக்கு இரண்டு சிறந்த அச்சாணி போன்றவர்கள். உடல் வலக் குறைவினாலும் அவர்கள் இருவரும் விஜயம் செய்ய முடியாமற் போனதுதான் விழாவுக்கு ஒரு பெரும் குறைவாக இருந்தது. விளரவில் அவர்கள் இருவரும் உடல் வலக் பெற்று அடுத்த விழாவுக்கு அவர்கள் விஜயம் செய்யக் கூடியவர்களாக வேண்டுமென்று இவ்வாசிய வேண்டுகிறோம்.

52 இரவுச் சி அன்னாமலைக் செட்டியார் அவர்கள் தமது பேரவாக விளங்கும் மன்றத்தில் தமிழிசைப் பொழிவைக் கேட்ட விஜயம் செய்ய வில்கிய என்பதாக காம் சொல்ல முடியவில்லை. ராஜாஜி அவர்கள் தமது வானுதெல்லாம் போற்றி வணங்கிய ஸ்ரீ கட்டராஜப் பெருமானே நிகழிப்பறிவிக்கிறது ஐந்து நாள் விடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த அன்னாமலை மன்றத்தில் ஆனந்த உடனம் ஆடிவிருக்க வேண்டும். அப்படியிருக்கும் போது, ராஜாஜி அன்னாமலைக் செட்டியார் அவர்கள் வானுதெல்லாம் அந்த ஐந்து நாளும் வசிக்குத் தமிழிசை அழகுத்ததை அருகிற் பிழைத்திருப்பார் என்றே வருதுங்கிறோம்.

தஞ்சை அனாமலைத் தந்தையார் அங்கு விஜயம் செய்திருப்பதாகவே கப்பிவல்கிசைப் போல் ராஜாஜி முத்திதவாக செட்டியாரும், சிறு சிதம்பரம் செட்டியாரும் பயன்பதியுடனும் பக்தி சித்த தையுடனும் விழாவை நடத்தி வைத்தார்கள். அவர்களுக்கு தமது மனமாரித் தவழ்த்துகிறித் தெரிவித்துக் கொண்டதுடன், இவ்வாறே சிறந்த முறையில் தமிழ் இசை விழாக்கள் நிரந்தரமாக கடைபெறுவதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

தமிழ் இசை விழா

பொன்னியின் செல்வன்

கூர்சி

மணியம்

அத்தியாயம் 11

மண்டபம் விழுந்தது !

மின்னல் வெளிச்சத்தில், அங்கே நின்று பேசியவர்கள் இருவருடைய தோற்றங்களையும் பழுவேட்டரையர் ஒரு கணம் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டார். அவர்களில் ஒருவனுடைய ரவிதாஸனை இரண்டொரு தடவை அவர் தமது அரண்மனையிலேயே பார்த்ததுண்டு. அவன் மந்திர வித்தைகளில் தேர்ந்தவன் என்று நந்திரி கூறியதுண்டு. அவருடைய சகோதரன் காலாந்தக கண்டன் இந்த மந்திரவாதியைப் பற்றியே தான் சந்தேகப்பட்டு அவரை எச்சரித்திருக்கிறான். இன்னொருவன், கடம்பூர் அரண்மனையில் வேலனுட்டம் ஆடிய தேவரானன். அவனைத் தாம் பார்த்தது அதுதானா முதல் தடவை? அவனுடைய உணமைப் பெயர் என்ன?..... அப்படியும் ஒரு வேளை இருக்க முடியுமா?..... நெடுங்காவத்துக்கு முன்பு அவரால் அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து விலக்கப்பட்ட பரமேச்சுவரனா அவன்?.....

இருக்கட்டும்; இவர்கள் மேலும் என்ன பேசுவார்கள் கேட்கலாம்.

"ரவிதாஸா! நீ இப்படித்தான் வெகு காலமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாய். 'நான் நெடுங்கி விட்டது' 'யமன் நெடுங்கி விட்டான்' என்றெல்லாம் பிதற்றுகிறாய்! யமன் வந்து யார் யாரையோ கொண்டு போகிறான்! ஆனால் மூன்று வருஷங்களாகப் படுத்த படுக்கையாய்க் கிடக்கும் கந்தர சோழனைக் கொண்டு போவதாக இல்லை. அவனு

டைய குமாரர்களையோ யமன் நெடுங்குவதற்கே அஞ்சுகிறான். சம நாட்டில் நாம் இரண்டு பேரும் எத்தனையோ முயன்று பார்த்தோமே?....."

"அதனால் குற்றமில்லை, அப்போ! யமதர்மராஜன் உன்னையும் என்னையும் விடப் புத்திரசாவி! மூன்று பேரையும் ஒரே தினத்தில் கொண்டு போவதற்காக இத்தனை காலமும் காத்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தத் தினம் நாளைக்கு வரப் போகிறது. நல்ல வேளையாக, நீயும் இங்கே வந்து சேர்ந்தாய்! சரியான யம தூதன் நீ! ஏன் இப்படி நடுங்குகிறாய்? கொள்ளிட வெள்ளத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டாயா? படகு கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறாய் அல்லவா?"

"வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் படகை வெள்ளமும் காற்றும் அடித்துக்கொண்டு போகாமல் காப்பாற்றுவது பெரும் பாடாய்ப் போய் விட்டது! உன்னை எத்தனை நேரம் எங்கெல்லாம் தேடுவது?.....ரவிதாஸா! ஏன் ஏன் உடம்பு நடுங்குகிறது என்று கேட்டாய் அல்லவா? சற்று முன்னால், யமதர்ம ராஜனை நான் நெடுக்கு நேர் பார்த்தேன். இல்லை, இல்லை; யமனுக்கு அண்ணனைப் பார்த்தேன். அதனால் சற்று உண்மையிலேயே புயந்துபோய் விட்டேன்....."

"பரமேச்சுவரா! என்ன உன்னுடைய கருத்து? யமனாவது. அவன் அண்ணனாவது? அவர்களைக் கண்டு உனக்கு என்ன பயம்? அவர்கள் அல்லவோ உன்னைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டும்?"

ரீயிதானை மற்றவனைப் 'பரமேசுவரன்' என்று அழைத்ததும் பழுவேட்டையார் துணுக்குற்றார். நாம் சந்தேகப்பட்டது உண்மையாயிற்று! யமநாஸ்துடைய அண்ணன் என்று அவன் குறிப்பிட்டது நம்மைத்தான் என்பதையும் அறிந்து கொண்டார். அவனை உடனே செருங்கிச் சென்று கழுத்தைப் பிடித்து நேறித்துச்; கொல்ல வேறுமென்று அவர் உன்மையும் கைகளும் துடித்தன. மெலும் அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்ட வேணும் என்ற ஆவலினால் பொறுமையாக இருந்தார். கந்தினைப்பப் பற்றி அவர்கள் இன்னும் பேச்சு எடுக்க வில்லை. கந்தாசோழரின் குடும்பத்துக்கே காணியம் வரப்போகிறது என்று மந்திரவாதி கூறியதன் கருத்து என்ன? உண்மையிலேயே ஜோதிடம் பார்த்துச் சொல்லுகிறதோ? இவனுடைய மந்திர சக்தியைப் பற்றி கந்திவி கூறியதெல்லாம் உண்மையானதோ? ஒரு வேளை இவன் கூறுகிறபடி தெய்வானை மாக நடந்து விட்டால்?.....தம்முடைய கோக்கம் சிதையேறுவது ரீயிதாசுப் போய் விடுக! சோழசாமிராஜ்யத்தைப் பங்கிடு செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது! ஆனால் இந்தப் பரமேசுவரன்?..... இவனுக்கு என்ன இந்த விஷயத்தில் கவலை? ஆம்; ஆம்; இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னால் 'சோழ குலத்தையே அழித்து விடப் போகிறேன்' என்று சபதம் செய்து விட்டுப் போனவன் அல்லவா இவன்?.....ஆகா! தம்மைப் பற்றித்தான் அவன் ஏதோ பேசுகிறான்! என்ன சொல்லுகிறான் என்று கேட்கலாம்!

"ஈ என்னிடம் சொல்லியிருந்தபடி இன்று காங்கியே இங்கு நான் வந்தேன். ஆனால் உன்னைக் காண வில்லை. காற்றிலும் மழையிலும் அடிபட்டு எங்கே யாவது சமீபத்தில் ஓதுங்கி இருக்கிறாயா என்று சுற்றுப்புற மெல்லாம் தேடி அலைந்தேன். கொன்னிடத்து உடைப்புக்கு அருகில் ஒரு சிறிய கோயில் இருக்கிறது. அந்நிலை யாரோ படுத்திருப்பது போலத்தோன்றியது. ஒருவேளை நீதான் அசுரது தூங்குகிறாயோ என்று அருகில் போய்ப் பார்த்தேன் ... யாரைப் பார்த்தேன் என்று நினைக்கிறாய்? சாஷாத்த பெரிய பழுவேட்டையாரைத்தான்!..."

மந்திரவாதி நூலாநூலா என்று உரத்துச் சிரித்தான். அதைக் கேட்டவனத்தில் வாழும் பதவையன் 'மீறிச்'

'மீறிச்' என்று சத்தமிட்டான். வணக்க கோட்டான்கள் உறுமின.

"பழுவேட்டையாரைப் பார்த்தாயா? அவ்வது அவனுடைய போகைப் பார்த்தாயா?" என்று ரயிதானை கேட்டான்.

"இல்லை; சோக இல்லை. குப்புறப் படுத்திருந்தவனைத் தொட்டுப் புரட்டிப் போட்டு முகத்தை கன்னுக் கூற்றுப் பார்த்தேன். ரயிதானா! யமனுக்கு அண்ணன்கள் இரண்டு பேர் இருக்க முடியுமா? பழுவேட்டையாரைப் போலவே, அதே முகம். அதே மீகை, அதே காய வடுக்கள் — இவற்றுடன் இன்னொரு மனிதன் இருக்க முடியுமா?"

"ஈ பார்த்தவன் பழுவேட்டையார்தான்! சந்தேகமில்லை. நேற்று மாலை பழுவேட்டையாரன் படகில் ஏறிக்கொண்டித்ததைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தான். கதையருகில் வந்தபோது படகுகாற்றினால் கவிழ்ந்து விட்டது. அவனுடைய பரிவாரங்களில் தப்பிப் பிழைத்துக் கதா யேறியவர்கள் இப்போது கூடக் கொண்டிடக் கதா போரமாகப் பழுவேட்டையாரைத் தேடிச் சொன்னிருக்கிறார்கள். அவன் வெள்ளத்தில் மூழ்கிச் செத்துப் போயிருக்கலாம் என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள். உடைப்பு வகையிலே போய்ப் பார்த்து விட்டு அவர்கள் நிரம்பி வரும்போது பெரியதை நான் கேட்டேன். ஆகையால், ஈ பார்த்தவன் பழுவேட்டையாராகவே இருக்கக்கூடும். ஒருவேளை அவனுடைய பிரேதத்தைப் பார்த்தாயோ, என்னமோ!"

"இல்லை, இல்லை. செத்துப் போயிருந்தால் கண் மிழிகள் தெரியுமா? நான் புரட்டிப் பார்த்தவனுடைய கண்கள் கன்னுக் முடி யிருந்தன. களைத்துப் போய்த் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான் போகிருக்கிறதா....."

"மூட்டாளே! ஈ என்ன செய்தாய்! அவனைச் சும்மா விட்டு விட்டு வந்தாயா? தலையிலே ஒரு கல்லைத் தூக்கிப் போட்டிருக்கக் கூடாதா?....."

"பழுவேட்டையாரன் தலையைப் பற்றி உனக்குத் தெரியாது. அவன் தலையிலே கல்லைப் போட்டால், கல்லுத்தான் உடைந்து தூள் தூளாகும்!"

"அப்படியானால், கொன்னிடத்து உடைப்பு வெள்ளத்திலாவது அவனை இழுத்து விட்டிருக்கலாமே?"

"நான்தான் சொன்னேனே? அவனைக் கண்டதும் எனக்கு யமனுடைய அண்ணனைக் கண்டது போல் ஆகிவிட்டது. கடம்பூரில் அவன் முன்னால் வேலனுடன்

டம் ஆடிப்போது கூட என் கொஞ்ச திக், திக் என்று அடித்துக் கொண்டு தானிருந்தது. என்னை அவன் அடை யானவ் கண்டு கொண்டானானும்....."

"அதை நீகூத்து இப்போது எதற்கு எடுத்துக்கொள்?"

"அவன் உயிரோ டிருக்கும் வகையில் எனக்குக் கொஞ்சம் திசுவாய்த்தா னிருக்கும். நீ சொன்னபடி செய்வாமற் போனோமே, அவனை வெள்ளத்தில் புரட் டித் தன்னாமல் வந்து விட்டோமே என்று கவலையா யிருக்கிறது...."

"ஒரு கவலையும் வேண்டாம். ஒரு விதத்தில் பெரிய பழுதெட்டதாயின் உயிரோ டிருப்பதே நல்லது. அப்போது தான், சந்திர சோழனும் அவனுடைய பிள்ளைகளும் இறந்து ஒழிந்த பிரத சோழநாட்டுச் சிற்றரசர்கள் இருபிரி வாய்ப் பிரிந்து நின்ற என்னை யோ வார்கள். பழுதெட்டதாயினதும் சம்பு வகையர்களும் ஒரு பக்கத்திலும் கொடும் பாணர் வேளாளும் திருக்கோவலூர் மலைமாளும் இன்னொரு பக்கத்திலும் இருந்து என்னை யோவார்கள். அது நம்முடைய நோக்கத்துக்கு மிக்க அது உலமா யிருக்கும். அவர்கள் தங்களுக்குள் என்னை யோடும்போது நாம் பாண்டிய நாட்டின் இரகசியமாகப் படை திரட்டிக் கொடுக்கலாம்....."

"ரவிதாஸா! 'அத்தைக்கு மிகை மூகைத்தாய் கித்தப்பா' என்ற கதை பாசப் பேசுகிறாய்! சந்திர சோழனுக் கும் அவனுடைய இரு புதல்வர்களுக்கும் காளைக்கு இறுதி நோக்கதாய் அல்லவா நீ சொன்னபடி சோழநாட்டுத் தலைவர்கள் என்னை யோட்டுக் கொள்வார்கள்? மூன்று பேருக்கும் காளைக்கே முடியு வதும் என்பது என்ன சிந்தாயம்? உனக்கு ஒரு செய்தி தெரியுமா?....."

"எதைச் சொல்லுகிறாய்?"

"நாகைப் பட்டினத்தில் அருண்மொழி வர்மன் உயிரோ டிருக்கிறானும்! மக்கள் அவனைக் குழித்துக்கொண்டு அயின சோழ நாட்டின் சக்கரவர்த்தி ஆக வேண்டும் என்று ஆர்ப்பரிக்கிறார்கள்! நீ கேள்விப்பட்டாயா?"

"ரவிதாஸன் மறுபடியும் சிரித்துவிட்டு "நான் கேள்விப்பட்டதில்லை. எனக்கே அது தெரியும், அருண்மொழி வர்மனைப் பித்தவிதமாகத்தான் விடுத்து வெளிப்படுத்தி யது யார் என்று நீகூக்கிறாய்? கம் சேவ தாஸக் கிரம வித்தனுடைய மகன் தாக்

கம்மாள்தான்! அவந்தான் படகொட்டி 'முருகம்பலனுடைய மனைவி!' என்றான்.

"அதனால் என்ன? அருண்மொழி வர்மன் வெளிப் பட்டதனால் என்ன வாயம்? அவனை இனி எப்போதும் வட்சத்தனக்கான ஐனங்கன் அவ்வகா குழித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்? சூழ நாட் டின் அவன் இரண்டு மூன்று பேருடன் இருந்த போதே நம்முடைய முயற்சி பறிக்கவிட்டாயோ!" என்றுத் தேவராளன்.

"அதுவும் நல்லததான் என்று சொன் னேனே! மூன்று பேருக்கும் ஒரே நாளில் வயன் வருவதற்கு இருக்கும்போது..."

"ரவிதாஸா! வட்சம் பேருக்கும்மத்தி யில் உன்னை இவ்வரசனிடம் வயன் எப் படி நெருங்குவான்? அதை நீ சொல்வ தில்லையோ?"

"நெருங்குவான், அப்பின், நெருங்குவான்! பாளைப்பாக்கனுடைய அங்குசத் தின் துளியில் வயன் உட்கார்ந்திருப் பான்! சரியான சமயத்தில் இவ்வா னுடைய உயிரை வாங்குவான்! பர மேக்கவரா! சோழநாட்டு மக்கள் இவ்வரசனை பாளைமீது ஏற்றிவைத்து வார் வலம் விட்டுக் கொண்டு தஞ்சையை நோக்கிவருவார்கள். அந்த பாளையை ஒட்டும் பாக்கனுக்கு வறியில் ஏதாவது ஆபத்து வந்துவிடும். அவனுடைய இடத் தில் நம் சேவதாஸக் கிரமவித்தன் பாளைப்பாக்கனுக்கு அமருவான்! அப்புறம் என்ன நடக்கும் என்பதை நீயே ஒரு வாற அறித்துக் கொள்!"

"ரவிதாஸா! உன் புத்திக் உர்மைக்கு இவை துல்லி என்பதை ஒத்துக் கொள் இமேன். கிரமவித்தன் எடுத்த காரி யத்தை முடிப்பான் என்று நாம் நம்பி யிருக்கலாம். சந்திரசோழன் விஷயம் என்ன? அவனுக்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறாய்?" என்றுத் தேவராளன்.

"பழுதெட்டதாயினதுடைய கருத்துல நிலவகையில் சோமன் சாம்பவனை விட்டு விட்டு வந்திருக்கிறேன். கையில் வெவா புதத்துடன் விட்டு வந்திருக்கிறேன். அங்கேயிருந்து சந்திரசோழன் அரண் மனைக்குச் சரங்கப்பாதை போகிறது. சந்திரசோழன் படுத்திருக்கும் இடத் தையே சோமன் சாம்பவனுக்குக் கட்டிக் காட்டி யிருக்கிறேன். இரண்டு கண் ணும் தெரியாத குருடன் கூட நான் குறிப்பிட்ட இடத்தில் நின்று வேலை ஏறித்து சந்திரசோழனைக் கொன்றுவிட வாம். சோமன் சாம்பவனை 'அவசரப் படாதே! காளை வகையில் போறுத்துக்

"பழுவூர் ராணி யா அவன்? பாண்டிமாடுதவி என்று சொல்லி விர பாண்டியர் இறப்பதற்கு இரண்டு வார்த்தை முன்னால் அவனைத் தம் பட்ட மகிஷி யாக்கிக் கொண்டதை மறந்து விட்டாயா? வீர பாண்டியர் மரணத்துக்குப் பங்குப் பறி வாங்க அவன் சபதம் செய்திருப்பதை மறந்து விட்டாயா? ஒருவரது துக்கம் ஒன்றும் இதே இடத்தில் அவன் பாண்டிய குளரான் கையினி ருந்து பாண்டிய குலத்து வீரவானைப் பெற்றதே கொன்ன விவகாரமா.....?"

"ஆராம், ஆராம்! ஆனால் தெரியுமா? உன் பாண்டியா தேவி வீர சாரயண சீரில் கலையாடி மட்டு யாத்தனா செய்து

கொண்டிருக்கிறாள் என்று அச்சரித்து விட்டு வந்திருக்கிறேன்....."

"அது எந்தக் காரியம்? பாண்டிய தேவியைத் தாண்டி யாருமே வரவில்லை?"

"முட்டாளே! கந்தர சோழன் முன்னதாகக் கொலை புண்டான். அந்தச் செய்தி கேட்டதும் அவன் நுமரர்கள் ஸூக்கிரதை மரவிவிட முட்டாள்களா? அந்த கோயாளிக் கிழவன் திரும்புதான் என்ன உபயோகம்? அது துருக்கியும்? என்ன செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறது? கடம்பூர் மாவட்டத்தில் எல்லா நம்மவர்களுக்கும் இறந்தவர்கள்? அங்கே வான இரவு கடக்கப் போகிற காரியம் அவ்வாறு எல்லாவற்றையும் விட மகத்தியமானது?"

"கடம்பூரில் எல்லாம் கொலையாகத்தான் துருது வருகிறது. உலகமே பரிகம் காது கலங்குகிறது என்று சொல்வது. உன் சொந்த அந்தப் பழுவூர் ராணியைப் பிடிப்பது என்னக் குப் பிடிக்கவே இல்லை....."

விட்டுத் திரும்பி வந்ததை உன் திருக்க வேண்டும்....."

"உன் சொந்த மரணம் பின் எப்படி விடுக்க வேண்டும் என்பதே? மனத்தில் உன்னத மனத்து வளக்கும் வீரத்தை எத்தனைவரும் போல் கந்தரப் பவர் யாதும் இடையாது. இவ்வளவு பட்டம், பழமோட்டையின் அரண்மனை யில் துன்று வரவும் காலம் தன்ன முடியுமா? அங்கே இருந்துப் பிழைப்பது காரியங்களுக்கு இவ்வளவு உதவிதான் செய்திருக்க முடியுமா? ஆராம், பழமோட்டையின் உதவிதான் உன் விடக் கதைத் துர்க்கையின் கொலையில் பார்த்ததாகக் கூறுவது! அவன் வந்த உதவிதான் உன் தந்தையின் உதவிதான் தென்கிழக்கு மட்டுமே, பழமோட்டையின் பிழைப்பு கடம்பூரில் துருது புற முட்டாள்கள்? உன்....."

"என் என்று எனக்கு உறுதியாகத் தெரியாது. மதுராந்தகத் தேவியைக்

கடம்புருக்கு அழைத்து வரப் புறப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். கேற்றுக் காலை பழுவேட்டையைக் கிளம்பிச் சென்றான். அவன் சென்ற பிறகு இளவரசர்கள் மோட்டையாடச் சென்றார்கள். இளவரசி மார்கள் வீர சாராயண வரிக்கு ஐலக் கிடை செய்துச் சென்றார்கள். இளவரசர்களும் இளவரசிகளும் திரும்பி வந்த குதூகலமான காட்சியைச் சார்ந்திருந்தாயினால் இவ்வளவு சம்பிக்கவாயோடு பேச மாட்டாய்!...”

“அதைப் பற்றிச் சொன்னதும் கவலைப்பட வேண்டாம். பழுவேட்டையனைத் தஞ்சைக்கு அனுப்பி வைத்ததினால்தே பாவப்பிரா தேவியின் மனதை அறிந்து கொள்ளலாமே!...”

“பெண்களின் மனதை யாரால் அறிய முடியும்? அந்தக் கிழவனை ஊருக்கு அனுப்பியது பழ வரங்கும் கோக்கத்துக் காகவும் இருக்கலாம்; காதல் நாடகம் நடத்துவதற்காகவும் இருக்கலாம்...”

“என்ன உணருகிறாய். பரமேச்சரி! நீதினி அந்தப் பழைய கதையை அடியோடு மறந்து விட்டாள். கரிகாலனை அவன் இப்போது விடும் போலத் துவைக்கிறான்!”

“கரிகாலனைப் பற்றி நான் சொல்ல வில்லை. அவனுடைய தூதன் வந்தியத்தவனைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். இரண்டு மூன்று நடவடிக்கை நீதினி அவனைத் தப்பிச் செல்லும்படி விட்டதைச் சிறந்து விட்டாயா?”

நீதினவாதி உட்கவலையென்று கிசித்து விட்டு, “ஆராம்; வந்தியத்தவன் எதற்காகப் பிழைத்திருக்கிறான் என்பது சிக்குத்திலேயே தெரியும். அது தெரியுமோது? மட்டுந்தான் ஆச்சரியப்படுவாய் என்று மண்ணுதே! இன்னும் ரோம்பர் பேர் ஆச்சரியப்படுவார்கள்! மூக்கியபாக, கந்தர சோழரின் செல்வக்குமாரி குத்தவை ஆச்சரியப்படுவாள். அவன் கந்தக் கருமார வரல்பனுக்குத் தன் உன்னததைப் பறி கொடுத்திருக்கிறேனோ, அவனை அவனுடைய தனமயன் ஆதித்த கரிகாலனைக் கொன்றவன் என்று அறிந்தால் ஆச்சரியப்பட மாட்டானா?” என்றான்.

“என்ன சொல்கிறாய், சவீதரி! உன்னையாகனோ வந்தியத்தவனு கரிகாலனைக் கொல்லப் போகிறான்? அவன் மீதமோடு சேர்ந்து விட்டானா, என்ன?”

“அதெல்லாம் இப்போது கேட்காதே! கரிகாலனைக் கொல்லும் கையாளுடைய

கையாக இருந்தால் என்ன? மானடிய குவந்து மீன் சிஞ்சம் போலித்த வீரவான் அவனைக் கொல்லப் போகிறது. அவனைக் கொன்ற பழி வந்தியத்தவன் தலை மீது வீழப் போகிறது! சம்முடைய ராணியின் சாரித்தியத்தைப் பற்றி இப்போது என்ன சொல்லுகிறாய்?”

“சொன்னபடி எல்லாம் நடக்கட்டும். பிற்பாடு கேள், சொல்லுகிறேன்.”

“மேலு எது நடத்தாலும் நடக்கா விட்டாலும், கரிகாலனுடைய ஆவி நான் இரவுக்குள் பிடுங்கி விடலாம். நீதினி அவன் எற்றுக் கொண்ட பொறுப்பை சிறைவேற்றியே தீருவான். சம்முடைய பொறுப்பையும் நாம் சிறைவேற்ற வேண்டும்.....”

“சம்முடைய பொறுப்பு என்ன?”

“நான் இரவு கடம்பூர் மானிகையி னிருந்து வெளியேறும் கரங்கப் பாசை வில் ஆவத்தமாகக் காத்திருக்க வேண்டும். கரங்கம் முடிந்ததும் நீதினி அதன் வழியாக வருவான். அவனை அழைத்துக் கொண்டு இரவுக்கிரவே கொல்லி மீட்டையை அடைத்து விட வேண்டும். அங்கே இருந்து கொண்டு, சோழ நாட்டின் கடைபெறும் அல்லோல கட்டுலா வத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்போம். ஒதுவேனை சௌகரியப் பட்டால்.....”

“சௌகரியப்பட்டால், என்ன?”

“பழுவேட்டையைவிடக் கருளுடைய வகையில் சேர்ந்து வைத்திருக்கும் பொருள்களை மெல்லாம் கரங்கப் பாசை வழியாகக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும். சோழ நாட்டுப் பேரக்கிடித்தி னிருந்து கொண்டு போன பொருள்களைக் கொண்டே சோழ நாட்டின் மீது போர் தொடுக்கப் படை தார்த்துது எவ்வளவு பொருத்தம் மிக்குத்தம்?”

இவ்விதம் கூறிவிட்டு மறுபடியும் சவீதரன் கிசித்தான்.

தோளானது உட்கத்த பரமேச்ச வரன். “சரி, சரி! ஆகாசக் கோட்டையை ரோம்பர் பெரிதாகக் கட்டி விட்டதே! மூதலில் கொள்ளிடத்தைக் தாண்டி அக்கரைநாடு அடைத்து கடம்பூர் போய்ச் சேரலாம். கடம்பூரில் சோன்னப்பிடி எல்லாம் நடக்கட்டும்! பிறகு, பழுவேட்டையைனுடைய போர்க்குத்தைக் கொண்டு வரப்பெறு பற்றி யாசிக்கலாம். என்ன சொல்லுகிறாய்? இப்போதே கிளம்பலாமா? இரவே கொன்னிடத்தைத் தாண்டி விடுவோமா?” என்றான்.

"வேண்டாம், வேண்டாம்! போர்த்து விடிந்ததும் படவிய ஏதிரும் போதும், அதற்குள் காற்றும் காற்றை அடங்கி விடும். ஆற்ற வெள்ளமும் கோஞ்சும் குறைந்து விடும்."

"அப்படியானால், இன்றைய இரதப் பன்னிப் படை மண்டபத்திலேயே படுத் திருக்கலாமா?"

ரவிதாஸன் சற்று பொசிந்தான். அப்போது சற்றுத் தூரத்தில் ரிகன் ஊரிலேயும் சத்தம் கேட்டது. ரவிதாஸ னுடைய உடல் நடுங்கிற்று.

"ரவிதாஸா! வெவ்வும் ரிகனின் குரல்க் கேட்டு என் இப்படி நடுங்கு கிறது?" என்று கேள்வியானான்.

"அப்போ! கோடிக்கணப் புதை சேற்றில் கழுத்து வரையில் நீ புதை பட்டிருந்து, சுற்றிலும் தூறு ரிகன் நீன்று உன்னைத் தின்பதற்காகக் காத் திருக்கும் பயங்கரத்தை நீ அறியாத் திருந்தான். இப்படிச் சொல்லமாட்டாய்! பிங்கத்தின் கத்தலையையும் மத யானை யின் ஒலத்தையும் கேட்டு, எவக்குப் பயம் உண்டாவதில்லை. ரிகனின் ஊரெ னைக் கேட்டால் குலை நடுங்குகிறது. வா! வா! இந்தச் சுருகாட்டும் இராத் தங்க வேண்டாம். வேறு எங்கே யாவது திரைத்துக்குப் பக்களாயுள்ள கோயில் அல்லது சத்திரத்தில் தங்கு வோம். இவ்வாவிட்டால், கொன்டைத் தவராயுள்ள துர்க்கை கோயிலைப் பற்றிச் சோன்னுலே! அங்கேயோவோம். இன்னமும் அந்தக் கிழவன் அங்கே படுத்திருந்தால், வெள்ளத்தில் அவனை இழுத்து விட்டு விடலாம். அதுவே அவ னுக்கு காம் செய்யும் பெருதவியாயிருத் தும். நாளைக்கு மறநான் வரையில் அவன் உயிரோடிருந்தால், சொம்பயும் மனத்துயரத்தக்கு ஆரவர வேண்டும்!"

தேவிகுதைய சம்பாஷணையை ஏறக் கதைய ஒன்றும் விடாமல் பெரிய பழை வேட்டதையர் கேட்டுக் கொண்டிருந் தார். அவர்கள் பெரிய ஒவ்வொரு வாரித் தையுள் அவருடைய ரேவிகனில் சயத் தைக் காய்ச்சி சுற்றுவதுபோலிருந்தது. அவருடைய நெஞ்சு ஒது பெரிய எரிமலை யின் சர்ப்பத்தையப்போல் திக்குறும்பாகிக் கொதித்தது. தாம் காத்திருந்து ரவிதா னைப் பார்த்து கொண்டே பெண், விச பன்னடியன் மறநாத்துக்காகச் சோழ குளத்தின்பிது பழி மாங்க வந்தவன் என்பதும், மூன்று வருஷங்களுக்க அவன் தம்மை ஏமாற்றி வருகிறான் என்பதும் சொல்ல முடியாத வேதனையையும் அவ மனத்தையும் அவருக்கு உண்டாக்கின.

ஆறு தலைமுறையாகச் சோழர் குலத் துக்கும் பழையர் வந்ததும் தம் நிலை பெற்ற வளர்ந்த வரும் உறவுகளை அச் சமயம் பழிவாட்டதையர் நிலைத்துக் கொண்டார். பார்க்கப் போனும், கந்தர சோழரும் அவனுடைய மக்களும் யார்? கந்தரசோழனுடைய பாட்டி பழையர் வந்ததைச் சொந்தவன் அல்லவா? கந்தரசோழனுடைய மக்களிடது தமக்கு ஏற்பட்ட கோபமெல்லாம் சமீபகாலத் தது அல்லவா? ஆதித்த கரிகாலன் ஏதோ சிற பிண்டித்தனமாக நடந்து கொண்டான் என்பதற்காகவும் மரியாதை காக்கும் பிடிக்கவில்லை என்பதற்காக வும், எவ்வளவு பயங்கரமான சதிச் செயல்களுக்கு இடம் கொடுத்து விட் டோம்? சோழர் குலத்தின் திராபுபடை வர்களைப் பன்னடிய நடத்துச் சதி காரர்கள் வம்முடைய அரசன்மகன் விருந்து கொண்டு, வம்முடைய நில வளநப் போக்கிவிடத்திருந்து திருடிப் போன போருகைக் கொண்டு, சோழ குலத்துக்கு விசோதமாகச் சதிக்கரச் செயல்களைச் செய்ய அல்லவா இடம் கொடுத்து விட்டோம்? ஆகா! இந்தச் சண்டைக்கள் சோன்னபடி, காளை இர வுக்குள் மூன்று இடங்களில் மூன்று பயங்கரமான கொலைகள் நடக்கப் போகின்றனவா? வம்முடைய உடலில் மூக்க இருக்கும் வரையில் மூன்று அவற்றைத் தடுத்தேயாது வேண்டும். இன்னும் அறுபது காரிகை சோம் இருக் கிறது. அதற்குள் எவ்வளவோ நாசி யங்கன் செய்துவிட்டோம். இரவுக்கிரவே குடக்கை வென்று தஞ்சைக்கும் காலைப் பட்டினத்துக்கும் செய்தி அனுப்பிவிட் டுக் கடம்புருக்குக் கிளம்ப வேண்டும். இந்தப் பாதகர்கள் அங்கே போய்ச் சேர் வதற்குள் நாம் போய்விட வேண்டும்...

இவர்களைக் கடம்புருக்கு வரும்படி விடுவதா? இந்த இடத்திலேயே இவ் வனைக் கொன்று போட்டு விட்டுப் போய் விடுவது நல்லதல்லவா? வம்மிடம் ஆய தம் ஒன்றுமில்லை. இவ்வா விட்டால் என்ன? வந்தராயுத்தை நிகர்த்த வம் கூகன் திருக்கும்போது வேறு ஆயதம் ஏதறி? ஆனால் இவர்கள் ஐந்து வேளை சிறிய கத்திகள் இடையில் கொடு விவத் திருக்கக்கூடும். அவற்றை நடுபதற்சோ இடம் கொடுக்காமல் இரண்டுபருடைய கர்த்தவையம் இடக்கிப் பிடித்து நெரித் துக் கொன்றுவிட வேண்டும்...

ஆனால் அல்லாறு இவர்களுடன் இந்த இடத்தில் சண்டை பிடிப்பது உதவா? இவர்களிடம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களைத் தெரிந்து

கொண்டாவிட்டது. தாம் வழிபடும் குல தெய்வமானிய துர்க்கா பரமேசுவரியே படகு கவிழச் செய்து, நம்மை அவனுடைய திருக் கோவிலில் படுத்திருக்கச் செய்து, இந்தப் பயங்கர இரகசியங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும்படியும் செய்திருக்கிறது. சக்கரவர்த்திக்கும் அவருடைய குமாரர்களுக்கும் விபத்து பேரிடாமல் பாது காப்பதல்லவா நம்முடைய முக்கியமான கடமை? அதிலும், கடம்பூரில் கரிகாலனுக்கு எதுவும் நேராமல் தடுப்பது மிக மிக முக்கியமானது. அப்படி ஏதாவது பேர்ந்து விட்டால் நமக்கும் நமது குலத்துக்கும் அழியாத பரிச் சொல் ஏற்பட்டு விடும். ஆறு தலை முறையாகச் சோழ குலத்துக்குப் பழுவூர் வம்சத்தினர் செய்திருக்கும் உதவிகள் எல்லாம் மறைந்து மண்ணாகி விடும். பெண் என்று எண்ணி மருது அரசன் மடையிலே கொண்டு வந்து வைத்திருந்த அரசவியினால் கரிகாலன் கொல்லப்பட்டால், அதைக் காட்டிலும் நமக்கு நேரக் கூடிய அவசேடு வேறு ஒன்றுமேயில்லை. ஆகவே அத்தகைய அழிய வாய்வுத்துக்குள்ளே அல்லவா பயங்கரமான ஆயுதம் விஷம் நிறைந்திருக்க முடியுமா? மூன்று உலகத்தையும் மயக்கக் கூடிய மோகவாயுள்ளவைக்குப் பின்னால் இவ்வளவு வஞ்சகம் மறைந்திருக்க முடியுமா? இந்தச் சண்டாளன்கள் என்று முன்னால் சொன்ன தெல்லாம் உண்மையாக இருக்க முடியுமா?.....

பழுவேட்டரையருடைய உள்ளத்தில் கோபத்தி் கொழுந்து விட்டு எரியும்படி செய்த அந்தச் சதிகாரர்களின் வார்த்தைகள் ஒரு விதத்தில் அவருக்குச் சிறிது நெய்தலையையும் அளித்திருக்கன. சந்திரி சந்திரியாக இருக்கலாம்; தம்பிடம் அன்பு கொண்டதாக நடந்து வந்திருக்கலாம். ஆனால் அவன் கரிகாலன் மீதே உத்தரவன் அல்லது வந்தியத்தேவன் மீதே மோகம்கொண்ட காரணத்தினால் தம்மை வஞ்சிக்கவில்லை! அந்த மெனக்கச் சிறுவர்களை அவன் பொருட் படுத்தவில்லை. அவனுடைய அந்தரங்க நோக்கத்துக்கு அவர்களையும் உபயோகப் படுத்துவதற்காகவே அவர்கள் டம் சுறுகாகவும் பேசிப் பறவெழுதுனர்! இந்தச் செய்தி பழுவேட்டரையரின் அந்தரங்கத்தின் அந்தரங்கத்துக்குள்ளே அவரையும் அறியாமல் சிறிது நெய்தலைய அளித்தது. கரிகாலன் கொல்லப் படாமல் தடுக்க வேண்டியது, தம் குல கௌரவத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் தமக்கு என்றென்றைக்கும் அழியாத அபிர்ந்தி நேராமல் தடுத்துக்

கொள்ளவும் மட்டும் அவன்; சந்திரியை அத்தகைய கோரமான பாவ காரியத்தி் விடுத்து தப்பிவிடப்பதற்காகவுந்தான். ஒரு வேளை அவனுடைய மனத்தையே மாற்றிவிடுதல் கூடச் சாத்தியமாகலாம். இந்தச் சண்டாளன் சதிகாரர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால் அவன் வேறு வழியின்றி இவர்களுக்கு உடந்தையா யிருக்கலாம் அல்லவா? இவர்களை இங்கேயே கொன்று ஒரித்து விட்டால் சந்திரிக்கு விடுதலை கிடைக்கலாம் அல்லவா?...

இவ்வாறு எண்ணி அந்த விரக்கிழவர் தம்மை யறியாமல் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டார். மென்ம கர்ப்பனை போன்ற அந்தச் சத்தம் சதிகாரர்கள் இருவரையும் திடுக்கிடச் செய்தது.

"யார் அங்கே?" என்றுத் தேவரானனுடைய பரமேசுவரன்.

அதற்குமேல் தாம் மறைந்திருப்பது சாத்தியம் இல்லை. உசிதமும் ஆகாது என்று உறுதிப் பெரிய பழுவேட்டரையர் யோசிப்பட்டு வந்தார்.

மிகுந்தகால இருட்டில் திடீரென்று தோன்றிய அந்த கூடிய பெரிய உருவத்தைக் கண்டு சதிகாரர்கள் இருவரும் திகைத்து நின்றபோது, "நாளைதான் யாளுக்கு அண்ணன்!" என்று கூறி விட்டுப் பழுவேட்டரையர் சிரித்தார்.

அந்தக் கம்பீரமான சிரிப்பின் ஒலி அம் வாய் பிரிதேசம் முழுவதையும் நடு நடுங்கச் செய்தது.

வந்தவர் பழுவேட்டரையர் என்று அறிந்ததும் ரவிதாஸன், தேவரானன் இருவரும் தப்பி ஓடப் பார்த்தார்கள்! ஆனால் பழுவேட்டரையர் அதற்கு இடங் கொடுக்கவில்லை. தம் நீண்ட கரங்கள் இரண்டையும் நீட்டி இருவரையும் பிடித்து நிறுத்தினர். அவருடைய வலது கை ரவிதாஸனுடைய கழுத்தைப் பற்றியது. இடது கை தேவரானனுடைய ஒரு புதுத்தைப் பற்றியது. வந்தவரின் கைக் காட்டிலும் வலிமை பொருந்திய அந்தக் கரங்களின் பிடிகள் அவ்விருவரையும் திக்குநடக்காடச் செய்தன.

மயமானவர்தான் மையில் வயிறு திருத்தாலும் இருவரையும் யுக் காலத்தில் சமாளிக்க முடியாது என்று எண்ணிப் பழுவேட்டரையர் தேவரானனைத் தலை குப்புற விழும்படி கீழே தள்ளினார். கீழே விழுந்தவன் மூதுகில் ஒரு காலை ஊன்றி வைத்துக் கொண்டு ரவிதாஸனுடைய கழுத்தை இரண்டு கைகளாலும் நெறிக்கத் தொடங்கினார்.

ஆனால் தேவரானன் கம்மா திருக்க வில்லை. அவனுடைய இடுப்பில் செருகி

யிருந்த கத்தியைச் சிரமப்பட்டு எடுத்துத் தன்னை மிதித்துக் கொண்டிருந்த காலில் குத்தப் பார்த்தான். பழுவேட்டையர் அதை அறிந்து கொண்டார். இன்னொரு காலிலும் அவனுடைய கை மணிக் கட்டை நோக்கி ஒரு பலமான உதை கொடுத்தார். கத்தி வெகு தூரத்தில் போய் விழுந்தது. தேவராளனுடைய ஒரு கையும் அற்று விழுந்து விட்டது போல் திவான் ற்றதாயிற்று. ஆனால் அதே சமயத்தில் அவனை மிதித்திருந்த கால் சிறிது நழுவினது. தேவராளன் சட்டென்று நோக்கி கொடுத்து வெளியே வந்து குதித்து எழுந்தான். உதைபடாத கையின் மூன்றியினால் பழுவேட்டைய யரை நோக்கிக் குத்தத் தொடங்கினான். அந்தக் குத்துக்கள் கருங்கல் பாறைச் சுமர்மீது விழுவன போலாயின. குத்திய தேவராளனுடைய கைதான் வலித்தது. அதுவும் இன்னொரு மாதையர் போல் ஆவிவிடுமோ என்று நோன்றியது.

இதற்கிடையில் ரவிதாஸன் தன் கழுத்திலிருந்து பழுவேட்டையரையுடைய சுரங்களை விலக்கப் பெருமயற்சி செய் தான். ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. சிறு வ குடைய இருபுறப் பிடி சிறிதும் தளர வில்லை. ரவிதாஸனுடைய கிழிகள் பிதுங்கத் தொடங்கின. உளறிக் குளறிக் கொண்டே "தேவராளா! சீக்கிரம்!

சீக்கிரம்! கோவில் மேலே ஏறு! மண்ட பத்தைக் கீழே தள்ளு!" என்று.

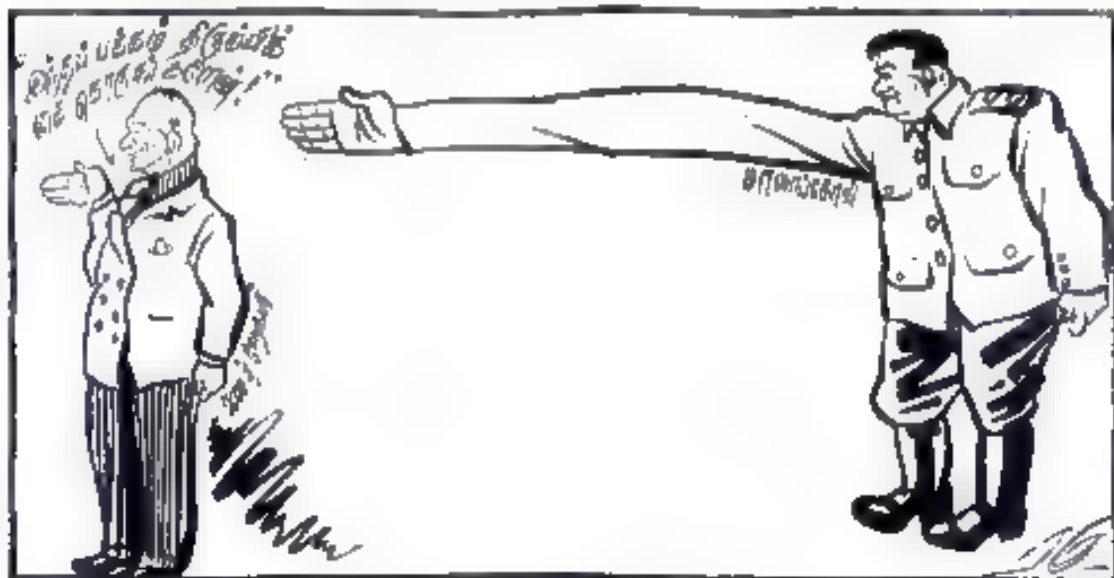
தேவராளன் உடனே பாய்ந்து சென்று பள்ளிப்படைக் கோயிலின் மேல் மண்ட பத்தின் மீது ஏறினான். அங்கே மண்ட பத்தின் ஒரு பகுதியில் பிளவு ஏற் பட்டு இனிச் சிறிது நகர்ந்தாலும் கீழே விழக்கூடிய நிலையில் இருந்தது. அதை முன்னமே அவர்கள் கவனித்திருந் தார்கள். ரவிதாஸன் அதைத்தான் குறிப்பிடுகிறான் என்று தேவராளன் தெரிந்து கொண்டான். மண்டபத்தின் இடிந்த பகுதியைத் தன் மிச்சமிருந்த வலிவை யெல்லாம் பிரயோகித்து நகர்த் தித் தள்ளினான். அது விடும்போது அதனுடனிருந்த மரம் ஒன்றையும் சேர்த்துத் தள்ளிக் கொண்டு விழுந்தது.

பழுவேட்டையர், மேலேயிருந்து மண்ட பம் நகர்ந்து விழப்போவதைத் தெரிந்து கொண்டார். ஒரு கையை ரவிதாஸ னுடைய கழுத்திலிருந்து எடுத்து மேலே யிருந்து விழும் மண்டபத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள முயன்றார்.

ரவிதாஸன் அப்போது ஒரு பெரு முயற்சி செய்து அவருடைய பிடியி லிருந்து தப்பி அப்பால் நகர்ந்தான்.

மீதமும் மண்டபமும் பழுவேட்டைய ர் பேரில் விழுந்தன. பழுவேட்டையர் தளரவில் விழுந்து மீளவும் இழந்தார்.

சித்தகக் கோரிக்கை!

ரஜயாவின் புதிய பிரதமர் ராஜகோபால் அமெரிக்காவிலிருந்து மகாத்மான் செய்து கொள்ளப் பெரு முயற்சி செய்து வருகிறார். ஆனால் அமெரிக்காவிலே அதைச் சத்தெனக் கண்ணுடன் பார்த்து வருகிறேன்.

நடுத்தர வகுப்பு என்று கூறப்படும் தர்மசங்கட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் ஏழைக் குமார்தா சங்கராதன். கவிதாரிப் படிப்பைக் குடும்பக் கஷ்டம் காரணமாகப் பரீட்சையில் திறத்திவிட்ட தம்பி கோபு. பருவ மண்டார்த பாணவயான தங்கை கசிலா, பழிக் கெற்ற பத்திரி சீதா, ஒரு காயவன், ஒரு பெண், வயது முதிர்ந்த தந்தை—இவர்கள் அவன் குடும்ப அங்கத்தினர்கள்.

புகையும் அடுப்பு, அரித அடுப்புடன் போராளும் கண்ணீர் விடும் கண்கள், மனிதகக் கடைக்காரன்—விட்டுக்காரன்—பால் கரி இவர்களின் இடையூறு நச்சரிப்பு, கண் பூத்துப் போகும் காரியாலய வேலை ஆயிவை குமாஸ்தா சங்கராதனின் குடும்ப தினசரி அனுபவங்கள்.

சங்கடங்களும், கச்சளும், மன வேதனை யும் சிறைந்த இடதக் கதையில் ஒரு சிறு காதல் கட்டளும் வருகிறது.

சங்கராதனின் தங்கை கசிலா, ஜலம் பிடிக்கக் குதிராடிக்குச் சென்றுகொண்டாள். அப்போதுதான் சரீ, காரியாலயம் கையமாக மோட்டாசேன் வந்தான். காரி தன்னிச்சைக் கவே, அவன் காதல சிறுத்தி விட்டு அவளிடம் தன்னிச்சை யாசித்தான். அந்தக் கண வேளத்தில் காதல் பிறந்தது. அது எல்லாச் சினிமாக்கதாசாஸகர்களையும் படுத்தி வைக்கிற மாதிரி சினிமையும் படுத்தி வைத்தது.

பன்னிக்கூட நாடகத்துக்குப் போயிருந்த கசிலாவைக் கண்டு பிடித்த அயன்த தன் காரியம் ஏற்றிக் கொண்டு போய் அவன் வீட்டில் விடும் அளவுக்கு அவனுக்குத் துணிச்சலாகத் தந்தது. பிறகு கசிலாவுக்கும் சரீக்கும் விவாகம் நடந்தது.

முகூர்த்தம் நடந்த அந்தே கசிலாவின் இன்பவாழ்க்கை இருண்டது. அதாவது புது மாப்பிள்ளை சரீ, ஏற்கெனவே கொடிய இரு தய கோயினால் தவித்துக் கொண்டிருந்தான்; அன்று, மனவியை முடித்த அன்று, அசிரிய அவன் உயிரைக் கொண்டு கொண்டது. மாப்பிள்ளை சரீயின் மொகாரத்தை ஏற

கெனவே அறிந்து அன்னா சங்கராதனுக்கு சகலமாத முகூர்த்தத்துக்கு முன்பே அறிவிக்கொண்ட கோபு. அனால் சங்கராதன் ஊர் வாங்கிப் பவர்த முகூர்த்தத்தை திறத்தவியில்.

சீவலாவை கடிக்கும் பண்டாரியல் கணங் கபடந்த கண்ணிப் பெண்ணை கடிக்கும்போதும், சரீயின் காதலிப் பெறும் போதும், கல்யாண நிவர்த்தி எவ்வளவு தடுத்துக் கூறியும் கெனாத சரீயின் கற்புறுத்தலுக்கு இணங்கவே போதும், அப்பறம் அவன் உயிர் துறந்தபோதும் சமயத்துக்கும் சத்திப் பத்துக்கும் குற்றமிகக்கும் ஏற்றவாறு மிகவும் என்னுக் கடிக்கொரு.

ஒரு குமார்தாவின் வாழ்க்கையில் இவ்வளவு கஷ்டங்கள் வந்தது போது

மென்ற பட்டப் பிடிப்பாளர் திருப்பி வடைய வில்லை. இன்னும் பல கஷ்டங்கள் 'கீழ்' வரிகையில் கின்று தொடருகின்றன.

குமார்தாவை கடிப்பவரிடமிருந்து பதப்ப முடியாத பதைப் பார்த்ததும், 'இவர் இந்த இக்கட்டான நிலைமையிலிருந்து தப்ப முடியாத' என்று தீர்மானித்து விட்டேன். ஒரு பாதிரிசைத் தீர்மானம் ஏற்று கடிக்கொரு என்னும், அந்தப் பாதிரிசைத்துக்கு, சேவத்துக்கும் சேவகைக்கும் பஞ்சம் இராது; தயாள குணத்துக்கும் தன்மான உணர்ச்சிக்கும் பஞ்சம் இராது; கோகத்துக்கும் சொர்வுகத்துப் பஞ்சம் இராது; அவர் அனுபவிக் கும் கஷ்ட சமூகங்களுக்கும் பஞ்சம் இராது.

வேலையை இழந்தபோது எல்லா கட்டித் திரை உணர்ச்சியை அவர் முகத்தில் பார்த்த வர்களுக்கு, கசிலாவின் வாழ்க்கை மனமான் நினைவே பாராதி விட்டது என்பதை அறிந்ததும் அவர் முகத்தில் ஏற்பட்ட எல்லா கட்டித் கோகம் கண்ணீராக வருவிக் கும்.

இதழைக் குமாஸ்தாவின் தங்கைகாரைப் பிறந்த கசிலா கணவனை இழந்த பிறகு, மாயியார் விட்டில் வாழ்கொரு. கல்யாணக் காதல் புகைகத்தில் கசிலா கீழ்மலியாக வாழ ஆரம்பித்து விட்டால், அப்பறம் பட்டத்தில் கோக எனத்துக்கு என்ன செய்வது?

மூன்று மணி நேரத்துக்கு மேல், ஓடுவதற்குச் சம்பவங்களுக்குத்தான் எங்கே போவது?

பேதை கலீலாவுக்கு இயற்கை சீவதின் படி தாய்களின் அறிவுறி தோன்றுகிறது. அதன் காரணமாக மாமியார் செஞ்சிரக்கம் அற்றவளாக மாறி, அந்த உத்தரமிக்கு மாசு கற்பித்து மனம் புண்படப் பேசு அவன் பிறந்தகத்துக்கு அனுப்பி விடுகிறான்.

குமாஸ்தா சங்கராஜன், கலீலாவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மனம் குழறி, உடல் கடுங்கி, வார்த்தை குழறி, கண்வெறித்து, அப்பப்பா! ஸ்ரீ லக்ஷ்மியா படும் வேதனைகளைப் படும் பார்ப்பவர்கள் என்றும் மறக்க மாட்டார்கள்.

"கா, இந்த வகையுடன் உடனாக தாய்க்கு வதைவிட உயிரை விட்டுவிடவாபோ!" என்று ஆத்திரத்துடன் கூறுகிறான் சங்கராஜன்.

கலீலா கெறுகிறான்; கண்ணீர் விடுகிறான். "அண்ணா, நீ உட என் கடத்தையின் மாசு கற்பிக்கிறாயா?" என்று விக்ஷைகளுக்கும் விம்மல்களுக்கும் இடையே கேட்கிறான். கடைசியில் சங்கராஜனின் தம்பி கோபு வீரத் தோடு இளம்பி, கலீலாவை அழைத்துக் கொண்டு விட்டை விட்டு வெளியேறுகிறான்.

கலீலாவுக்குப் பெண் குழந்தை பிறக்கிறது. பிறகு அவர்களை வறுமையும் விடைபெற்றுக் கொள்கிறது. கோபு சொந்தமாக விவா பாசம் ஆரம்பித்துப் பணக்காரன் ஆகிறான்.

அதே சமயத்தில் சங்கராஜன், உத்தி யோகம் இழந்து, விடிழந்து, மனம் இழந்து சத்திரத்தில் குடிபுகுந்து, கடைசியில் கஷ்டம் தாளாமல் தன் அருகாமக் குழந்தையைக் கிணற்றில் தள்ளிச் செற புருத்து விடுகிறான்.

கோசு சமயத்தில் திளைத்து வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் படம் பார்ப்பவர்களுக்கு, மீண்டும் ஒரு சாஸன காது

கட்டம் வருகிறது. இந்தக் காது காதகத் தின் கலாசாஸி, கலீலாவின் பெண் தானி தான். காது கொஞ்சம் புதுமாதிரியாகக் காசும் பற்றி, பூத்துக் குதுங்கி, பன்னில் சறி, இறங்கி, வளர்க்கு தானியக் விட்டுக்கே வந்து எல்லோருக்கும் அறிமுகமாகிறது!

தான் போன பாதையிலேயே, இன்னும் கொஞ்சம் சலிச மோஸ்திரி போகும் தன் பெண்ணைப் பார்த்துக் கலீலா பேசுதும் திவ் அடைகிறான். "மூன்றில் வரையிலே பட்டாலும், வரையிலேயும் மூன் பட்டாலும் கஷ்டம் வரையிலேக்குத் தானாம்! பெண் ஐயும் அப்படிப்பட்டது. 4 ஐக் கிரகதயாக கடத்து கொள்ளலாம்" என்று உதாரண பூவமாக உணர்ச்சியுடன் பெண் னின் கிணைப விளக்கி, கலீலாவாக கடிக்கும் பண்டரிபாடி கவின பெயரைத் தட்டிக் கொண்டு போகிறார். அவர் கடை, உடை, பாவிரை, கசிதமான முகவெட்டு எல்லாம் பொருத்தமா விருக்கின்றன.

நீங்கராஜன் விடுதலை அடைகிறான். கலீலாவின் பெண் தானிக்கு விவாகம் சிச்சய் மாகிறது. சங்கராஜன் வேண்டா வெறுப் புடன் கலீலாவுக்கு வருகிறான். முகூர்த்தம் கடத்து கொண்டுக்கும் போது, கலீலா வின்பித சமந்தப் பட்டிருந்த பழைய மாசு மீண்டும் தலைபெருக்கிறது. சலீலா சமயத் தில், கலீலாவின் கணவனுடைய நாட் குறிப்பு (கடா) தலைவிட்டு கிணைமையைச் சிப்பிபடுத்துகிறது; கலீலா மாசெறவன் என்று சிபுபிக்கிறது; சங்கராஜன் மூத்ததை மலர்ச் செப்பிறது; குமாஸ்தா படத்தையும் முடித்து வைக்கிறது. "வாழ்க நாட் குறிப்பு" என்று கம்மை செயல்பட வரழ்த்த வைக்கிறது. அந்த நாட் குறிப்பு மட்டும் 'பாண்டு' சாமாஸிவிடம் சிக்கவில்லை யென்றால் அவ் வளவுதான்; படமே சிக்கலாதி விருக்கும்.

அருணா பிலிம்ஸாரின் சோகம் ததும்பும் "குமாஸ்தா" படம் 'பாண்டு' சாமகாரி, கலீலாவின் மாமனாராக கடிக்கும் ஸ்ரீ சில தாணு இவர்களின் உதவியினால் பா' இடம் கனில் கம்மைச் சிசிக்க வைக்கிறது!

பல சண்டங்களும் சிறைத்து கடைசி வகையில் பார்க்கக் கூடிய படம். "குமாஸ்தா."

பாதி கான சபா (சீர்ட்டிடு), மயிலாப்பூர்

★

26 - 4 - 1953 குவார்த்துக்கிறமை யாஹி 6 மணிக்கு
மயிலாப்பூர் நடுத் தேரு வன்னியர் சங்கம் க்குத் ஹாஸி

'கல்கி' ஆசிரியர் தலைமையில்

சங்கீத வித்யாஸ் மாயவரம் ஸ்ரீ வி. வி. கிருஷ்ணய்யர் ...	பாட்டு
திருப்பாற்கடல் ஸ்ரீ என். விராகனன் ...	பிடி
நாகர்கோவில் ஸ்ரீ என். கணேசய்யர் ...	மீருதங்கம்

முத்தியமாணவன்! தமிழ் இலக்கியங்களில் சங்க காலத்தவை எனவ! சோழர் காலத்தவை எனவ! தக்காலச் செடி எந்த மாதத்தில் பயிரிட வேண்டும்? உத்தரக் கவிசாய்கன், தானியங்கள் எக்தெக்த மாதத்தில் பயிர் செய்வது ஊம்! இவ்விதமாக எத்தனை எத்தனையோ கேள்விகளுக்கு இந்தப் பாடசாலைக் கவர்கள் விடை தருகின்றன.

இவ்வனுடல், திருக்குறள் அறித்துப் பாவிநிஞர் கும் பொருட்பாவிநிஞரும் 101 பாடல்கள் தேர்ந்தெடுத்துப் பொழிப்புரைவுடன் கூறவயப்பட்டுள்ளது.

அன்மையியல், சென்னை மெல் சபையில், டாக்டர் ஏ. ஸ்ரீமணசாமி முதலியார் அவர்கள் சென்னை போன்ற நகரங்களில் கவர்கள் எவ்வளவு துர் உபயோகத்துக்கு ஆளாகின்றன என்று கூறி வந்தது பட்டர்கள். சரஜாஜியும் அதை ஆமோதித்தார்கள்.

இந்தப் பெரியார்கள் வாலாஜாபாத் இத்துமத பாடசாலைக்கு ஒரு முறை சென்று அங்குள்ள கவர்களைப் பார்க்க விரட்டால், அவர்கள் உள் எங்கள் மனமும் என்று கம்பிடுமேன்.

அதற்குக் குகைக் கவர்களையும், தஞ்சைப் பெரிய கோவில் கற்று மனிக் கவர்களையும் கம் மூக்குகளாக அங்குமறை உயிர் ஓயிவக்கித் திட்ட உபயோகப் படுத்தினார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கமது காலத்தில் கட்டிடக் கவர்கள் அவர்களை அருமைவாகப் பயன் படுத்தி விடுப்பவர் வாலாஜாபாத் மாலிலாமணி முதலியார் அவர்கள்தான் என்று கூறலாம்!

அவரைத் தெரியுமா?

அப்பு சாய் அந்த 'பஸ் ஸ்டான்டிங்'ல் வந்து நின்றபோது, ஒருவரோ இருவரோ தான் அங்கே பஸ்ஸுக்காகக் காத்துக் கொண்டு நின்றிருந்தனர்.

அவன் வந்த சில விநாடிகளில் எல்லாம் இன்னும் காலிவர் காது திசையிற் றிருந்து வந்து சேர்ந்தனர்.

அந்த அரை கிரிஸ்தத்தில் ஒரு பஸ் வந்து நின்றது. தூரத்திலேயே அதன் தலை எழத்தை — அதாவது கம்பரைப் பார்த்து விட்டு 'ஹம் பஸ் அல்வ' என்று அலட்சி மாமாக இருந்தான் அப்பு சாய்.

அடுத்தாற்போல் இன்னொரு பஸ் வந்து நின்றது. அதன் எண்ணிக்கைகளையும் பார்த்து 'இந்த பஸ் அல்வ' என்று பின் வாங்கினான்.

இதற்குள் அந்த ஸ்டான்டிங் பத்துப் பெருக்கு மேல் கூடி விட்டனர்.

'ரயில் ஸ்டேஷன்' என்று ஒரு வார்த்தை யுண்டலிவ்வா? அம்மாதிரி 'பஸ் ஸ்டான்டிங் ஸ்டேஷன்' என்ற வார்த்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய காலம் இது. பஸ் ஸ்டான்டிங் நன்றைப் போல் வேரு நாழிகை யாக இன்னொருவர் காத்துக் கொண்டிருந்தா னானால் அவர்பால் இயற்கையாக ஒரு அது தாயம் ஏற்படுகிறது. பேசத் தொடங்குகிறது.

சீவர்களிலே எழுதிவிடுக்த எத்தனையோ அரும் பெரும் உண்மை பொருத்திய வாக்விவங்களில், வள்ளலார் இவ்வகத்தில் மாணுக்கர்கள் தினக் தொடரும் மூன்று நேரமும் பிரார்த்தனை செய்யும் வாக்விவங்கள் என் கவனத்தைக் கவர்த்தன. இரவு உணவு அருந்தும்போது பிராணகன் எய்வரும் "ஆண்டவரே! தங்கன் திருவருளால் காங்கன் உண்டியினும்.....உலகிலுள்ள மக்கள் அனைவ ருக்கும் இதுபோன்று உணவளித்தகத் தங்கன் அருள் வேண்டுகிறேன்" என்று பிரார்த்தனை செய்வது வழக்கமாம்.

தமிழ் நாட்டில் பிரார்த்தனையின் சக்தியில் அபார கம்பிக்கை யுள்ளவர்கள் இருவர் இருக் கிருர்கள் என்பதை அறித்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அந்த இருவரில் ஒருவர் முதன் மத்திரி சரஜாஜி அவர்கள்; மற்றொருவர் திரு மாலிலாமணி முதலியார் அவர்கள்.

சென்ற ஆறு ஆண்டு காலமாகத் தமிழ் நாட் டில் கவன் மறை பொய்த்திருந்தும் எப்படியோ கவன் எல்லாரும் உணவருத்தி உயிரோடு வாழ்த்து வருவது வாலாஜாபாத் பிராணகனின் பிரார்த்தனை யின் பான்தார்போ என்று தோன்றியது!

ஒன்றும் இவ்வாதவரான திரு மாலிலாமணி முதலியார் இவ்வாறு அரும்பெரும் சாதனைகள் செய்கிறப்பற்க இரகலியம் என்ன வேன்பதம் இப்போது விளக்குகிறது அல்லவா! ஸ்ரீராமலிங்க வள்ளலரின் சமரச் சக்திமர்த்திக் சமயத்தில் பற்றுக் கொண்ட திரு மாலிலாமணி முதலியார் அவர் களின் தேவிய கம்பிக்கையும் பிரார்த்தனையின் சக்தியுத்தான்! வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

"ஏன் ஸார்! கங்கரும் அந்தப் பத்தாம் நம்பர் பஸ்ஸுக்காகத்தான் காத்திருக்கிறீர் கிறோ?" என்று கேட்டு வைக்கிறோம்.

"ஆமாம், ஸார்! நான் ஒரு அவசர காரிய மாகப் போக வேண்டும். இன்றைக்குப் பார்த்து பஸ் காலா காலத்தில் வா மாட் டென் என்றோ?" என்று அதுத தக் கொண்டே கொலுவார்.

இதற்குள் ஒரு பஸ் வரும். ஒரு வேளை இது பத்தாம் நம்பர் பஸ்ஸாக இருக்குமா என்று ஆவலுடன் பார்த்தால், அது ஒன்ப தாம் நம்பர் பஸ்ஸாக இருக்கும்.

"நாம் எந்த பஸ்ஸுக்காக வந்து நிற்கி றோமோ, அந்த பஸ்ஸைத் தவிர பாக்கி அதனை பஸ்ஸுமா வந்துவிடும்!....." என்று கூறுவோம்!

இப்படித்தான் சிறேகம் ஆரம்பமாகும்.

அன்று அப்பு சாய், பஸ் ஸ்டான்டிங் வேரு நேரமாகக் காத்துக்கொண் டிருந்தபோது, பக்கத்தில் கின்றிருந்த ஒருவர் அப்பராலிடம் அனுதாயம் கொண்டனானார். "எந்த பஸ் ஸுக்காகக் காத்திருக்கிறீர்கள்?" என்று விசாரித்தார். பின்னர் பேச்சுத் தொடர்க் தது. கவாரலியமாகப் பஸ் விடுவங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்க றுக்குத் தெரவப்பட்ட பஸ் வரவில்லை.

இதற்கும், அந்தப் பெரியகாவியம் எதிர்ப் பரிசுத்தில் போய்க் கொண்டிருந்த ஒருவரைச் சுட்டிக் காட்டி, "அதோ போகிறார் பாருங்கள், தங்குனரிடது, ஸ்ரீராம போட்டுக்கொண்டு அவரை உங்களுக்குத் தெரியுமா, ஸார்?" என்று கேட்டார் பஸ்ஸ்டான்டு கம்பர்.

அப்பு மென்ம "ஏன்?" என்று கேட்டு வைத்தான்.

"அவர் ஒரு காலத்தில் எப்படி வீருத்தவர் தெரியுமா? என்ன ஆடம்பர வாழ்க்கை! என்ன அமாக்களம் போய்க்கை! எப்பொழுதும் வீலை உலர்ந்த மேல் காட்டு உடை கிடைத்தான் அணிவார்.

"ஏய்ல வெய்லில் காலத்தில் கூட, டீலிட்ட கோட்டும் பாண்டும்தான் அணிவார்.

"தூரட்டும் பூட்டும் இல்லாமல் வெணியே கிடைப்பாட்டார்.

"ஏன், வாழ்க்கையில் அனுபவிக்க வேண்டிய சகல சுவைகளையும் அனுபவித்தவர் ஸார், அவர்! இன்று இப்படி அடிமேல் அடி வைத்துக் காலில் செலுப்புக்கூட இவ்வாறு நடந்து போகிறார்! பாங்கம்! கால வித்தியாசம்!" என்று ரோம்பவும் அங்க வாய்த்தார் அப்பராயின் புதிய கம்பர்.

"ஓ! அவரை எனக்குத் தெரியும் ஸார்!" என்றான் அப்பு.

இதற்கும் மூன்று நாளுக்கு பஸ்ஸுக்கம் ஸ்டான்டர்டி வந்து ஒன்றன் பின் ஒன்றாக சிந்தனா, பிரயாணிகள் இறங்கும் வண்ணமாகவும் ஏறும் வண்ணமாகவும் இருந்தனர், கவரஸ்ஸாசுப் பேசிக் கொண்டிருந்த அப்புராயும் அவன் கண்பரும் இதைக் கவனிக்காமலாயின. வந்த பஸ்ஸுகளில் ஒன்றாவது அவர்களை ஏற்றிக் செல்லக் கூடிய பஸ்ஸாக இருக்க வில்லை. அதனால் பேசுவதைத் தொடர்ந்தனர். அதையும் இத்தனை நாளாகத் தான் வாணித்த கவரத்தினுக்குத் தெரியும் என்று

அப்பு ராய் கூறியதும், அந்த கம்பர் ஆச்சரிப்பப்பட்டுப் போனார்!

"உங்களுக்குத் தெரியுமா, அவரை? எப்படி?" என்று கேட்டார்.

அப்பராய் "எப்படியாவது? என் கொந்த அத்தம்பேர் ஸார், அவர்! என் அக்காயின் அகலுடைவான்" என்றான்.

இதைக் கேட்டதும் அந்த கம்பர் மூகம் எப்படியோ போய் விட்டது.

அவருக்கு அங்கே இருக்கப் பிடிக்காமல், எங்கேவாவதும் தங்குதெறிக்க ஓடிப் போக வாய் என்று தோன்றி விட்டது போதும்.

கெடலொகவந்து சிந்த பஸ்ஸும் புறப் பட்டு விட்டது. கம்பர் விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஓடிப் போய் அதன் தோற்றத் தொண்டார்.

அப்பராயுக்கு அந்த மனிதரின் செய்கை ஒன்றும் புரியவில்லை.

அவர் தோற்றிக் கொண்ட பஸ்ஸின் எண்ணிக்கை பார்த்தான்—51 என்றிருந்தது. "அடடா! அவர் 43-ம் கம்பர் பஸ்ஸில் அல்லவா போக வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அட, பாவி மனுஷ்யா!" என்று எண்ணிக் கொண்டான் அப்பு.

மேற்கண்ட சம்பவத்தை என்னிடம் கூறி விட்டு அப்பு ராய், ஒரு வேலையும் எனக்கு வைத்த விட்டான். அதாவது, அவனுடைய பஸ் ஸ்டான்டு கண்பரைப் பார்த்தால், அவனுடைய அத்தம்பேர் அப்படி யென்றும் இரக்கப்படவேண்டிய சிவனாயில் இவனை வேண்டும், இப்பொழுது இந்த வேலுத்தின் உட்பாதற்குக் காரணம் அவர் மனத்தின் விசித்திரப் பண்பைத் தவிர வேறில்லை என்றும் தெரிவிக்க வேண்டுமாய், எப்படி வீருக்கிறது. கதை? ஆனால் இப்பொழுது கான் என்ன செய்வ முடியும்? அப்புவின் பஸ் ஸ்டான்டு கண்பரைப் பார்த்திருக்க னானால் சிக்கல் சொல்லி விடுங்கள்.—வேண்டு,

மங்கள பலனத்தில் மங்கள வைபவங்கள்!

சென்னைவாசிகளுக்குத் தியாகராய ககரிக் உண் ஸ்ரீ மங்கல பலனம் மஹாத்மா காந்தியின் விஜயத்தாய் என்றும் மருக்க முடியாத ஒரு புனித மானிகவாரும், அந்த பங்களாவில் ஏப்ரல் 5ம் தேதி இரு நிருணயக்கக் வெகு சிறப்பாக நடந்தேறியது. சென்னை பிரபல காப்பி விவாபார கணெடி கம்பெனரின் மானேஜிங் ஸ்டாக்க்டர் ஸ்ரீ சுப்பப்பரின் பேத்தியும் ஸ்ரீ டி. பஞ்சாபகேச அவர்களின் புத்திரியுமான செனபாக்வேவதி பத்மாவதி சென்னை ஸ்டான்லி ஆஸ்பத்திரி செனரல உதவி மெடிக்கல் ஆபீசரான சிரஞ்சிவி கிருஷ்ணாய் வாழ்க்கைத் துணையாகப் பெற்றார். மேற்படி ஸ்ரீ சுப்பப்பரின் சேகாதரர் ஸ்ரீ சங்கராதம்லரின் புத்திரி செனபாக்வேவதி கமகாவதி ஸ்ரீ ராமச்சந்திரய்யர் புத்திரன் சிரஞ்சிவி பாசுப்பாய்யனிடம், H.Sc. மகாவீராக ஏற்றார். பல வர்த்தகர்களும், பிரமுகர்களும் விஜயம் செய்த புது மணமக்களுக்கு ஆசி கூறிப் பரிசுகளும் வழங்கினர்.

வாழ்க! மணமக்கள்!

RAY-464 - T-209

பூகயாஜாதிப்பிள்ளைகளும் குழந்தைகளும் பூகயாசாசனம் ஜாதிமீது உடல்வலுவில் சிறந்தவர்களைவர். பூகயாசாசனத்தின் இயற்கை அமைப்பைப் படைத்ததால் இதில் அதிகவும் சதவீதம் சரஸ்வதி மரம் பண்டிதர்களுக்கும், இடைக்காலியை 25,000 அடிக்கும் அதிக உயரமான மரங்களும் உடையதான இந்த நாட்டில் குறுகுவிசையுடிக் கும்படி சரஸ்வதி மரமேயுள்ளது தமிழகமெல்லாம். பூகயா ஜாதி மரங்களுக்கு இந்தக் கட்டம் போதாது என்று அங்குள்ள சிதாவுறு நிலையும் கிச்சிதிராமாவை அமைத்திருக்கிறது. பூகயா சாசனம் போதா நிலையானவன் கடுமையான சூரியமெப்பத்தினால் அழிந்துவிடாது அந்த அருகிலேயே காலா டும் சாசனம் திறந்துவைத்துக் கொடுத்திருக்கும் படை வீரத்தினரும் உட்கருக்கம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் இவ்வளவு வித்தியாசமான சிதாவுறு நிலையும் இரு நாட்டிலும் மிக சமீபமாக, கண்ணாடிக் கருவ தாத்திவிருப்ப காலம். இந்த நிலைமைக்குதான் அங்கு வசிக்கும் ஜாதியினரும் வரிவசூலும் களவுகின்றனர். இதுவரையிலேயே கம்பளி உயிரை கழும், கிடுகிடு உறுதியாகிக்கும் திறமையுடைய அங்கு அதிக மரம் வளம்படுகின்றன. பூகயாவின், மரங்களுக்கும், மரங்களுக்கும் உயரமானவர்கள் கிடுகிடு குறுகாமலும் குறுகு போகவே இருப்பதற்குக்கூட இதுதான் காரணமே!

தாக்கம் இத்தியானில் மூன்று குழந்தைகளும். கிடுகிடு குறுகாமலேயே உயரமாக வளம்படுகின்றன. கம்பளி உயிரை கழும், கிடுகிடு உறுதியாகிக்கும் திறமையுடைய அங்கு அதிக மரம் வளம்படுகின்றன. பூகயாவின், மரங்களுக்கும், மரங்களுக்கும் உயரமானவர்கள் கிடுகிடு குறுகாமலும் குறுகு போகவே இருப்பதற்குக்கூட இதுதான் காரணமே!

பாண்டிச்சேரி... பாரத நாட்டில் வளர்க்கையில் எடுப்பதற்குரிய

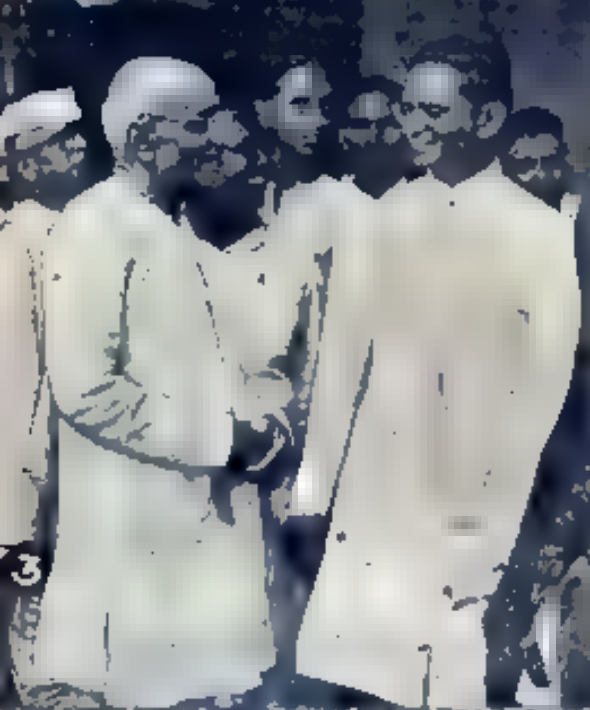

2

திருவைசீகை யின்க்கொட்சி

1. திருவைசீகை அகல் அலிபென் அகல்
தெய்வத்தின் அ. துருக்கிமையர் சரஸ்வதி
திருத்த மயத்தாள்.
2. அகல் அலிபென் மயத்தித்த
அதிகாரம் தெய்வத்தின் தெய்வ
சரஸ்வதி மயத்தாள்.
3. திருவைசீகை அகல் அலிபென்
சரஸ்வதி தெய்வத்தின் தெய்வ
மயத்தாள் தெய்வத்தின் தெய்வ
மயத்தாள் தெய்வத்தின் தெய்வ
மயத்தாள் தெய்வத்தின் தெய்வ
மயத்தாள் தெய்வத்தின் தெய்வ
மயத்தாள் தெய்வத்தின் தெய்வ

1. சாதாரண மனதுக்கு விசேஷமாக உபயோகப்பெறும் சிவபெருமான் மீதான மகிழ்ச்சியை உணர்த்தும் பாடலாகும்.
2. மனதுக்கு உபயோகமான சாதாரண மனதுக்கு உபயோகமான பாடலாகும்.
3. சாதாரண மனதுக்கு உபயோகமான சிவபெருமான் மீதான மகிழ்ச்சியை உணர்த்தும் பாடலாகும்.
4. சாதாரண மனதுக்கு உபயோகமான சிவபெருமான் மீதான மகிழ்ச்சியை உணர்த்தும் பாடலாகும்.

பொருட்டுடன் ௪௩0.40 கிலோகிராம்

சுமீழ்க் களஞ்சியம்

டி.கே.சி

25. இடம் பார்க்கிறது ஹான்யம்!

நல்ல பாம்பு என் துல் எவ்வாருக்கும் பயந்தான், ஆனாலும் சில பிரதேசங் களில் நல்ல பாம்பைக் கண்டால் யாரும் பயப்படுகிறதில்லை.

நல்ல பாம்பைக் கொல்ல மாட் டார்கள்; பால் விட்டு உபசாரம் செய் வதும் உண்டு. இதெல்லாம் காரணமாக நல்ல பாம்பும் மனிதர்களைக் கண்டால்க் கவியாது, கடிக்கவும் செய்யாது.

கம்பர் இருந்த ஊரில் நல்ல பாம்புக் கும் மக்களுக்கு இடையே இருந்த உறவு அப்படி.

ஒருநாள் ஒரு வீட்டில் பந்து இருபது பேர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். கம்பரும் இருக்கிறார். அவருடைய பாடல்களைக் கேட்டு ஒரே பரவசத்தில் இருக் கிறார்கள் எல்லாரும்.

அந்தநாயம் வழி தப்பி அந்த இடத் துக்குள் வந்து விட்டது ஒரு நல்ல பாம்பு. ஒருவரும் அவரைப் பண்ணவில்லை. அப் படியே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். கம்பர் மெள்ளக் கவனம் தட்டி 'பாம்பே, மெள்ள வெளியே போய்விடு' என்று பாம்பை போக்குச் சொன்னார். பாம்பும் அப்படியே உருவிப் போய்விட்டது.

பயம் யாதும் இல்லாத காரணத்தினால் ஹான்யம் உலித்தது கம்பரது உள்ளத் தில். எப்படி? பாம்பை சொம்ப சொம்ப உபசாரம் செய்வதாக ஹான்யம் போக்கு.

ஆழியான் பள்ளி
அகையே, அவன் கடைத்த
வாழி வளையின்
மணித்தாய்பே—ஆழியான்
பூணை, புரம்பலித்த
போற்றியையின் பூட்டுகெத
தானை அகல
நட.

[ஆழியான் பள்ளி அகையே: கத்தரித்த ஏரி திருமாளின் பள்ளியே; வாழி வளையின் மணித்தாய்பே: பாக்கடை மந்திரி மந்திரி கல்வெட்டு எப்பம் தாய்புக் கவிஞரும் வென்று திருமால் கடைத்தார்; பூழியான் பூணை: விபுதி அணந்த சிவ பெருமானது ஆபரணமே;

சிவபெருமான் திரிபுரத்தை மரித்தார். எப்படி: மேருநீரைய வில்லாக வலித்து ஆதிசேஷனை ஈனாக ஏற்றி எரித்தார். ஈரணை அகல கட: பாம்பே மெள்ள வெளியே போ பார்க்கலாம்!]

இத்தனை உபசாரம் சொன்னால் இனங்காமம் இருக்கலா செய்யும் அந்தப் பாம்பு.

பாடலைப் பாடப் பாட ஹான்யம் பொய்க்கக் கொண்டே வரும். ரோதித் துப் பாரும்பன் கொஞ்சம். இனி

..

கூர்ந்துக்குள் இடம் பார்க்கும் ஹான்யம்.

பாண்டியனுக்குப் பல காதலிகள். ஒரு காதலியோடு தானே அவன் இருக்கக் கூடும், மற்றைக் காதலிகள் பாடு ஏமாற்ற மும் ஆயாசமும் தானே.

ஏமாற்றத்துக்கு உள்ளானவர்கள் இர ணைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள், விடிந்து தொலையேன் என்பதாக.

பாண்டியனுடைய உடன் இருக்க கேர்ந்த வர்களோ 'இரவே வெகாளாய்ப் போய் விடாதே, மெள்ள இருந்து போ' என்று இரவை உபசரிக்கிறார்கள். இரவின் பாடு கொஞ்சம் கஷ்டந்தானே.

புல்லாதார் வல்லை
புல்கென்பார்; புல்லினார்
நிள்ளாய் இரவே
நெடிதெய்வார்!

பாண்டியனது அகலம். அதாவது மரணம் புல்லாதாரும் புல்லினுமாக இப்படிப் போகிறார்கள்.

—தகல்

இராமலித் தாய்மாதன்
ஒண்ணத் தகலம்!—

புல்லாதார் புல்லினார் அப்படிச் சொல் லுவார்கள். இயல்புதானே. கவிஞருக்கு சொம்ப இரக்கம் உண் டால் விட்டது!

புல்லாதார் வல்லை
புல்கென்பார்; புல்லினார்
நிள்ளாய், இரவே
நெடிதெய்வார்—தகல்

* இவ்விரு நினைகள் இவ்விதம் அட்டைத் தெய்வாக நடந்து தெய்வகாரர் திட்டி விடுகிறது.

விதாமதத் தர்மாதம்
ஒன்றாகத் தகவம்:—

இரா-அஸிப் பட்ட(து)

இது. —சுத்தோசனாயம்

[புய்வாதர்: மார்பை அணியப் பெருநவர்;
வாயை புயர்வென்பார்: சிவிரிம விடிகு விடு
என்பார்; கல்ல விதாமதத் தர்மாதம்: பல்
வாணியப் புய்ப்புகி விரலித் தொடுத்த மார்பை
அணித்த; ஒன் சாந்து அலகம்: அழகி ரீதம்
கொண்ட சந்தனம் பூசிய மார்பை: அலகம்:
மார்பை: புய்வாதர் புய்விஞ்சு என்பது முடிய.]

கவிஞரது பரிசு வருகிறது இனி.
அட்டா, இரவின் கஷ்டர்தான் என்ன!
'சீ வேண்டாம்' என்று சிலர் வெளியே
பிடித்துத் தள்ளவும், வேறு சிலர் 'இரவை
போய்விடாதே, இரு, இன்னும் கொஞ்
சம் இரு' என்று சொல்லவும் ஆயிற்றே.
கஷ்டர்தான் இரவின் களியம்.

இரா-அஸிப் பட்ட(து)

இது!

காதலுக்குள் ஹாஸ்யம் எப்படிப்
புரந்து கொண்டது என்பதைப் பார்த்
தோம். இனி, துயரத்துக்குள்ளும் மன
வெதலையிலி துத்தும் வரும் ஒரு வித
ஹாஸ்யம் என்பதும்: (உறுதியுடையதைப்
சொந்ததுதான்).

சுவம் என்றித ஹரில் (செங்கல்ப்
பட்டு ஜில்லா) ஒரு தமிழ் வன்னல்.
நாராயண நாகனியார் என்று பெயர்.
புலவர்களையும் தமிழையும் சோம்ப
சோம்ப ஆதரித்து வந்தார். திடீர்
என்று திரந்து போனார். புலவர்களு
டைய மனம் இடிபெய்தது.

ஒரு புலவர் புலம்புகிருர்.

திருவாய் கிதிநிங்கு)

இரப்போர் பேசுது!

செருவாய் தம்பை

செருவாய்—படுபாவி!

உவத்து நான்கைக்

கொஞ்சியே,—கற்பகம்பூம்

காசெட்ட ஊமேர

கிக்கு.

அடுப்பிக்கும் கொல்லுவிக்கும் கரி
வேண்டுமானால் வேறு மரம் கிடைசா
ல்லா போயிற்று. கற்பகக் காட்டை
அல்லலா வேட்டித் தொலைத்தாய்.
வாழ்த்து போனாய் கமனை, வாழ்த்து
போனாயடா!

புண்பட்டுத் துடிக்கிற இதயத்தி
லிருந்து இப்படி வருகிறது ஹாஸ்யம்.

ஹாஸ்யம் இப்படி யெல்லாம் இடம்
பார்க்கிறது தங்க!

Smart
Appearance

IS
AN ASSET
IN
Society

சமூகத்தில் ஒரு
வராக இருப்பது
தேவதம் அல்ல
மேல் சமூகத்தில்
நினைவு கூர்ந்து
வாழ்வதே தான்
சமூகத்தில் ஒரு
வராக இருப்பது
தேவதம் அல்ல
மேல் சமூகத்தில்
நினைவு கூர்ந்து
வாழ்வதே தான்

**VENKATESH
VASTRALAYA**

RETAIL SHOWROOM at
3, NAMBU CHETTY STREET
MADRAS. PHONE: 4088.

வேங்கடேஷ்
வஸ்த்ராலயா

2, நம்பு சேட்டித் தெரு

சென்னை-1

ஸ்பென்ஸரின்
உக்கமளிக்கும்
பாசித்தமான
பானங்கள்

- *
* லைமனேட்
* ஆரஞ்சு கிரஷ்
* ஜிஞ்சர் ஏஸ்
* கேரலா
* ஜிஞ்சர் பீர்
* கொயினு
டானிக்

*
தென் இத்திலா
முழுமதம்

‘ஸிஸர்ஸ்’

1900

1905

1953

சி கருத்து 10

உயர்வு வர்
செய்ததற்கு
குடும்பம்.

முத்த

தமிழகமெல்லாம் பிரபலப் பெற்றவை

**அவனுடைய ஒவ்வொரு நிலைமையும்
அறிவிப்பது - இது ஒரு கிளாக்ஸா குழந்தை**

தங்கள் குழந்தைகளுக்கு
முன்பு தங்கள் பாண்டிய
கொடுக்கப்பட்டதால் தாய்மாமர்
கள் கிளாக்ஸாவின் துயில்களை
காண்கின்றனர். கிளாக்ஸா
கொடுக்கப்பட்டதால் பிள்ளை எந்த
மனம் பால் ஆகியும் அதுதான்.
உய்யும் பிள்ளைகளின் தாய்மர்
குழந்தைகளுக்கும் பிள்ளைகளை
தயாரிக்கப்படுகிறது. கிளாக்ஸா வந்து
உட்புகாத பிள்ளைகள் பால் கொண்டு
பட்டது. அதனால் அது எப்போதும்
முத்தியும் தங்கள் நிலைமையில் இருக்கிறது.

Glaxo

கிளாக்ஸா பிழியுமா குழந்தை ஆகாள்

குழந்தை வீதம் ஆறுமூன்று மாதத்திற்குள் அதற்கு முதல் கொடுக்க உணவாக
பாசெக்ஸை கொடுக்க ஆரம்பிக்கவும். பாலும் எக்கெளயும் கொடுத்த
பாசெக்ஸ் நித்தியமாகக் கொடுக்க உணவாக கொடுக்கிறது. பாசெக்ஸ்
இப்போது இதற்குமேல் கொடுக்கிறது.

கிளாக்ஸா கொடுக்கப்படும் (இந்தியா) லீட், பம்மல், கங்கா, கங்கா, கங்கா.

சேகர். என்குழந்தை

எஸ். வி. எஸ்

நான்காம் பகுதி

“நீங்கள், ‘உப்பிச்சாப் பண்டம் குப்பை வீசு’ என்ற பழமொழியைக் கேட்டிருப்பீர்கள். ஏன்? ‘பருப்பிச்சாாமல் ஒரு கல்யாணமா!’ என்ற பழமொழியையும் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். இதனும் உப்பும், பருப்பும் எவ்வளவு நெகிழ்வாய் விஷயங்கள் என்று தெரிவித்தவ்வா! ஆவியும், ஒரு வீட்டில் சர்க்காரை வந்தால் சர்க்கார் இப்போது தயாராகவும் போது வந்தால் உப்பும் பருப்பும் எழுவதில்லை. மந்தரம் குங்குமத்தான் எழுதுவார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் உப்பும் பருப்பும் இடம் பெறும். அரிசியும் அவர்களும் ஆட்டி செலுத்தும்!”

இப்பொழுதெல்லாம் யாசாமிதான் வீட்டுக்கு வந்து விட்டால், அவர்களுக்கு மரியாதை செய்யதாக நினைத்துக் கொண்டு வேலை கொட்டி விடுவதில் காப்பி போட்டுத் தருவது என்பது கம்பிசன்களே வழக்கமாடு விட்டது. கம் வீட்டைத் தேடி, கம் காதல் படி ஏறி யாசாமிதான் வந்து விட்டால், அவர்களுக்கு ஏதாவதும், ஒரு கப் காப்பியாவதும் கொடுத்தால்தான் கம் மனசும் சும்மடி பொறுத்தது. அவர்களின் பேச்சுக்காக வந்து விட்டால், வெற்றிலை பாக்கு வைத்துத் தேய்க்காத் தாப்பிலும், அவ்வது பழம் வைத்தாவிடும் தாப்பிலும் கொடுப்பது கம் மனசு. ஒவ்வொரு சமயம், வீடு தேடி வருவார்கள், ஒரு சீரிலும் இரண்டு சீரிலுக்குக் கொடுத்தாக் கூடிய சீரிலுமே இல்லாமலிருப்பார்கள். மனக்கும், உப்பும் காப்பி கொடுத்துக் கொடுக்க முடியாமல், தேய்க்கும், பழம், தாப்பிலும் கொடுக்க முடியாமலிருக்கலாம். ஆவியும், வீட்டில் குங்குமம் சீரில் எப்பவும் இருக்கும். “இத்தமையா, குங்குமம் எடுத்துக்

கொள்! இந்த மதுரை குங்குமத்துடன் என்னைமும் வாழ்வாயாக” என்று அரிசனியும், அவ்வது பிராந்தியம் செல்வோம்—வந்தவர்களின் வயதற்கு ஏற்ப.

இப்படிக்குங்குமம் கந்து வாழ்க்கையில் மிகவும் உன்னைத் தந்தைத்துப் பெற்றுள்ளது. வெற்றிலைச் செட்டா அணிந்த பெண்களைப் பார்ப்பது உள்ளத்துக்கு ஒரு பவித்திர உணர்ச்சியுடன் வந்திருக்கிறது. வெற்றிலை குங்குமம் அணியும் அங்கத்தை பெற்ற ஒரு மங்கை. அவை அணிவதில்லை வேண்டும் அவன் விட்டில் வந்த உதவதம் கொடுத்த வேண்டும் என்று கம்பிசன்கள்.

ஆகவே, கம்பிசன்கள் கந்துவைத் தந்தை, கந்துவைத் தந்தைப் பார்த்த பொது திருவிட்டான்.

“என்னடி கந்து! பார்த்துக் கொற்றியோடு இருக்கிறாய்? சேகர் எப்படி வந்திருக்கான்...” என்று அவர்கள் வண்ணம் கொட்டினர்.

“ஒன்றுமில்லை அக்கா! சேகர் கொடுக்காத கந்தை இதுக்கான், அவனைப் பற்றி ஒரு கவலையும் பட்டாதே! உன்னை வா, அக்கா!” என்று கந்து.

“கம்பிசன் வெற்றிலையும், என்னைப் பார்த்ததும் கம்பிசன்களே போகக்கூடிய பார்த்தியோடு நினைக்கவேண்டித் சொல்லவும் கவலையாகப் போய் விட்டது. என்னத் தகைத்தெல்லாம் என்னி விட்டிடம். போ!” என்று கந்துவின் தாக்கை.

அக்காவுக்குப் பிள்ளை வந்த தாக்கைப் பார்த்ததும், கந்துவின் மகம் அப்படி வேல்லாம் மாறிவது என்பது அந்த அக்காவுக்கு எப்படித் தெரியும்?

செஞ்ஞ சங்கரைப் பார்த்தானே தவிர, 'வாருங்கள்' என்று ஒரு வார்த்தைகூட மூகப் கூறவில்லை. அக்காவுடன் பேசிக் கொண்டே விட்டுக்குள்ளேயே போனான். சங்கரம் மெனமமாக அவர்களைப் பின்பு தொடர்ந்தார்.

படுக்கையில் படுத்திருந்த சேகர், செஞ்ஞவின் தமக்கையைப் பார்த்ததும் "அம்மா!" என்று அழைத்தான். "என் கண்ணே!" என்று ஓடிப் போய், சேகரைக் கட்டி அணைத்தான் செஞ்ஞவின் அக்கா.

இவற்றை வெள்ளம் கவனித்து வந்த சங்கருக்கு ஒன்றின் ஒன்று ஆச்சரிய அதிர்ச்சிகள் ஏற்பட்டு வந்தன!

சேகரைக் கட்டி அணைத்த அக்கா, "கண்ணே சேகர்! உனக்குப் பலத்த அடிப் பட்டதாய்மா? சோம்ப அருதுவா அம்மா!" என்று கண்களில் கண்ணீர் பெருக்கிக் கேட்டாள்.

"எனக்குப் பலத்த அடி ஒன்றும் படவில்லை, அம்மா! சேகரத்தான் பட்டது அம்மா! ஆனால் உருண்டு விழுந்த பிறகு கொஞ்ச சேகம் வரைக்கும் ஒன்றுமே தெரியவில்லை, அம்மா! ஓசை எருகும் என்று இரட்டித்திருந்தது. அப்புறம் இந்த யானதான் அம்மா, டாட்டை அழைக்க வந்து....." என்று கையை நீட்டிச் சுட்டிக் காட்டி ஏதோ சொல்லுவானான். உடனே அவன் தாயார், அவன் சுட்டிக் காண்பித்த பக்கம் திரும்பினான். அவன் பார்வை சங்கரின்மீது

விழுந்தது. சங்கரைப் பார்த்ததும், அவன் புருவங்கள் கெரிந்தன. ஆம், 'இவரை என் சேகியா பார்த்திருக்கும்போதிலிருக்கிறதே? இவர் மக ஐயடை கைக்கு கனகு தெரிந்தவர் ஒருவரை நினைவு ஐட்டுகிறதே! அவர் யார்?' என்ற யோசனையில் தான் அருளுடைய புருவங்கள் கெரிந்தன!

அதற்குச் செஞ்ஞ, "அக்கா இவர்தான் சங்க சேகருக்குப் புள்ளிஜன்மம் கொடுத்தவர். இவர் இம்மையென்றும், சேகரைப் பார்த்தே இருக்க முடியாது! இவர் பணத்தையும் என்னுடைய பாதாளச் செளகரியத்து கவத்தையும் பண்ணியதால் பிறழ்த்தெழுத் தாய்..." என்று அவரால் அவரால், சங்கரைப் பற்றியும் தங்கைப் பற்றியும் அக்கா தவறாக நினைத்துக் கொள்ளாமலிருக்க வேண்டுமே என்ற பயத்தினால், அக்காவுக்குச் சங்கரைப்பற்றி சங்க அபிப்பிராயம் வற்ற வேண்டும் என்ற கவலையினால் சங்கரைப் பற்றி அவ்வளவு வானளாவப் புகழ்ந் தொடங்கினான்.

சங்கரைப் பற்றி அவன் கூறிய புகழ்ச்சி மோழிகள் அக்களையும் வெறும் மூகத்துறியாக இவ்வளவும் கண்ணியோடு கெரித்துத் தான் அவன் எதிர்பார்த்த பவன் விடைந் தது. "ஓசை! அவ்வளவு உபகாரம் பண்ணி ஐரா! எங்கேயோ அவர் சேருகிறவாக, சேகரம்பெயராக இருக்கட்டும்" என்று ஆசீர் வதிக்க வந்தான். "சங்கம் பரங்கிப்

துண்ணிப் பேய்-எதிராய்-ஸான்போரைன்ட்"

★ ஸான்போரைன்ட் அடைவானம், கருவிக் கொண்டு தீண்டுகிறது உரைக்கும் துணிக்க

பேட்டை சத்தியமூர்த்தி அப்பருக்கு ஏதா
இதும் உறையோ?" என்று ஏதோ திரை
என்று ஓர்படம் வந்தவன்போல் கேட்டான்.

"அவருடைய சாட்சாத் பிள்ளைகள் காள்;
என்னுடைய அப்பாதான் அவர்!" என்று
உறிஞர் டைரக்டர் சங்கர்.

"அதனுட்தான், அப்பா பேசுவதும்
சேர்த்து, சத்திய சங்கர் என்று வைத்துக்
கொண்டிருக்கிறீர்களா?" என்றுள் கருணா.

"அதுதான் கேட்டேன், எப்போதோ
பார்த்த முக ஐயுடையது இருக்கிறதே
என்று இந்தக் கதையோடு யோசித்தேன்..."
என்றுள் கருணாவின் தமக்கை.

பிறகு சங்கரைப் பற்றியும், அவர்கள்
குடும்ப விஷயத்தைப் பற்றியும் குலாம் விசா
ரித்தான். சங்கர் ஏதோ பட்டும் படாதது
மாகத் தன் குடும்பத்தைப் பற்றிய பொது
வான விவரங்களைக் கூறினார்.

இவற்றைப் பெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவன் திரை என்று, "ஆமாம், கருணா!
அந்தை. அத்தம்பேர் எங்கே காணோம்!
வந்த சிறிவுத்திறிக்குப் பார்த்திறேன். பார்த்த
கிறேன். அவர்கள் கண்களில் தட்டுப்பட்டுப்
இருக்கிறோ!" என்றுள் கருணாவின் தமக்கை.

"அவர்கள் இந்த விட்டில் இருந்தால்
அக்காவா தட்டுப்படுவதற்கு? அக்கா!
கான் துணிச்சலாக ஒரு காரியம் செய்தேன்.
அதற்கு என்னை மன்னிக்கடு, அக்கா!
துணிச்சலாகச் செய்தாலும், தவறாக ஒன்றும்

செய்துவிட்டேன்; தவறாக நடந்து கொண்ட
வடிவம் மிகவும்..." என்று உறிஞன். அப்
பொழுது அவன் கெஞ்ச தழதழத்தது.

"என்னடி புதிர் போடுகிறாய்? எல்லா
வற்றையும் விவரமாகச் சொல்லு!" என்றான்.

"கான் காரியங்களைச் சேகருடன் புறப்
பட்டபோது, அந்தை விட்டில் இறங்கிக்
கொண்டு, ஸ்கூல்கள் உத்தியோகம் தேடித்
கொண்டு உனக்கு ஏதாவதும் என் கையா
லான உபகாரம் செய்கிறேன் என்று சொன்
னான் அல்லவா! ஆனால் ரயிலில் வரும்
போது ஒரு நினைச்சுப் பத்திரிகை பார்த்த
தேர்த்தது. அதில், சிலிமாவில் நடக்க நானு
வாது, அவ்வது றுத்து வயதுக் குழந்தை
தேவை பென்றும், குழந்தையும் பெற்றோர்
கருமாக ஸ்டூடியோவுக்கு வந்தால் பரிசில்களை
செய்து தேர்த்தெடுக்கப் படுவார்கள் என்றும்
விளம்பரப் படுத்தப் பட்டிருந்தது. கம்ம
சொந்ததுச் சேகரைச் சிலிமாவில் சேர்த்தால்,
சிறையப் பணமும் புதுமும் சம்பாதிப்பானே
என்று தோன்றியது. ஆனால் அந்தை விட்டில்
இறங்கிக் கொண்டு, இந்தக் காரியத்தைச்
செய்யத் துணிந்தால், கட்டாயம் அவர்கள்
சம்மதிக்க மாட்டார்கள் என்று தோன்றியது.
எனவே, எழும்பூர் ஸ்டேஷனில் ரயில் விட்டு
இறங்கியதும் தேரர் ஸ்டூடியோவுக்குச்
சென்று விட்டேன். எட்டு மணிவிறிக்கு
ஸ்டூடியோ வாசலில் காத்துக் கொண்டிருக்க
தேர்த்தது. பதினேழு மணி வரை பொறுத்

நீங்கள் நூல் துணி வாங்கும் பொழுது எப்போ
ழுதுமே இக்குறியை கவனியாரத்தில் கவனிக்க
வும்- ஸான்போரஸைஸ்ட் துறியை உபயோகிக்க
உறிமை பெற்ற தயாரிப்பாளர்களுடைய
நூல் துணிகளிலேயே இதைக்காணலாம். *

நகரங்கத் தேனையில்லா அப்ப
டியே நைக்கக் கொடுக்கலாம்.

உருதியான எடுத்துக்காட்டு அப்பது அநில உணகமும் அநித்த உண்மை

தென். அப்படித் தனது பொருள் முடிவாகியிருக்க. கடைக்கார சேலர் பெட்டி கண்டு 'சேலரைத் தேடினேனெனப் போகிறீர் கனா, இங்குயா?' என்று சேர்ந்தவர்களைக் கேட்டு விடுவது என்று அங்கே எத்திரும்ப வரக்கூடாது என்று முற்பாய் சேர்த்தபொழுது. கடைக்கார அறத்தின் போய் விட்டேன். அங்கே இவரைக் கண்டதும் திக் பிரமை பிடித்து சித்திதான். ஏனெனில் கடைக்காரர் போனதே, இவரை எங்களுக்குத் தெரியும்! பல முறை ஆற்றல் காரியமும், பிச்சுடா கோவிலிலும், கடை கண்ணிகளிலும் பார்த்திருக்கிறேன். ஏன், இவர் எங்கே போயிருக்கிறேன். ஆகவே, கடைக்கார அறத்தில் இவரைப் பார்த்ததும் 'இவர் இங்கே எங்கே வந்து சேர்த்தார்' என்று சித்திரித்தேன்!" என்று சங்கரைக் கட்டிக் காட்டிக் கூறினான் கருணா.

பிறகு கடைக்காரன் தன் அக்காவிடம் சொல்லக்கூடிய பதிலைக் கேட்கும் கூறி விட்டுக் கடைக்காரன், "அக்கா, சேலர் மடிப் பட்டிகளில் உருண்டு விழுந்ததும் எங்கே என்ன சொல்வதென்றே தெரந்தவில்கி. உனக்கு உடனே தெரிந்திருக்கக் கூடாது என்று மட்டும் நிர்மாணத்தேன். ஐந்தே ஆறு காட்களுக்குப் பிறகு, சேலருக்கு ஏற்பட்டுள்ள கால்களில் வடுக்கள் கை அவன் கால்களில் வடுகும் இருக்கக் கூடியவை என்று தெரந்தவிலும் தான். உனக்கு விவரத்தை எழுதிக் கலங்கப்பட வேண்டாம் என்றும் எழுதினேன்" என்றான்.

"ஐயோ கருணா! என் கடுதானியைப் பார்த்ததும் எங்கே இருப்பேயே கொன்ன வில்கி. எப்போதுதான் பார்த்ததும் சேலர் ஞாபகமாதிரி போய்விட்டது. அதற்குத் தான் உடனே புறப்பட்டு வந்தேன். அது சரி, என்டி கருணா! ஒரு கல்யாணமாக வேண்டியபெண் இப்படி விடுவோர் வாசலிலும் அங்கேயும் இங்கேயும் தள்ளித் தவிர்த்துத் திரியலாமோ? என்ன துணிச்சலடி, உனக்கு,

என்ன துணிச்சல்?" என்று அழைத்திருக்க கையக் கொட்டி, முகவாய்க் கட்டையிலி வைத்துக் கொண்டான் கருணாவிடம் அக்கா.

இதையும் கடைக்காரன் சத்திய சங்க! ஒரு பக்கமாக ஒதுக்கி சித்தி தமக்கை—தங்கை சம்பாஷிக்கவேண்டி வலித்துக் கொண்டிருக்க தான். கடைக்காரன் கருணாவிடம் தாக்கை கொண்டு வந்ததற்காகக் கேட்டதும், "என்ன! கருணா, கல்யாணமாக வேண்டிய பெண்ணா! இவருக்கு இதுவரை கல்யாணம் ஆகவில்லையா! இத்தனை காலும் என்னிடம் போய் சொல்லியா எடுத்த வந்திருக்கிறேன்!" என்று பிராச்சாரியத்தில் முழுவீச்சுடன் கடைக்காரன் சத்தியசங்கர்.

"அக்கா! என் கல்யாணமாகாததன் என்று வாருக்கும் தெரியாது. இவருக்குக் கூடத் தெரியாது. அதற்கு மாறாக, கல்யாணமாகி....." என்று மென்மையாக விழுகிறேன் கருணா.

அவன் என்ன சொல்லவருகிறான் என்பதை அறிந்திருக்கக் கொண்ட கருணாவிடம் தமக்கை, "என்டி அக்கா! கல்யாணமாகக் கருக்காத பதத்தவன் என்று சொல்லிக் கொண்டா வாக்கும்! கல்யாணம் சம்பாஷித்துப் பெண்களுக்கு அவை குறைபு படியும். அசட்டுத் துணிச்சலும் இருந்து விட்டதும் இன்னததான் சொல்வது என்று பாராமை, வாங்கு வந்ததையெல்லாம் உனது விடுவாக்கள் என்று உன் சத்தியம் பேர் அடிக்கடி சொல்லுவார். அது நிரம்ப உண்மையாகப் போகக் கூடாது அசட்டுப் பெண்ணடி. சத்த அசட்டு!" என்றான்.

"ஆமாம், அக்கா! என் துணிச்சலும் பற்றியும், என் படிப்பையும் பற்றியும் அனடி கூடத் கல்யாணம் கொண்டிருக்கிறேன். அந்தக் கல்யாணத்தான் இம்மாதிரி பெண்ணாக உனது, சேலர் ஆறுமாதமாக காண்பட்ட அவரைத் கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல, அக்கா! என் கல்யாணம் தன்னை அதுபவித்த விட்டிடன். இவர், சேலர் கொல்லுதே வரக்கூட குற்றம், கொன்னுடைய சொல்வாரும், கல்யாணம்செய்து கொண்டு, கல்யாணமும் கண்ணன், புல்லாணமும் புருஷன் என்று இருந்துவிடுகிறேன். அக்கா, பெண்ணைப் பிழைத்தாக்காத்துக்கு, இன்னதய மோகத்திலும், அம்மாதிரி விருந்து விடுவது தான் சத்தியம் என்று கண்டு கொண்டேன். அக்கா! இத்தனை காலமாக என் செய்த குற்றங்களை வேண்டாம் மன்னித்து விடு அக்கா! சேலர்மேலடி கடைக்காரன், அக்கா!" என்று கூறி அவன் கைவிட்டுத்தான் கருணா.

"எழுந்திரு. கருணா! கல்யாணம் இருக்கும் கல்யாணம் கல்யாணம் சரி சரி விடும். புல்லாணம் இத்தனை புதுவாசலில் புதுவாசலுக்கும் தன்னை ஏன் போய்க்விட்டேன் இருக்கும்போது, கல்யாணம் போய்விட்டேன் கருணா! அதனால் சத்தியம் போன்ற புத்திரியைப் பெண்களாக ஆகாத கால்கள் கூட இருக்க முடியும், கருணா!" என்றான் கருணாவிடம் தமக்கை.

கருணா:—கல்யாணம் காட்டி விருத்தும் கல்யாணம் தெற்று விடு விருத்தாகிவிட்ட தெரியுமா உனக்கு! ஒரு விதமாகக் குண்டு இது அது விடு விருத்திதான் அம்மாதிரி திரியவேண்டியிருக்கிறது!

மனைவி:—அந்தப் பழைய போன கல்யாணம் எப்போதுதான் கெட்டுவதாய்த் தான் போகிறது!

செறு கோத்தங்கு லுன் 'அசடு, சந்த அசடு' என்று கூறிய அதே வாய், இப் பொழுது 'உன்னைப் போன்ற புத்திகாமி கிடையாது' என்று புகழ்வதைக் கண்டு டைரக்டர் சத்திய சங்கர் அப்படியே வியப் புக் கடலில் ஆழ்த்த போனார். மேலும், தங்கை-தங்கைக்குள் எவ்வளவு அன்பும் அன்போன்றவியலும் இருந்தால் இப்படியெல் லாம் பேசச் செய்யும் என்று எண்ணினார்! இந்த எண்ணம் தோன்றியதோ இல்லியோ அடுத்த கணமே, சங்கர், இனி அங்கே தங்கு இடமில்லை என்பதை யுணர்ந்தார். "சரி, நான் போல் வருகிறேன். க்ரேடியோ லில் வேலைபிடுக்கிறது. சேகரை ஜாக்கிரதை காடப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி விட்டுக் காருக்குச் சென்றார்.

அவ்வப்போ பார்த்துக் கொண்டிருந்த அக்கா, "என்டி, இந்தப் பிள்ளையான்டா லுக்குக் கல்யாணம் ஆயிவிட்டதோ? லுன் னுல் சத்தியஸ்ரீத்தி லுயர் பிள்ளை, யாரோ ஏழைப் பெண்ணைத் தான் கல்யாணம் பண் ணிக் கொள்வான் என்று சொன்னாலும், அதில் அப்பாவுக்கும் பிள்ளைக்கும் மனஸ்தா பம் ஏற்பட்டு பிள்ளை ஊரை விட்டே போய் விட்டான் என்றும் ஊரைச் சொல்லிக் கொண் டது என் புகக்கத்திலிருந்த போது காதில் விழாதது?" என்றான்.

"அவருக்கு இன்னும் கல்யாணமாகியிங்க, அக்கா! அவர் விரும்பிய ஏழைப் பெண், வேறு யாருமில்லை என்பதான், அக்கா!" என்று சொன்னான். அப்பொழுது வெட்கம் அவன் முகத்தை இன்னும் அழகுறச்செய்தது!

"அப்படியா சமாசாரம், 'அடி, சக்கை' என்னாலும், சரிதான், சரிதான்! இப்போது தான் எனக்கு எல்லா விஷயமும் புரிகிறது!" என்று சொல்லித் தங்கையை வாத்தல்கவத் துடன் அணைத்துக் கொண்டான், அத்துடன் சில்லாமல், பக்கத்தில் எங்கேயாவதும் குங்குமச் சிவிய் திருக்கிறதா என்று தேடி னான். காணாமற்போகவே, தன் நெற்றியி லிருந்த குங்குமத்தை வெடுத்து அவன் நெற்றியில் இட்டு, கருணாவின் அழகைப் பார்த்து மயிற்றிட்டு, திருஷ்டி கழித்தான்!

* * *
நீலக் கடலில் அலைகள் பொங்கிப் பொங்கி எழுந்த ஆவலாதித்தன.

அதன் கரையில் உலாவிக்கொண்டிருந்த, தம்பதிகள் — கருணாவும் சங்கரும்தான் — அவ்வளாவிக் கொண்டிருந்தனர்.

செறுத் தூரத்தில் சேகர், அலைகளுடன் விளையாடிக்கொண்டிருந்தான் சின்னச் சின்ன அலைகள், அவன் சிறு பாதங்களை அலம்பி விட்டுப் போகும்போது, அவன் அடைந்த ஆனந்தமும் குதுகலமும் கொஞ்ச நஞ்ச மல்ல! லும்மாளி போட்டுக் குதித்தான்!

டைரக்டர் சத்திய சங்கர், அவ்வப்போ உற்றுக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்.

"அந்தப் பங்க் உத்தப் போகவிடயா திருக்காரோ! தட்டிக் திருக்கிற அலைய வெக்காக நாம் நின்று விடு கிறோம் என்று, நயக்கொள்கும் குங்கு மம் கொடுத்த அனுபவப் பார்த்தான்."

"அப்படியும் தம்ப போகிறதாக ானோம் என்று மதுபடியும் குங்குமச் சிவியை எடுத்ததையும் போலிருந் போலி ருக்கு...கிளப்புகிறேன், கிளப்புகிறேன்."

சங்கர்

கருணா தன்னைப் பற்றி நினைத்தான். தன் வாழ்க்கை உருப்பெற்ற விதத்தை களைத் தான், அவனுக்குச் சிறப்பு வந்தது. பிறகு, டைரக்டர் காதில் விழும்படியாக, "இந்தச் சேகரை சிவியைச் சேர்த்து, அவன் திரைவீல் டிடிக்கப் பார்த்துணும் என்ற கோக்கத்துடன் சென்னைக்கு வந்தேன் அது...அது..." என்று கூறி மேலே சொல்ல முடியாமல் தடுமாறினான்.

சங்கர், "குடிக்கையான குழந்தையை எடிக்கச் செய்த பெயரும் புகளும் சம்பாதிக்க வேண்டும். அதுவே என் வாழ்க்கையின் உட்சியம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் சேகரைப் பார்த்த பிறகு, சின்னச் சின்ன விஷயங்களுக்கெல்லாம் அவன் படும் ஆனந்தத்தைப் பார்த்த பிறகு, அவனுடன் கூட எல்லாம் குழந்தையாக மாறமாட் டோமா என்றுதான் என் யுகை ஏக்க றுற்றது. அந்தமற்ற அறிப விஷயங்களுக் கெல்லாம் எவ்வளவு கவலைப்படுகிறோம்; கோபதாபப் படுகிறோம்! இவற்றையெல் லாம் ஒழித்துக் குழந்தையாடு குழந்தையாக வாழமாட்டோமா என்றுதான் எங்குத் தோன்றியது. ஏன்! மனுஷனின் வாழ்க்கை உட்சியமே, இந்தக் குழந்தைத் தந்தையான எவ்வளவு என்ற உண்மையைக் கண்டேன். கருணா! இதுவே இம்மையின் அடைபக் கூடிய சுவர்க்க இன்பம் என்பதையும் கண் டேன்" என்றார் சத்திய சங்கர். (முற்றம்)

கஷ்டமாக இருந்தது. ஆகவே ஒரு பின்னி கணுக்கு டிப்யூஷன் கொள்கைக் குடும்பச் சேவை வையப் பார்த்துக் கொண்டவராம் என்று ஒரு நாள் அவரிடம் சொன்னான். அதற்கு அவர் இணங்கவில்லை. வெளியில் செல்லவும் உரிமை தரவில்லை. நாள் படித்த படிப்பு வீணாகி விட்டதே என்று கைத்து கொடுத்துப் போனேன். வாழ்க்கைப் படகு ஒதுங்காது ஓடியது.

இரவும், பகலும் கண் விழித்துப் படங்களை எழுதுவார். ஒன்று எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார். இப்படியே ஆறு மாதங்கள் தேய்க்கின.

அவர் கூடல் குன்றி வர ஆரம்பித்தது. நிறைவற்று ஒரு நாள் மாறகடப்பினும் இறந்தார். எனக்கு உறவினர்கள் இருந்தும் பரிசுவதைத் தீர் காயும் கிடைவு போன்றிருந்தார்கள். விதவைக் கொலம் பூண்டு தனி வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தேன். ஆனால் அம் வாழ்வு எனக்குப் பயங்கரமாக இருந்தது. என் சிகேவிதி ஒருத்தி சென்னையில் வாழ்ந்து தெரியும். அவர் இறந்த சமயம் அவரும் மதுரைக்குக் கணவனுடன் வந்தான். அவர்க ளிருவரும் என்னைச் சென்னைக்கு வந்து விடுமீ படி தொத்தாவு செய்தார்கள். நாள் இரண்டு மாதம் கழித்து வருவதாகச் சொல்லி அனுப் பினேன். சிகேவிதியின் அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுவதா வேண்டாமா என்று சொல்ப துரம் யோசித்துப் பார்த்தேன். என் அப் பொருதைய நிலையில் அவர்களுடம் சென்று வதுதான் சௌகரிய மென்று எனக்குத் தென்றியது.

கடைசியில் அவர்களுடன் வாழ்ந்தால் இரத்தப் பரிவுத் துன்பம் தோன்றாது என என்னிச் சென்னை சென்று அவர்களை அடைகிறேன்.

என் சிகேவிதி கிசாவில் கணவர் சரப புரம் காப்பியோஷன் பன்னிலில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தார். அவர்கள் வீட்டுக்குப் போய்ச் சொந்தேன். அவர்களுடைய இளை யற்ற அன்பில் என் துன்ப வாழ்வை ஓரளவு மறந்தேன். மனை அமைதியாக இருந்தது. மூன்று மாதங்கள் ஓடின.

ஒரு நாள் மாலை எப்போருமாக வெளியே போனோம். தூற்றல் வந்து விட்டது. களைத்துக்கொண்டே வீட்டுக்கு வருவபடி யாயிற்று. மறு நாள் காலை ஜூசம் வந்தது. அதைப் பொருட்படுத்தாது வீட்டு வேலை களைக் கவனித்தேன். இரண்டு காலைக்குள் ஜூசம் மூற்றி டைபாண்டாக மாறியது.

அப்பொழுதுதான் டூட்டர் சாமண்டிம் கிசா என்னை அழைத்துச் சென்ற கான்சிட் தால். அவர் கூறியபடி அவர் ஆஸ்பத்திரி யிலேயே தங்கி இருந்தேன். அவர் பன்னை அடிக்கடி கவனித்துக் கொண்டு வந்தார். ஆறுதலும் கூறி வந்தார். அவருக்கு வயது ஐம்பது இருக்குப். ஆனால் தொற்றத்தி லிருந்து வயதை கீண்டிக்க முடியாது. கருணையே உருவானவர். கோயான்களை ஏழை, பணக்காரர் என்ற வித்தியாசம்

வேலை எத்து விட்டது! வேலை எத்து விட்டது!!

அன்பர்கள் ஆவனாடம் எதிர்பார்த்திருந்த

ஆரோக்கிய ரகசியம்

என்னும் நூல் வெளி வந்து விட்டது

'உதவி'க் காரி இரண்டரை ஆண்டுகளாக 'ஆரோக்கிய ரகசியம்' என்னும் நூலுடன் கீழ் ஸ்ரீ வி. என். குமாரசன்வாமி அவர்கள் அருளை எடுத்துக்கண் தொகுப்பு.

முதல் பாகம்: சாதா கால்கோ நபண்டு, 420 பக்கங்களில் யோகாசன ஆப்டோன் சித்தி ரங்கன் 50 கொண்டது. விலை ரூ. 3-8-0

இரண்டாம் பாகம்: சாதா கால்கோ நபண்டு, 429 பக்கங்களில் யோகாசன ஆப்டோன் சித்தி ரங்கன் 55 கொண்டது. விலை ரூ. 3-8-0

இரண்டாம் பாகம்: சாதா கால்கோ நபண்டு, 851 பக்கங்களில் யோகாசன ஆப்டோன் சித்தி ரங்கன் 111 கொண்டது. விலை ரூ. 6-0-0

இரண்டாம் பாகம்: உயர்ந்த பிரிண்டிங் வினேன், உயர்ந்த கால்கோ நபண்டு, பரிசுப் பதிப்பு 854 பக்கங்களில் யோகாசன ஆப்டோன் சித்திரங்கன் 111 கொண்டது. விலை ரூ. 10-0-0

ஆரோக்கிய ரகசியம்

ஆசாது ஆனம் செய்வுப் முறை

ஆனம்மறநடுபொதுமக்கத்திற்கு வந்ததுப் பாரித் தும் படி + சேவை யானது. ஒவ்வொரு ஆனத் தையும் ஆரம்பத்திலிருந்து செய்து நடுக்கும் னை எந்திர குமராக விளக்கப் பட்டுள்ளது.

120 பக்கங்கள், 83 யோகாசன ஆப்டோன் படங்களைக் கொண் டது. ஆர்ட் காலிதம், உயர்ந்த கால்கோ நபண்டு. விலை ரூ. 3-0-0

எவ்வாறு புத்தகங்களுக்கும் தபால் செலவு தனி விவரபரிசுக்குத் தக்க கமிஷன் உள்ளது.

1960

ஆரோக்கிய யோகாஸ்ரமம்

216, திருவாரூர் வீதி 30

தன்னடையாடெட்டை - - சென்னை-21

போன்: 3288

தலை: PRAGREEN

பாடாட்டாமல் அன்போடும் அக்கறை
யோடும் கவனிப்பார். ஒரு நாள் கூட அவர்
கனிடம் அலுத்துக் கொண்டே விடையாது.

டாக்டர் என்னிடம் அன்பாகப் பழகினார் ;
உரிமையோடும் பழகத் தொடங்கி விட்டார்.
சில நாட்களில் நான் பூனை குணமடைந்
தேன். ஒய்ந்தகால அங்கேயே ஒரு வாரம்
தங்கி இருந்தேன்.

ஒரு நாள் காலை, டாக்டர், ஆஸ்பத்திரிக்கு
வந்த வேலாளிகள் அனைவரையும் பார்த்து
அனுப்பி விட்டு என் அறைக்கு வந்தார்.

"வறண்டு போன உன் வாழ்வை நினைத்து
நீ அபாவிமயமான உன் மனதைப் புண்படுத்திக்
கொள்கிறாய். நீ மட்டும் விருப்பினால் உன்
வாழ்வில் நீ அமைதியைக் காணலாம். அது
அப்படி. பொன்றும் சிரமமான காரியம்
இல்லை. நான் கவனத்தால் மார்க்கம் உண்டு.
நீ என்ன சொல்வதென்பது?" என்று கேட்டார்
டாக்டர் சாமன்.

எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. நான்
நினைப்புடன், "டாக்டர் ஸார், நீங்கள்

என்ன சொல்கிறீர்கள்? வறண்டு போன
என் வாழ்வில் இனிமேல் அமைதி கிட்டுவ
தெது?" என்றேன்.

"அம்மா, வந்தே! வாழ்க்கையில் எப்
பொழுதோ ஏற்பட்டு விட்ட துன்பத்தை
நினைத்துச் சதா வருத்தி உழைப்பதில் பயன்
ஒன்றுமில்லை. உன் வாழ்க்கையில் உனக்குக்
கிட்டியிருக்க வேண்டிய அமைதி அதனும் ஒரு
போதும் கிட்டாது. நான் சொல்கிறபடி
கேட்டு நடப்பதாயிருந்தால் உன் மனச்
சோர்வு நீங்கிவிடும். தினாக்குக்கும்
வேலுந்நாளுக்குக்கும் சேவை செய்வதில்
தான் உனக்குப் புண்ணான அமைதி கிட்டும.
நீ ஸ்ரீராமர் பயிற்சி பெற்று ஆஸ்பத்திரியில்
சேவை செய்ப விருப்பமுண்டா?" என்று
டாக்டர் ஒரு தகவலின் கனங்கொற்ற
வாஞ்சையுடன் கேட்டார்.

என் கண்களில் ஏனோ நீர் தழும்பியது.

"டாக்டர், என் மிகுதியுள்ள வாழ்க்கை
அவ்வளவு உயர்ந்த சேவையில் செலவிட
நான் பாடுபடும் செயலிருக்கிறதென்று?" என்று
கேட்டேன்.

"வந்தே, உனக்கு அந்தத் துறையில்
விருப்பம் இருக்குமானால், நானே உன்னை
அதற்கு வேண்டிய பயிற்சிக்கு அனுப்பி
வைத்து என்னுடைய கிளிய் நோயில்
வேலையும் தருகிறேன்" என்றார் டாக்டர்.

என்னும் அவருக்கு கயிற்றித்து ஒரு
வாந்தை உடல் பதில் சோகல் முடிவளிக்கும்.
இரு சோகலையும் கூப்பி என் வந்த உணர்ச்சி
செய்த தெரிவித்தேன்.

"சரிவாயும் அவன் கணவரும் உன்னைப்
பற்றிய விவரங்களை யெல்லாம் தெரிவித்
தார்கள். நீ ஒன்றுக்கும் வருத்த வேண்டாம்.
நீ சமூகம் அடியோடு கருவிப் போய்விட்
யிருக்காய். அதில் அமைதியுடன் வாழ வழி
இருக்கிறது!" என்று டாக்டர் கூறினார்.

ஏதோ ஒரு மூலையில் ஏக்கத்தோடும்
வேதனையோடும் வாழ்க்கைக்குதவன் இப்
பொழுது மந்திரை மூலையில் தங்கி அன்பை
யும், அருளையும், கருணையையும் கண்ணால்
காண்கிறேன். டாக்டருடைய மொலாக்-ஆசை
யில் கன்னாகப் பயிற்சி பெற்று விட்டேன்.

வேறு நாட்களுக்கு மூலியு வாழ்க்கை அந்தப்
பழைய மூலையை நோக்குகிறேன்; இப்
பொழுது ஏற்பட்டிருக்கின்ற புதிய மூலையின்
நீலமையும் ஆரங்கிறேன்.

பழைய மூலையின் வாழ்வில் அமைதி கிடை
யாது. சதா வேதனையும் வேறுபுயந்தான்
இருந்தான்; என்னிடம் கஷ்டமறிந்தான் இருந்
தான். புதிய வாழ்வில் அன்புக்கும் ஆதரவுக்
குமிடும் இருந்தது. பண்புமீற மூலையையும்
தொந்தது; எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகச்
சேவை உணர்ச்சி அளித்த இதம் இருந்தது.

டான், டான் என்று மணி ஒலிக்கிறது.
நான் வாழ்க்கைப் போகவேண்டும். ஆகா!
அமைதியற்ற என் மனசுக்கு அந்தச் சேவை
உணர்ச்சிதான் அமைதியை அளித்தது.

இக்கப்பலில் (சிட்டாடும் உட்பத்த
வரித்துக் கொண்டு ஒரு வகைப்
பாத்திரம்) :- நீங்கள் எட்ட விரைவாகப்
பயன் வைத்துச் சிட்டாடுகிறீர்கள்!

அவர் : இல்லை, இல்லை. நான் வேடிக்கை
பார்க்க இங்கே வந்தேன்!

இக்கப்பலில் :- (இவ்வேரு வகைப்
பாத்திரம்) :- நீங்கள் எட்ட விரைவாகப்
சிட்டாட்டம் விளையாடுகிறீர்கள்!

இக்கப்பலில் :- கிடைப்பை கிடை
யாது. நான் கவனம் தங்கப்பாடுடன்
அரட்டை பாடிக்கொண்டேன்.

இக்கப்பலில் :- (மூன்றுவது ஆரவியைப்
பாத்திரம்) :- நீங்கள் சிட்டாட்டம் தானே
வந்தீர்கள்?

மூன்றுவது :- இக்கப்பலே இல்லை. என்
தங்கப்பாடு இங்கே பார்க்கவரம் என்று
வந்தேன்.

இக்கப்பலில் :- (நான்காவது ஆரவியைப்
பாத்திரம்) :- நீங்கள் கொண்டு :- நீங்கள்
எட்ட விரைவாகச் சிட்டாட் வந்தீ
நீங்கள், இக்கப்பலில்?

நான்காவது :- (அச்சு வந்ததுடன்) :-
நான்? இக்கப்பலில் என்னுடன் சிட்டாட்
வந்திருக்கிறீர்கள்?

பொத்தானை அழுத்தவேண்டியதே... தல்லபடங்கள் பிடிக்க சுலபமானவழி இதோ!

முத்தரப் படங்கள் எடுக்கக்கூடிய ஒரு களிர்
காமிராவா உங்களுக்கு வேண்டும்! இச்சிறப்பான
‘கோடக்’ மாடல்களான ஒன்றை தெரிந்தெடுக்க
கள். அவற்றின் கொரிய விழு வாயன்ட் மூலம்
கடுமையாக பிழைகள் ஏற்பட வழியில்லை. உங்
கள் கோடக் விபரபாரியை உங்களுக்கு பிழிவும்
போட்டுக்கொடுப்பார் - பின்பு பொத்தானை
அழுத்தி, குவியுமாறும் திருப்பவேண்டியதே—
உம் பிடித்தாகிவிட்டது!

நல்ல படங்கள்
எடுப்பது சுலபமே
...ஸெக் துமாஷ்
கூட!

உங்கள் ஆகப்பெற்ற அங்க
கரீடக் சிறந்த கருப்புகள்—
குறுமபத்திரோகுவிசை, கட்டி
டக்கம், சேப்பப்புகளாட்டி, செவ்வாயும்
தென்செந்தெனியாக, பிம்பொசிக்க
செந்தெனியாக படம் பிடிக்கலாம்.
உபயோகிக்க சிறந்தவாறு
செய்கத் தயாராகவோ அட்டர் வே
கக்கவோ எச்செய்யத்தெனவியில்லை.
உருவத்தை கோக்கி காமிராவைப்
பிடித்த அட்டர் போத்தானை அழுத்த
வேண்டியதே.
செய்கச்செய்தவழித் தோத்தராயில்க
கிட்டிதும் அகலது திருட்டியப்பின்பு
மலியான பகாஷ் பவபுகள் மூலம்
போதுமான அளவு செய்கச்செய்க்கும்
கிடைக்கும். கிளவாடும் குழந்தைகள்,
தென்செந்தெனியாக, உதவகக்கம் கதையு
மே படம் பிடிக்க இத்த ‘கோடக்’
காமிராவை உங்கள் தங்கள் எப்போ
மும் தயாராக.

‘கோடக்’ குவியுமாறும் காமிரா
‘கோடக்’ 130 பிளம் ஒப்பொரு அருளிடும் 2 1/2
சதாத்தின் 12 படங்கள் எடுக்கலாம்—காமிரா
விவகதையும் எச்செய்யத்தெனவியில்லை. 8 அடி
கிட்டத்திலிருந்து வானவாசியை தூரமுதரை
எத்தகை காட்சியையும் க்ருப் எடுத்துக்கிடலாம்.
நிலை கு. 130/-
கால - 014. சென் மிலை கு. 11/-

‘பிஜென்’ பிம்பெக்கி கமிரா
‘கோடக்’ 137 பிளம் ஒப்பொரு அருளிடும் 2 1/2
சதாத்தின் பகலிதான் ஆகப்பம் கால திருட்டியு
எடுக்கலாம். 1914டி அகலது கதாத்தும் அகலது
எத்தகை கிளவாடும் பிளவாடும் விவ
காலட்டில் உருவத்தின் பிம்பத்தை கல்கித்து
போத்தானை அழுத்தினால், எங்கனவு கால
இவ்வகை? நிலை கு. 137/- காலவாடும்.

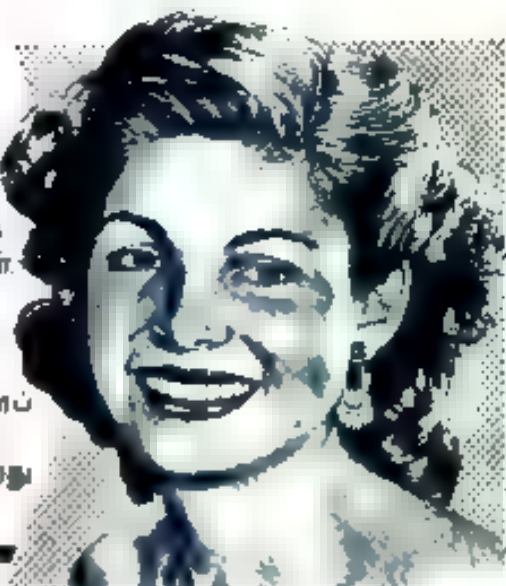
இவ்விலைகளில் சிறப்பின்
வரி குறை

இன்றே உங்கள் கோடக் விபரபாரியைப்
காணுங்கள் கோடக் விடமிக்கவாசியைத் துணை
எப்பெற்றது) பம்பாய் - கல்கத்தா - மும்பை
- மதராஸ்

நீங்கள் இன்று உங்கள் பற்களை மக்ளீன் செய்தார்களா?

“சாப்பாட்டுக்குப்பிறகு
நான் வழக்கமாக
மக்ளீன்ஸ் சாப்பாட்டு
பத்து வகுஷ் காவசாக
உபயோகித்து வருகிறேன்.
இப்படித்தவருமல்
உங்கள் பற்பசையை
நான் உபயோகித்து
வந்ததால் என்பற்களைப்
பற்றிப் வருஷப்பருமல்
வறு விடைத்திருக்கிறது
என்பது உண்மை.”

கொத்து செத்தியுள்ளவர்களைப் பார்க்கும்போது அவர் மகனின்
கொத்துக்களில் சாப்பாட்டு உபயோகிப்பவர்களைப், மக்ளீன்ஸ் போல்
கொத்து, பற்பசை பற்களைப் தேய்க்கவந்திருக்கிற, மக்ளீன்ஸ் கொத்து
கொத்து கொத்து கொத்து கொத்து கொத்து கொத்து கொத்து கொத்து
பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப்
பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப்
பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப்
பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப்

பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப்
பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப்
பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப்
பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப்

இப்போது கொத்து கொத்து, கொத்து கொத்து
கொத்து கொத்து கொத்து கொத்து கொத்து கொத்து கொத்து கொத்து

பற்களை அதிக வெள்ளைப் பாக்குகிறது

பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப் பற்களைப்

பெ. என். மாக்ளீன், மக்ளீன்ஸ் கொத்து கொத்து (இந்தியா) லீட்.,
தலைகி கொத்து 227, மக்ளீன்ஸ் 20, தலைகி கொத்து 227, மக்ளீன்ஸ்
தலைகி கொத்து 227, மக்ளீன்ஸ்

கூடர்க்காவின் காதல்

அனல்

இதையும் ஒரு உத்தியோகமா என்ற வேறுப்போடு, அலுப்பும் ஆத்திரமும் தீர, பலம் கொண்ட மட்டும் சோக் கலத்தில் நான்கு முறை அடித்தான் ஜெயில் பாராக் காரன். வீழ்ந்துக் கொண்டொன் இருந்தான் எங்குளும். பீர்பகதூரில் உச்சகாவை இரத் சப்தம் துக்கி வாரிப் போட்டது. வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு ஏழு கீத வாரே, தன் பார்வைக்கு இலக்கான புற உலகின் ஒரு பகுதியைப் பார்த்தான், எங்கும் பாலபி லேகம் செய்தது போல நிலவு காய்ந்து கொண்டிருந்தது. இதைக் கண்டு ஏமாந்து போய் அசட்டுக் காகம் ஒன்று கரைத்தது. குளி, காளவாய் இவற்றின்னது புகை கிளம் பிச் சூழ்ந்த மாடிரி வெளியே ஒரே பனி லாட்டா ஊர்ந்தது. பாராக் காரன் கவர் லாமாகக் குவிநுக்காக ஒண்டிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் உச்சகாவுக்குக் குளிரே தேவிய விற்கா. இரும்புக் கம்பிகன் அகம்மாத்தாகத் தன் மேல் பட்டு விட்டால் கூட யாரும் துன்னி வீழும் காலம் அது. ஆனால் அவன் வாய்ப்பை செயலாமல் கம்பிகளை இறுகப் பற்றிக் கொண்டிருந்ததோடு அவற்றை ஒட்டி உதாஸித்த வண்ணம் கின்று கொண்டிருந்தான். உச்சகாவுக்கு இது ஒரு குளிரா, என்ன? அவன் விடுக்கலாக இன்னும் இரண்டே இரண்டு மணிதான் பாக்கி. அந்த இரண்டு மணி நேரமும் எப்படி ஓடும் என்று கவலைபா வீருத்த அவனுக்கு. வாய்தவமாவே ஒரு விமீஷம் ஒரு புகமாகத்தான் அவனுக்குத் தோன்றியது அப்போழுது.

அவன் மனம் சித்தினை செயல் ஆரம்பித்தது. "காளைக் காலைவீரேந்து நான் கதகிரி புகுஷன், இப்பொழுது போலக் கூண்டுக் கிளி அல்ல. இன்று இப்படிக் கூண்டுக் கிளியா வீருக்கத்தான் நான் என்ன குற்றம் செய்து விட்டேன்? என் டெமனஷன் செய்ததற்கு எனக்கு இந்த அபிபனிப்புத்தானா கிடைக்க

வேண்டும்? சே, இனி இங்கே ஒரு கணம் கூடத் தங்கக் கூடாது. தாய் ாடு போக வேண்டும். போயே ஆகவேண்டும். போய் ஜலமதியை ஒரு முறையாவது ஆசை தீரப் பார்க்க வேண்டும்" என்று தன் மனத்துன் கொல்லிக் கொண்டான்.

ஜலமதியை அவன் எண்ணியதுதான் தாம தம், அவன் மனத்தில் பழைய சம்பவங்கள் அத்தனையும் கீளைவுக்கு வந்து பனிச்செட்டை!

இமய மலிக் காரனில் இருக்கும் நேபாள காட்டில் டபாகம் என்றொரு சின்னஞ்சிறு சிராமம். டோடி டெனீஸ்தரா என்ற ககரத் திக் அருகில் உள்ள அந்தக் சிராமத்தில் பிறத்தவன்தான் பீர்பகதூரில் உச்சகா. ஒரு ஏழை விவசாயியின் குடும்பத்தில்தான் பிறந்தான் எங்குளும் அவன் தந்தை தன பகதூர் செங்கும், தாய் கிபதா தேவியும் அவளை ஒரு குறைவு மிய்வாயன் கனர்த்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கு அவன் ஒரே பிள்ளைதான். அப்படி வீருக்க அவன் பீரில் அவர்கள் உயிரையே வைத்திருந்ததில் ஆச்சரிய மென்ன?

பீர்பகதூர் கெட்டிக்காரன். வாட்ட சாட்டலாக இருப்பான். தனியில் கருள் கரு ணாகக் சிராப்பு. அவற்றின் இடையே சின்ன டிராச்சோடு கூடிய உச்சிக் குடுமியும் உண்டு. செக்கச் செவ்வும் காற்றோணி, வீழ்களியே ஒரு தனியப் பிரகாசம், உருட்டி வீழ்த்தா னுளும் எவறுமே அசுதுவான். செம்மறி வாட்டன் கொம்பைப்போல, கருகருவென்றி ருக்கும் அடர்த்த மிகையை மறுக்கி விட்டிருப் பான். ஊரிலேயே அவனுக்கு அளாதி கௌர வம் உண்டு, அவன் வருகிறதென்றால் இளம் பெண்கள் ஐந்தால் வழியாகப் பார்த்து அவன் அழகை தலிக்கத் தவற மாட்டார்கள்!

போட்டி மரணம் (புதிதாகத் தந்தி செய்து வந்ததால் பார்த்து) :—என்னை, நீங்கள் என்னைக் கழுத்து விழுவினீர்கள்? இல்லை, வேண்டியதை வந்து எழுப்ப வேண்டுமா?

வந்தவர் :—வேண்டாம். வேண்டாம்! நான் என்னைக் கவலை ஆறு மணிக்கு எழுந்து விடுவேன்.

போட்டி மரணம் :—அப்படியானால், தயவு செய்து நீங்கள் வேண்டியதைக் கொடுக்க எழுப்பி விடுகிறீர்களா?

என்னாலும் அவன் இதய பீடத்தில் ஐயமறி இருத்திக்குத்தான் இடம் கொடுத்தது. அவன் அந்த ஊர் காட்டாண்மைக்காரன் பாக்டேவின் மகன். செனத்தரீயம் எப்படி அவனிடம் குடிபுகுத்திருக்கிறோ. அந்த போலஸ் ஐயவரீயமும் அவர்கன் குடும்பத்தில் அண்டக்கன் புகுத்திருக்கிறது. தனக்கும் பிரபலமானதும் என்னவென்றாலும் எட்டாத என்பது என்று கத் தெரிவித்தும் ஐயமறிவால் அவனைக் காதலிக்காமல் இருக்க முடிய வில்லை.

எனக்கு ஒரு தாமதமான ஐயமறிவைச் சந்திக்கா விட்டால் பிரபலமானதும் துக்கம் வராது. ஐயமறிக்கும் அப்படித்தான்.

என்று மிகவாதி இருக்காது அன்று ஐயமறி அவனிடம் கவனினை கண்டிப்பான வந்தான். அந்த மாதிரி சிலரின் அவனை அவன் அதுவரை பார்த்ததே வில்லை. அவனுக்குப் பொறி கவனி விட்டது. "என்ன, ஐயமறி? ஏன் என்வமோ போலஸ் இருக்கிறாய்? என்ன கட்டித் திட்டது அப்படி?" என்று கேட்டான் பதட்டத்தோடு.

ஐயமறி பேசவில்லை. கவனித்த விட்டதோண்டியை சரமக்கை எத்தனை 'மடக்' என்று விழுவினான். கவனிக் ஓரத்தியே ரீத்தினிகை முத்தர்த்தன!

பிறகு, மெதுவாகச் சமாளித்துக் கொண்டு, தனக்குப் பிரபல வேலாதெனிக்காரன் சரம் சிக்கைக் கொடுப்பதாகத் தீர்மானமாகே பிறுக்கிறதென்றும் காலை சீர்ப்பதார்த்தம் வைத்திருக்கிறதென்றும், ஒரு மாதத்தில் கல்யாணம் நடக்க விடுமென்றும், தன் தந்தையிடம் அவன் பெண் கேட்டபோது சிறைப்பலிசைப் போடுவதாகச் சொல்லி விடுப்பதாயும், அதில் மயங்கியே தந்தை இதற்கு

ஒப்புக் கொண்டிருப்பதாயும் அழகர் குறைவாகச் சொன்னான். பிறகு இதைக் கேட்டதும் தன் இதயத்தில் கலத்ததை எப்போதும் வந்தவது போலிருக்கிறது.

அவன் என்ன செய்வான் என்று போகிறான். ஐயமறிபோடு என்வென்று ஒட்டினான்? அப்படிச் செய்தால் தக்கம் இருவர் ஆகையும் வேண்டுமானால் சிறைப்பலிசை. ஆனால் இரண்டு குடும்பங்களுக்கும் சீர்காது அப்ப போல் அல்லவா ஏற்படும்? அதற்கு இடம் கொடுக்கலாமா? என்ன பண்ணலாம்? அவன் ஐயமறிப் போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டான். தான் என்னவென்று ஒட்ட வேண்டுமென்று பிழைப்பது என்று தீர்மானித்தான். இதற்கெதிர்த் போலஸ் அவன் சினைகெதிர்த் குறையான். தென்னாட்டில் பாக் ஒன்றில் காட்டிமேல் வேலை பார்ப்பதாயும், அவனுக்கும் தன்னும் வேலைசெய்து வைக்க முடியுமென்றும் கடிதம் எழுதிவிடுக்தான். இதைப் பார்த்ததும் பிரதம தந்தைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டுத் தென்னாட்டைச் சென்றிப் புறப்பட்டான். ஐயமறிக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதித் தரவில் போட்டான்.

தென்னாட்டுக்கு வந்ததும் கன்பன் அவனை உடனே சந்திரசேகரா கோலாபரீயையும் ஸ்டோரீயில் 'காட்டிமேல்'னாகச் சேர்த்து விட்டான். மாதம் எழுபத்தைந்து ரூபாய் சம்பளம். அவனுக்குக் கொண்டு விடுப்தி. தன் கடைமையால் சரீவரச் செய்து வரலானான்.

அவன் வேலைத்திட்டம் இதுதான். மாதம் ஆறாமணிவிடத்து மதுகான் காலை ஆறாமணி வரை ஸ்டோரீயில் துக்காமல் பாரா கொடுக்க வேண்டும். பதினாந்து சிறைத்தற்கு ஒருதாம் கடிதார்த்தம் செலவீன இலக்க வேண்டும். அவன் அப்படிச் செய்து ஒருமுறை தவிரி விட்டால் கட்டப்போதும், கடிதாரம் அவனை துக்கிவிட்டான் என்று காட்டிக் கொடுத்தனிடும். ஆனால் பிறகு இதற்கு கவனிவியில்லை. அவன்தான் என்னமே கடைமையில் தவறக் கடிதவையால்லை!

இது தவிர ஸ்டோரீயிருக்கு கோலாபரீயையும் கெண்டிரல் பாக்ருக்கு வரலும் ஒருமுறை பணம் கட்டப் போகும்போது, ரூபாய்தரவுக்குத் துணியாக அவன் போக வேண்டும். இவ்வளவுதான் அவனது வேலை! சிலரின் போலின் மாதிரி ஐயப்பாரம், பித்தரிப் பட்ட மடித்த தோல் கறைக் குன்றே செருமிய பட்டாக்கெதிரி இடுப்பிலே, இப்பாதிக்கொடு டப்ட்டல் என்று பூட்டல் சப்தம் எழும்பு அவன் ஸ்டோரீயில் குறாக்கும் கொடுக்கும் கட்டப்பணத்தை கண்டால் விதியில் போலோர் வடுவோருக்குக் கட்டக் குறிக்கெனக் கொடுக்கும். ஒரு அனுதானகூட ஸ்டோரீயில் திண்ணாவிலே ஒண்ட கொடுவார்கள்.

வந்து மூன்று மாதங்கூட இருக்கிறது. "கான் கொண்டு..... ரொம்பக் கஷ்டப்படலாம்.....எனம் 'டிப்'லே 'மிக்'லேட்' இவ்வளவும் இருத்திட்டாய் போச்சு" என்று தமிக் பேசவும் கற்றுக் கொண்டு விட்ட

பார். எதிர் வீட்டில் இருக்கும் வீட்டு அலகை ஒரு திண்ணைப் பரக்கத் தொடங்கினும், அவனது இளமையின் கவர்ச்சி அவனை ஆக்ஷித்த விட்டது. அவனும் புலி. பீருக்கும் அவன் பேசில் ஒரு கண்தான்.

நீங்கள் ஒரு நாள் அவனைச் சமீபமாக காட்டி அழைத்தார். அவன் போனான், இருந்தாலும் உங்களுக்கு கொஞ்சம் கடுமையாக. ஆனால் ஆகா என்று ஒன்று இருக்கிறதே, அந்தச் சமயம் அடங்கித் தெரிகிறதா! அவன் அவனைக் காண்ப்பதாயும், கவனமாகப் பன்னிக் கொண்டு வரும்புலதாயும் சொன்னான். கவனமாக எந்ததுதான் தாமதம் 'சொரேல்' என்று பீருக்கு. தொடங்கித் துலமதியின் கிணறு வந்தது. ஆனால் அடுத்த ஷண்மே மனதில் ஒரு விசுத்தி புலக்ச்சியும் ஒரு சிராசை பாவமும் வந்து விட்டது. என்ன இருந்தாலும் இனிமேல் துலமதி தன் சொத்து அல்லவோ! அவனாகத்தானே? பன்னிக்கார சாமிக்கின் பட்டமகிஷி பல்வகா அவன்!

காலப் போக்கில் காரணம் அவனும் இன்ன பரிபாசலர்களாகி விட்டார்கள். கன்னம் கபடமற்றவன் பீர். ஒன்று மறையு என்பதே அவன் அகாரியில் கிடையாது. தனக்குத் தீங்கு செய்வோரைக் கொல்லவும் தயக்க மாட்டான் அவன். சேரமை, சிவாயம். பொறுப்புணர்ச்சி இவற்றை அவனிடமிருந்ததான் மட்டுமே கற்க வேண்டும்.

அன்றொரு நாள், பத்தாவியம் குபாய் பணம் எடுத்துக் கொண்டு குமாஸ்தாவும் அவனும் பாங்கிக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தனர். சத்தின் திருப்பம் வந்ததும் பீர் எதிரே கிணைக் கண்டான். கிணை தெருவில் இங்கு மங்கும் பார்த்தான். துணைக் கூட்டமே யில்லை. உடனே கூக்கரலின் கைகளைப் பற்றினான். அடுத்த கணம் "ஐயோ! பாரங்கள், இந்த அக்கிரமத்தை! இந்த மூடனிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுவோம்?" என்று அவறினான். இந்தச் சமயம் எங்கிருந்தோ ஓடி வந்த இருவர் கிணைக்கின் கையிலிருந்து பணம் சீராயிவ தோல் பைவைப் பிடுங்கினார்கள். இதற்குள் சாக் கூட்டம் கூடிவிட்டது.

பீர் சிம்மப்போலத் திரும்பிப் பார்த்தான். மூகம் கண்ணின் இவை சத்தமாகச் சிவந்தன. மிகை துடித்தது இவையும் தாமதக்க சேர மிளகை அவனுக்கு. கையை உதறி விட்டு ஓடி, பணப் பைவைப் பிடுங்கிக் கொண்டிருந்த இருவர் முதுகிலும் மாரி மாரிக் குத்து விட்டான். கைகளைக் கைப்பற்றினான். காலதும் கைவாலும் சாக்ஷணப்போலத் துடைத்தான். அவன் கோபம் அடங்கிவ பாடியிலை. போப் அழகை அழகவாறு அவன்கோவாயாக சின்று கொண்டிருந்த காலி பம் திரும்பி வந்தான். அவனைக் காண்க் காண அவனுக்குக் கோபம் பொங்கிற்று.

பட்டாக் கத்தியை உதறி எடுத்த அவன் பீரே கொஞ்ச ஒங்கினான். கவ்வென! அவன் கொஞ்சம் ஒதுங்கிப் போய்விட்டதால் உரி குக்கு அபாய மில்லாமல் இவ்வாறு காலங்க யோடு தப்ப முடிந்தது.

இதற்குள் போலீஸ் வந்துவிட்டது. எவ் வோகையும்க் இழுத்துக் கொண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போனார்கள்.

கூக்கரவுக்கு ஒரு வருஷ மெறத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஸ்டோர் அவனுக்காக துழக்காக வந்தாடி உதவி செய்வதில்லை. ரீதிபதி, எப்படி விருப்பிலும் அவன் கருணை யின்றி ஒரு பெண்ணை இம்சிக்கான் என்பதற் காக அவனைத் தண்டித்தார். தெய்வமே என்று கிணைத்துக் கொண்டு விதியை கொத்த வந்து தண்டனையை எதிர்த்துப் பிரபதார் சிவ்.

***

பிரதாக்காரன் அல்லவா என்பவர்க் விட்டு விட்டு மணி ஐக்கடித்தான்.

துலமதியைப் பற்றிக் கற்பனை செய்து பார்த்தான் பீர். இன்னும் ஒரு மணியைத் தன்னியாக வேண்டுமே என்று சரிப்பு அவனுக்கு. அந்தக் கடுங்குனிர் காலத்திலும் துக்கம் பொறுக்க முடியாமல் அவன் கெஞ்சு காய்க்து போயிற்று.

அடுத்தாற்போய் பெற்றோர் கிணைக்கு வந்தனர். அவர்கள் எப்படித் துடியாய்த் துடித்திருப்பார்கள்? இதை கிணைக்கவும் அவன் குழங்கை போலத் தேய்பித் தேய்பி அழ ஆரம்பித்த விட்டான்.

மணி ஆறு. அவன் விடுதலை பெற்று வேளி யெறினான். பத்தடி கட்டப்பதற்குள்ளாக எதிரே கண்ட காட்டி அவனை ஒரு உறுக்கு

"தெத்து என் தம்பகர் ஒருவனைப் பார்த்தேன். உங்களுக் தூகட எங்கு திருக் கித்த என் கொண்டு?"

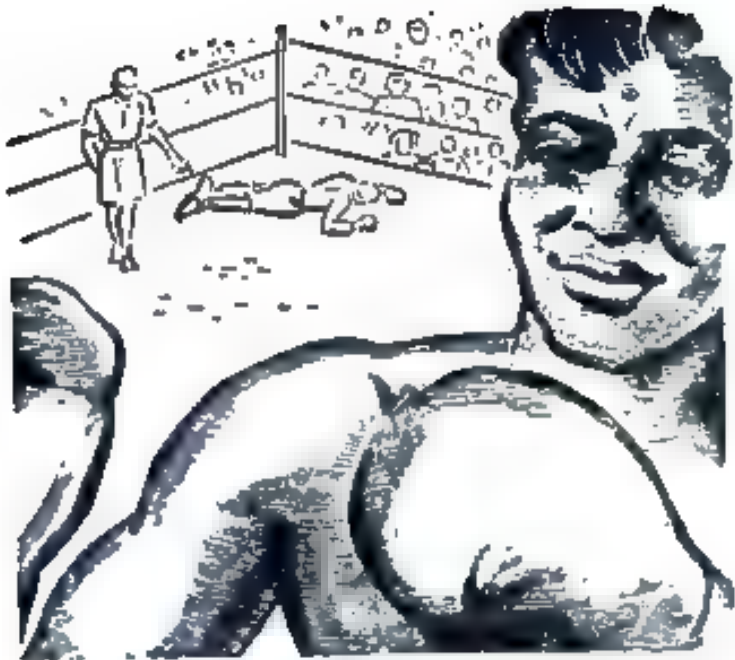
"அப்படியா? யார் அவன்? என்னை அவமானப்படுத்திய அந்த ஆசையின தான் கம்பா விடப் போவதில்லை?"

"நீங்கள் பட்டப்பல வேண்டாம். என்னை அவமானப் படுத்தியதற்கு தானே அவனுக்குத் தெந்த தண்டனை கொடுத்த விட்டோக?"

நான்காவது வட்டம்.

அடித்துத்தள்ளின வெற்றி

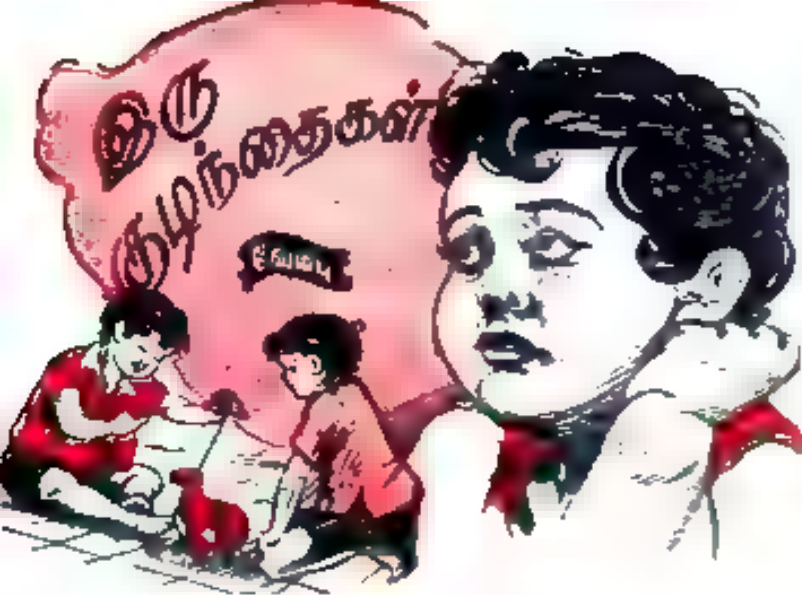
அவனுடைய சக்தி மோத்தகுத்தது. அவனுடைய கைக்குத்துகள் பயங்கரமானது. அவனுடைய சனைவு துஷார் வளம்பதீராகப் போஷ்பிக்கப்பட்டது. துஷார் அவனுடைய உணவில் அதிக சக்தியைச் சேர்த்தது.

அவனுடைய உணவு சமைக்கப்பட்டிருந்தது.

இரட்டப்பசை உத்தப்படுத்திகை உடலுக்குச் செய்யப்பட்ட வளம்பதி ஆரோக்கியமான முறையில் பசை செய்யப்பட்டது.

துஷ்கபத்ரா இண்டஸ்ட்ரீஸ் கீரிமேட்ட, கர்னூல்.

வாழ்வகர் சேந்த புத்திரர்
 சேறும் மெத்தைப் புகைப்
 புகை உட்காத்த மின்பாடி
 சொல்லுப்பார்க்கன். உன்
 என் உடையதிரா அங்க
 குடைய அன்போர்மையம்
 மெற்றோனின் புதுக்கு
 இன் மிரோதமா பிடுக்கும்.
 "எந்தான் இப் புகை
 என்மட போட்டுக் கொன்
 மெற்றோர்" என்பான்
 சேறு பொம்மைக் குறிகா
 னின் கழத்தின் கவிதைக்
 கட்டிப் பண்ணம்.
 "அதற்குமடா எங்கு
 தெரியவில்லை" என்பான்
 கவிதை, மெற்றான் பொம்மை
 யின் தகிலில் மயில் இதை
 கவையத் தீர்த்த வண்ணம்.
 மறு மிராடி அமேர் அங்கு
 பிராணமாய்க்கான்.
 "இங்கே வரட்டே சேறு.
 உனக்கு எத்தனை தடவை

நினைவிக்குத் தந்த அந்தராமன் போட்
 டைக்கடக் கழற்றிவிட்டான். பத்மா துக்கிய குகைத்
 தடர் அவளை வரவேற்குன். மொன உட்கைத்
 தடர் வாயி யுட்கைக் கொண்டு கொடுத்தான்.
 "கத்து எங்கே பத்மா!" என்று கேட்டான்
 அந்தராமன். ஆறு வலதுகட சீர்ப்பாத ஓரி
 மனது கத்திரைவின் போக அந்தராமனுக்கு
 அவதிரை பின்பம்.
 பத்மா உட்கை பதின் போரதும் குகைத்
 தடர்மிரா போக் கவத்தக் கொண்டிருப்பதும்
 அந்தராமனுக்கு ஆச்சரியம் பிடுகிறது.
 "என்ன, பத்மா! என்ன சொன்னாய்? என் போ
 மட்டோடக் கெட்டுப்" என்று மறுபடியும்
 கேட்டான்.
 பத்மா மெனதுமீதிருந்த வாய் வாயி உட்கை
 கடுத்த வண்ணம் "இந்தமனோ! இப்போ
 கொல்லிவிட்டான். இப்பத்தவது மனோ தேரத்
 தியே வேறு விட்டைப் பார்த்தோ. எங்கே
 பார்ப்போனோ என்ன சொல்லினோ, என்னைத்
 தெரியாத." என்று சொல்லி விட்டுச் சமையல்
 கைதாக்குப் போய் விட்டான்.
 விட்டுக்கொர் வாய்க்கைதவல்லுடன் கவிதை
 குன்று வாத்தகொண்டோ அந்தனை கழவாசை
 உறவு என்று சொல்வதற்கென. வாத்தகொதல்
 வரின் கவாத்தகிலி அமேர்மீதில் ஆகனாபம்
 கட்டுப்பாடு பத்மாவீனும் கெக்க குடிவன்கிலி.
 "இந்த விட்டுக்குக் குடித்தனம் வரும்போதே
 கெண்டைகொ விட்டுப்பது என்னைத் தெரியும்"
 என்பான் பத்மா.
 "என்னைக்கடத் தெரியுமே, பொருண்ட போ
 வாய் சீ என்மட போட்டுக் கெண்டை, கைப்
 பாய் என்று." என்பான் அமேர் விட்டைத்
 தொண்டையுடன்.
 மெனே போ குடிவாத பத்மாவுக்குக் கண்ணி
 கீ ததும்பும். கைவந்தான் அடைக்கண் போருன்
 அவர். குமரன் அந்தராமனும், வாத்திரை
 தும் அரை மனோ இதைப் பற்றித் தக்கல்
 புகை. என்மென்குதும் வாத்திரைத் விட்டுச்
 கொத்தகொர் ஆவிரிமே! அந்த குதும் கு
 கிலே இடுக்கும். வாத்திரைமே அடக்க கு
 மரன் அந்தராமன் தன் மென்கைப் பார்த்துப்
 போய் விடுவான்.
 இவர்களுடைய தக்கல் பிரதி தக்கல்வின்
 போது அந்தராமனின் மனம் கவிதையும், வாத்திரை

கொத்தித்! அமேரே மின்பாடாகே என்று!
 சொ! கெண்டெடுத்தக் கைக்குப் போ!"
 என்று கைட்டான். பிறகு அந்த இவன் மிரோத
 இரு கைவண்ணம் பிடுத்து விட்ட பெருமை
 உடன் சேறின் கைவண் பிடுத்தத் தாதுமென
 இழுத்தக் கொழுவான்.
 என்மென்குதும்புடன் உன்மெ வரும் கவிதையுக்கு
 இவ்வமைய இவ்ளடு அரை கிலும். அதைத்
 தெரிவித்த, "இந்த அரைமை விட்டு வெளியே
 போ, கொண்டுவிடு" என்று அவருடைய
 அழத்தமன் குதும் கெட்டும்.
 இவ்வு அன்று கவிதை வுத்தத்தின் கருக்கல்
 அந்தராமனுக்கு அறிக்கல் பரும்போது அவன்
 தக்கைப் பிடுத்தக் கொள்வான். அந்த விட்டை
 விட்டு உட்கை வேறு விடு பார்த்து வெளும்
 என்று கவிதையின் சேந்த கொள்வான். குகவாரம்
 அமைதி கவையும். பிறகு சேறு கவிதைப்
 கெட்டும். மறுபடியும் அந்த மனைய கை.
 அன்று கவிதையின் சேறும் மின்பாடிக்கு கொன்
 கருத்தின். கவிதையின் பார்த்த சேறின்
 கெற்றான் பொம்மைமை கைத்தக் கட்டி
 கவிதை இழுத்தக் கொண்டு தாதுவாரமும் உட்கை
 குடிவண்ணம் இடுத்தான். சேறு ஒரு தக
 டப்பாமை மென வாத்திரைமே கைவந்த
 திக் கொண்டிருத்தான்.
 தொலைவில் இழுத்த பார்த்தக் கொண்டிருந்த
 அமேர்மீது குகத்தின் கெற்றக் கொன்றும்
 கெற்றான்.
 கவிதை இழுத்த கவிதைமேல் விட்டுகெற்ற
 வான துணை மெனமே, வான மீதிருந்த
 பொம்மை கிதர் புகைவாடிவது.
 "மெட், மெட் பொம்மைமை!" என்று கவி
 குடிவந்த சேறு உட்கை கட்டி கெற்றவாரம்
 பார்த்தத் திகைத்து கெற்றவிட்டான். கவிதையுக்
 குடிவந்தான். ஆறும் குகத்தையின் மறுமன்
 கைவந்தக் கொண்டு விட்டான்.
 "பாவாத்திரைமே! சேறு கவாது அழைக்கெரு
 யாத அந்தராமன்" என்று பெருத் தக்கை
 உடன் கொல்லி விட்டான் சேறு.
 அமேர்மீது இது தாதுவாக்கிலி. கவிதை இடத்
 திக்கு கவிதான். பிராணமே கவிதை அழைத்து
 விட்டான். கவிதையின் கவாதுத் தாதுவாக்கிலி
 குறித்து அந்தராமன்மேல் போ அழைத்து விட்
 டான். கவிதையுக்கு கைவண் கவிதைக் கொடுத்த

கந்திக் கொண்டிருந்த இடத்துக்கு வந்தபோது "மாமா, மாமா" என்று யாரோ கூப்பிடும் குரல் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்த வானொளையன் கத்திவாய் பார்த்தார். பதிலு: மனஸ்தாபம் கிளையில் இராமல் "ஏன்டா! எங்கள் ஜெனஸப் பார்த்தாலா!" என்று பதப்படுத்தி விளையினார்.

ஜெனஸ்துடன், சங்கராட்டினர் குதிரை மீன்று குதித்தோடி வந்த கந்து. "இங்கியே, மாமா! அவன் நான் பார்த்து சொம்ப நாளாக, மாமா!" என்றான். ஒன்றும் பேசாமல் விழித்த வானொளையன் கன்று கொண்டிருந்த அவதாரப்பார்த்து. "மாமா, மாமா! ஏன் மாமா கந்திரைக்கன்! எங்க வீட்டுக்கு வந்துவிட்டுப் போய்களோன் மாமா. இங்கேதான் இருக்கிறது!" என்றான்.

ஒன்றும் புரியாதவராய்க் கட்டுண்ட பரமஸப் போய் கத்திவாய் பீன் தொடக்கது வானொளையன் கேள்வன். அருகிலிருந்த கந்துவின் வீட்டைடைந்த போது பத்மா ஜெனஸத் தூக்கிச் கொண்டு நிற்பதைக் கண்டார்.

"ஏன்டா, இப்படி இளைக்கப் போயிட்டியோ! ஷெட்டி பாரட்டமா ஆரீட்டையோ!" என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்துமேபோது வானொளையனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

"ஜென!" என்று ஏககாலத்தில் கந்துவிட மிருத்தும், வானொளையன் கந்துவரிட மிருத்தும் ஆச்சரியக் குரல்கள் வெளிப்பட்டன.

டாக்டர் வீட்டில் தன் தம்பனாக இருந்த வானொளையன் கொண்டிருக்கிறபோது ஜெனஸ்துடன் தாவார் போவதைப் பார்த்திருக்கிறான். கந்துவின் கிளைய அவரை உட்கார விடவில்லை. அந்த மரமீட்டில் போனால் கந்துவாய் பார்த்துவிட்டு வந்து எட்டலன் என்று பத்மாவைப் பீன் தொடக்க இருக்கிறான். உடம்பு அசைவால் வேலமாக கட்டிக் குடிவாதவனாய் மென்மைய் போய்க் கேர்த்து "மாமா!" என்று கூப்பிட்டவனார் பத்மா அடைவானம் கன்று கொண்டார். பாதவைய உணர்ச்சி ஒடிவிட்டது. எனவே, அவன் அப்படியே வாரி எடுத்தவனைத் தக்க குழந்தையை மூத்தமிட்டான்.

விட்டுவிட்டு வாதவன் ஒரு நாள் காவேரியிடம் இதைச் சொல்லிப் பெருமைப் பட்டு, "காவேரி, வீணாக அழைக்கக் கண்டிட போட்டுக் கொடு பீதனும். அவர்களைப் போல் நல்லவர்கள் வரமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

"நான் போகச் சொன்னாது? ஏதோ இரண்டு வார்த்தை நான் அறிமுகமாகச் சொல்லி விடுக்கலாம். அவரும் தான் சொன்னான். இப்ப என்ன ஜெனஸின் உடம்புதான் சொல்லிவிட்டதே! அவன் மனம் கொண்கிலாமா!" என்றான் காவேரி.

அனாதராமனும், பத்மாவும் உட்காக்கி ஜெனஸ்துடன் தொடர் வந்ததையும் கந்து அவன் அப்பாவை அறியுந்த வந்ததையும் பேசிக் கொண்டு இருந்தபோது வானொளையன் அங்கே வந்து விட்டார். "மிட்டா! அனாதராமன், போன தேவியைப் போட்டும். சிங்கன் இருந்த போர்ஷன் அப்படியே. 'காஸி'வாகத் தான் இருக்கிறது. அந்த இரண்டு குழந்தைகளுக்குப் பாகயிக்க உன்னம் நமக்கிலியை, பாருங்கள்! நானியே இங்கிருந்து கிளம்பி வந்துவிட வேண்டும்" என்றார்.

கந்துவை அணைத்து கொண்ட வானொளையன் அனாதராமன், "இந்த இரு குழந்தைகளின் உன்னைத்த யாராலும் பிரிக்க முடியவில்லை, பார்த்திர்களா!" என்றான். அப்போது கந்து ஏதோ பிரமாதமாகத் தெரிந்து கொண்டு விட்டவன் போல் கனக்குச் சிரிப்புச் சிரித்தான்.

புதுமை பெறுங்கள்! முதுகில் சந்திரன் செய்ததும் சரியில் டாஸ்கம் பவுடரை உடல் முழுமையும் துவள்க்கும். எத்தனைய புதுமை உணர்ச்சி அது அளிக்கும் தெரியுமா? மிகுந்த சின்னம் பெறுங்கள்! உடலில் கரையாமல் இருக்கின்றும் பவுடரை நன்றாக நடவிறிடுங்கள். அது பட்டைப்போல பட்டத்து எரிச்சல் வராமல் பாதுகாக்கிறது.

தடித்த இனிமையுடன் இருங்கள்! சாமின் டாஸ்கம் பவுடரை தாராளமாக அடிக்கடி உபயோகியுங்கள். அது சேவையில் வராமல் பெருவாழ்வு அளிக்கும் சாதனம் அழகிற்கும் காநல் கவச்சிக்கும் இதுவே சிறந்த சகலியம்.

சார்மிஸ் டாஸ்கம் பவுடர்

புதுப்படுத்தும் மனே ஹமான நறுமண முன்னது.

**ஆரோக்கியமான
வெண்மையான
பற்களுக்கு**

COLGATE
RIBBON DENTAL CREAM

ஒளிவீசும் புன்னைக்கைகள் கோல்டேட் புன்னைக்கைகள்

கடும் கோடை வெப்பத்தைத் தவிர்க்க

உஷா விசிறிகளை

நாடுங்கள்

உடனடியாக எங்கும் கிடைக்கும்

ஏ. இ. சீனிவ் விசிறிகள்: 36", 48", 56" & 60" விட்டங்களில்

ஏ. சி. மேனஜ் விசிறிகள்: 16" விட்டம்

கறுப்பு, பச்சை, சிவம் முதலிய வர்ணங்களில், தாதுதழை
இயங்கும் விசிறிகளும், திசுத்து திசுதும் விசிறிகளும், நெருக்க
மான அகலது திசுத்த வகை போதுதற்பயட்டு கிடைக்கும்

ஏ. சி. காபின் & பேடென்டல் விசிறிகள்: 16" விட்டம்

தயாரிப்பவர்கள்

ஜே இன்ஜினியரிங் ஒர்க்ஸ், கல்கத்தா-31

சர்கின் வீதபனைக் காளியாலயம்: 120, அன்மலைக்காத் தெரு, சென்னை-1

தென்வித்தியாவின் கோய் ஏஜன்டுகள்:

அலைட் இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் லிட்.

120, அன்மலைக்காத் தெரு, சென்னை-1

கங்குலம் மாதிரியும் மீண்டும் கலாசாஸ்திரம் அந்த ஊர் வேயே இறங்கி விட்டான். அவன் தான் அந்தக் கடல் பிராணியைப் தொலைத்துக் கட்டாமல் அங்கு விட்டதை விட்டு கலாசாஸ்திரமேயன்று என்பதைச் சாட்சிக் கொண்டுக்கொண்டு அந்தக் கொடிய தூக்குதலையும் பற்றி அந்த ஊர் ஊனாகியும் விசுவசித்து நிறைபத் தெரிந்து கொண்டான். இதுவரை அதை எங்கித்து ஐயத்தையுடன் ஒருவருமே விடைபடாத எண்ணெய்த் கொட்டிக் கொண்டு வந்தான். இந்நேரம் அதைக் கொட்டு கங்குலியின் மனம் கொஞ்சங்கூடச் சங்கடமில்லை. அதன் கரங்களைத் தவறாமல் உடைத்து, அதைப் படகில் வாரிப் போட்டுக் கொண்டு திரும்ப வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான்.

பிறுநாளுக்கு முன்கால் கங்குல் எதிர்பார்த்த படியே அவற்றுடைய மறிஞ்சுரு கப்பல் அதே துறைமுகத்திற்கு வந்து கங்குலம் பாய்ந்தெழு. உடனே அங்கிருந்த தோஷம் படைக்கி யோழிதான் சொல்லி மீள்வதற்குடனே புறப்பட்டு விட்டான் கங்குல். வெகு நேரமாக வந்த ஏதோ பனிபட அனாதைத் தெய்வம் ஆறுமாதிரி நல்ல குளத்தில் ஏதோ ஆந்தை போலகொஞ்சம் விட்டதான் மீள்வதால். கங்குலங்கள் பிடிவாதமுடன் கொஞ்ச கங்குலப் பிடிக்கையில் அவருத்த. "இன்று அந் தப் பக்கம் வேண்டாமே! வேறு திசை சொல்லு என்று" என்று என காதத்தில் செட்டின் மீள் வதால், "ஓடிவாது!" என்று வதுகொண்டு பதில் அளித்தான் கங்குல்.

யாறத்தில் கருமேகம் திரண்டு வரத் தடவி இருண்டு காட்டியது. எங்கும் நுழைந்த நீர்ப்பதம். வேறு. அழகு. *கரிசு...* நென்று தண்ணீரைத் திரித்தத் தொண்டு நோயிப் படகு கெடுகப் போயித் தொண்டுகூறத்

குறிப்பிட்ட இடத்தில் படகு தாங்கித் தயார்
நகர ஆரம்பித்தது. ஆனால் அன்றைய நிகழ்ச்சி
அந்த பஸ்சிப் போனாகக் காணாமல், அதன் பக்கம்
நித்த தாம்பாளக் கண்ணல் சமீபத்தில் எட்டு
யாருடைய தென்படுகிறதா என்று கண்ணல் கேட்ட

பெயர் வாய்ந்த சுற்றிச் சுற்றிச் சுற்றித் தாழ்த்தித்
கொண்டிருந்தான் மிஸ்தாபாஸ். அதன் பரம்புத்
தரப்பின் சுற்றித் தூரத்திலிருந்து தோகையில் கீண்டு
கிடக்கின்ற தாழ்வோ எவ்வளவு சுற்றித் தாழ்த்தான்
சுற்றுத். வட்டத்தையும் தென்பாட்டிலும்.

உடனே வெடுக்கென்று கைத் துப்பாச்சிவை
கொடுத்த ஆளாய்தை ஜோகன் ஒரு வேட்டு
விட்டான். அதைச் சந்தித்ததைக் கேட்டதற்குள்
நாமதன், வளின் அடியிலிருந்து ஒரு பெரிய சை
ஸைப் பி மேலெழுந்து வந்தது. இதே சமயத்தில்
அக்கடல் தாட்சதனின் ஐக்கரையு பாய்புக் கரப்பின்
அப்படைகள ஜோகனின் சிறித் கொண்டு பாய்ந்தன.
தளையின் சட்டையும் கத்தியும் கொடுத்த கொண்டு
இருவரும் தளையையே. அக் கரர்களையும்
அப்படைகளையும் சிறிது விடாக் வந்தன.

பிரம்மாபுரம் 'தோர்! தோர்!' என்று பீரம் நகரில் தான். ஆனால் கங்குலிதோ ஓரே கைதாய்மாய் அதன் கங்குலியோன்றைத் தத்தியாய் தாக்கி இருந்தான். அது அந்தத் தத்தை மாதிரியே உள்ளது என்று சொல்லிச் சொல்லி, விடு மனியைப் பிடி ஆரம்பித்தது. பட்டி ஏறிப் போனால் பீரம் நகரில் தான்.

அதே சமயத்தில் ஆகாயத்தில் மெகங்கள் ஒன்று குடைவது மோதிக் கண்ணைப் பதித்து மின்ன மூட்டைப் பேசுகைய முழங்கின, உடனே உட்கொண்டு தன் பாய்ப்புக் குத்கண்களைத் திறந்து கண்ணாடிமூலத்துக் கொண்டு பின்னோக்கிச் செல்ல ஆரம்பித்தது அப் பரிபிக் பிராசு, படமாவும் அதன் பின்னாலேயே வேகமாக விட்டான் எய்தும். அதற்குள் மனது வந்து விடவே, "நீரும்பி விடுவோமே! புதுநூல்கறிஞ்சியாள்" என்று சொல்லி விட்டது. "என் மனக்குதலின் பிச்சாவாய்"

“அந்தப் பேச்சுமே; எடுக்காதே!” என்று
“என்” என்று திரும்பக் கற்றுக். அதற்கு
அந்தக் கொடி, பின்னர் அப்படியும் இப்படியும்
பேசுகொண்டே, மேலாக அந்த நிலை ஒரு
பக்கத்திலிருந்து ஒரு பக்கத்திற்குப் புகுந்
தென்கு வீட்டா. கற்றுக் கிடைக்க. “இது
மேல்” என்று புகுந்து தப்பி நிற்காது.”

பந்தோபஸ்துக்கு

சுமந்தர சந்தா கட்டினால்

குட்டுங்கள்

டிஸ்க்ஸ்

1954 டிஸ்க்ஸ்

பிளாஸ்டிக் ரேஸ் டிஸ்க்ஸ்

உருவம் பளகெட்டுச் சென்ற

புறம்-ம், நம்பலம் உடல்,

நேரத்த உருவங்கள்

குட்டுயர்

மெய்க் டிஸ்க்ஸ்

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரசாமி

55. நூலு சேஷராமம்

முதல் பாகத்தில் பதினாறாவது கட்டுரை யில் பஸ்டியோத்தரணுசுந்தரன் பற்றி வந்திருக்கிறது. இந்த நூலு 31 வாரங்களும் அந்த வகை யைப் சேர்ந்ததே. ஆனால் அதன்மீட இவ்வென அபூர்வ பண்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. முதலில் இந்த ஆசனத்தைச் செய்யும் விதத்தை அறிந்து கொண்டால் பின்பு பண்டங்களைப் பற்றிச் செய்யும்பொழுது கவனமாகப் புரியும்.

செய்யும் விதம்:—விசம்பில் உட்கொளவும். வலது காலு நீட்டி, இடது காலு மடக்கவும். இடது காலின் குதிக்கால் அடி வலிநிறிந்துக் கீழும், மலம் சிதறாதுக்கு மேலும் உச்ச பாகத்தில் படுப்படி வைத்து. பாதம் துடைவை அகிதத் தாற்போல் வைத்துக் கொள்ளவும். கத்திரத்தாகக் காலியுள்ளும். இவ்வாறு கால்களைத் தங்கியுமே நேராக நீட்டி, கால்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும். ஸ்தனம் உங்கும் இறுதிக்குக் கொள்ளவும். பின் ஸ்தனம் விட்டவாறே குனிந்து, வலது காலிச் சிதிர்த்தில் உச்சபடி, கால்களைப் பிடித்துக் கொள்ளவும். பின்ஸ்தனம் ஒருநாள் வரவெய்திட்டுக் கொண்டு இவ்வாறும் குனிந்து ஸ்தனம் குழல் காணத் தொடரவும். இவ்வாறேயே ஒரு முதல் பத்து எண்ணும் வராக்கும் இருக்கவும். இப்படி விடுக்கும்பொழுது ஸ்தனம் அடக்கியல் வைத்திருக்க வாம். முடியா விட்டால் மேலால் விடவும் வரவெய்தும் செய்யவாம். பிறகு ஸ்தனம் வரவெய்தித் தொடரவும். கால்களைப் பிடித்து, வன் பிடியி லிருந்து கால்களை விவக்கி, மறுபடியும் கால்களை நீட்டியவாறே தங்கியுமே மேலால் கொண்டு செல்லவும். பிறகு பிங்குதல் முன் கொண்குந் போல் செய்யவும். இவ்வாறு மூன்று முதல் ஆற தடவைகள் வரை செய்யவாம்.

இம்மாதிரி வலது பக்கம் மேற்கூறு தடவைகள் செய்துவிட்ட பின் இடது பக்கமும் அங் வாறே மேற்கூறு தடவைகள் செய்யவும். ஒரு வொரு தடவைக்கும் குதியும்பொழுது ஸ்தனம் விடவும். கீழிருக்கும்பொழுது இழிகவும் மேலும். இந்த முதல எண்ண ஆசனங்களுக்குப் போருத்தம்.

பஸ்டி நோத்தரணுசுந்தரன் செய்ய வந்தவன் னுக்கு இந்த ஆசனம் செய்வத கவனமாக வரும்; அதன் சரியாய்த் செய்ய வந்தவர்களுக்கு இவையும் சரியாக் செய்ய வந்தது. இந்த ஆசனத்தைப் பற்றி உட்க வானு, மேலே கட்டுரைகள் மேலே வரவ பின் இப்பொழுது வருவ தாக் உட்கவானு மேலே செய்த பிங்குதலன் இவதக் செய்ய மேலும் எப்படுகியும். இந்த நூலு சேஷராமத் தைப் பஸ்டியோத்தரணுசுந்தரன் செய்வதற்கு முன்பும் செய்யவாம். பஸ்டியோத்தரணுசுந்தரன் செய்த பிங்குதல் செய்ய

வாம்; அப்படி போக முதலாக செய்த பிங்குதல் இந்த ஆசனத்தைச் செய்யவாம்.

இந்த ஆசனம் செய்வதற்குச் சிலருக்கு முதலில் சரியாய் வந்தது. முதலில் ஒரு காலு நீட்டி, மற்றொரு காலின் குதிக்கால் அடி வலிந் துக்கும், மலம் சிதறாதுக்கும் மத்தியில் வைத் துச் செய்ய மேலுமாயுல் சிரமமாக இருக்கும். சிலருக்கு அப்படித் முதலில் வைக்கவும் வந்தது. அப்போத்ப்பட்டவர்கள், பாதத்தைச் சாதாரண மாய்த் துடைவில் இடிக்கும்படி வைத்தும் செய்ய வாம். பிறகு பிறகு கால்களில் சரியாய்த் செய்ய வரும். சிலருக்கு அப்படி வைத்தாலும் கால்களைக் காலு அப்படி பிடிக்க வந்தது. முதலேயுமாய்த் முதலமே இதற்குக் வந்தது. இவதக் சரியா வட்டியும் செய்ய மேலும் என்னு வைவாக்கி பத்தாகக் காக்கிமேலு காண்கு ஒரு ஸுபதிநி டுடன் பழி வந்தால், என் காட்டினால் முதலேயும் பிங்குதல் பிங்குதல் விட்டு, சித்திரத்தாகக் காண்கு முடியும். சிலருக்கு ஒரு காலால் பாதத்தைத் தொட வரும். இவ்வாறு கால்களும் தொட வந்தது. சிலருக்கு காலின் மட்டும் தொடும். இப் போத்ப்பட்டவர்களைப் பாதத்தையே கித்திரத்தில் உச்சபடி காண்குப் பிடிக்க மேலுமாயுல் முடியவது; அப்போத்ப்பட்டவர்கள் முயற்சியுடன் செய்த வந்தால் சில காட்டினால் பாதத்தைச் சித்திரத்திலுள்ளபடி பிடிக்க வந்த விடும. சில ருக்கு அப்படிப் பிடிக்க வந்தாலும், முன் முதலில் காண்கு தொடவது. குனிவ முடியவது. வலிதும் துடையும் பத்திரவர்களை மட்டும் இப்படித் குனிவ முடியவது எப்படுகியும்; வலிநே பிங்குத லில் குனிவாய் இருப்பவர்களைச் சிரமமும் இப் படித் குனிவ முடியுக்கியும். இவ்வாறுக்கு ஒரு கெழுப்பி கட்டபோல் கெட்டியாய் கிட்டிக்குப் பிற வந்தாலுமும், இவ்வாறும் விட ஸுபதிநி டுடன் பழி வந்தால் சில காட்டினால் சரியாய்த் செய்ய வரும். வலிநே பத்திரத் துடை பத்திர வர்களைச் சரியாகும், தனுராகும், பஸ்டியோத் தரணுசுந்தரன், சரியாகும், மத்தியாகும், சிர மாகும் போக்தவர்களைச் செய்த வந்தால் வலிநே துடை இவ்வாறு குனிவ வரும்.

நூலு சேஷராமம்

என் சான் உடம்பையும்
அதைச் சாணாக ஆக்கிக்
கொண்டு உயிர் குதியை
கண்ணம் விந்து கொண்டி
ருந்தான் சங்கன்.

தனவிக் குறித்தார் பொ
பதி முதலியார். "மேய்!
போடா என்னும் போகா
மல் சண்டித்தான் செய்
வியுமா? சென் பிசியை
விருத்த வளர்த்ததற்கு என்
பிரதி உபகாரம் செய்து
விட்டாய்! இதைக்கு
இதைச் செய்திதவன்
காண்கு இன்னும் என்ன
தான் செய்ய மாட்டாய்?"

"என் என் பங்கைக்
கெட்ட விஷயமே! என்
அதைக் கண்டெடுத்த போது
என்னோடு கொடியிட்டேன் எப்
பதும் இருந்தான். அவனுக்
குப் பாதி பங்கு தருவதாக
ஒப்புக் கொண்டு விட்டேன்.

தவறு செய்து அந்தப் பங்கை மட்டும் தந்த
விடுவான், போதும்" என்று சங்கன்.

"சோதே கெடலாதென்னும் எல்ல இது
வாகப் போடுங்கள் என்னும். சோதே ரூபாய்
களைக் கண்டெடுத்ததாக கையு கண்டுவிட்டு
உளறுகிறேயே. எவன்டா சோட்டியக் ரூபாய்
விட்டாய்! இதைக்கு
இதைச் செய்திதவன்
காண்கு இன்னும் என்ன
தான் செய்ய மாட்டாய்?"

"என் என் பங்கைக்
கெட்ட விஷயமே! என்
அதைக் கண்டெடுத்த போது
என்னோடு கொடியிட்டேன் எப்
பதும் இருந்தான். அவனுக்
குப் பாதி பங்கு தருவதாக
ஒப்புக் கொண்டு விட்டேன்.

தவறு செய்து அந்தப் பங்கை மட்டும் தந்த
விடுவான், போதும்" என்று சங்கன்.

"சோதே கெடலாதென்னும் எல்ல இது
வாகப் போடுங்கள் என்னும். சோதே ரூபாய்
களைக் கண்டெடுத்ததாக கையு கண்டுவிட்டு
உளறுகிறேயே. எவன்டா சோட்டியக் ரூபாய்
களைத் தொலைப்பாய்! பங்காம், விவாயமா?"

சங்கன் பத்து விளாடிகள் வரை பேசாமல்
இருந்தான். இதற்குள் முதலியார் "என்னைப்
பற்றி உனக்கு என்னுடன் தெரியும். எவ்வளவு
களுக்கு எவ்வளவுதான். ஆனால் முதல தவறி
மயிவாதை கெட்டு எடப்பவர்களை என்னுள்
பிடிக்காது. எடைபி தடவைபாஷன் சொல்
கிறேன். இன்னும் பத்து கிரிடெஸ்களுக்குள்
எவ்வளவுபெய் பிராய்மீடு" என்று சிறிது.

தனக்கு உண்டாகிறோடு. முன் தொங்கக்
காய்கன் தன்னிட சாணியில் இதற்கு ஒய்
வொரு அடிபையும் என்னி எடுத்து அவந்த
வாறு முன்னேறிக்கொண்டிருந்தான் சங்கன்.

வெலைக்காரிங்கன்

தார்க்கன்

இருக்காது. கூடவே, அதுதவப் பையன்
ஒருவகித் தான் காப்பாற்றுவதாகப் பெயரும்
கெடத்தவிலும் எந்த கோக்கம் அவருக்கு.
இந்த அழைப்பின் பேரில் விட்டுக்கு வந்த
சங்கன் முதலியாரின் மனைவிக் குப் பிடிக்க
விக்கி. என்னுதும், குழைபக் குழைபப் பேரி
அப்பழுக்கின்றி எவ்வா வேவகனையும் செய்து
முடித்து அவனுக்குத் தன்னிடம் இருந்த
வெறுப்பை அகற்றிக் கொண்டான் அவன்.

வெலைக்காரிங்கன்

தார்க்கன்

இருக்காது. கூடவே, அதுதவப் பையன்
ஒருவகித் தான் காப்பாற்றுவதாகப் பெயரும்
கெடத்தவிலும் எந்த கோக்கம் அவருக்கு.
இந்த அழைப்பின் பேரில் விட்டுக்கு வந்த
சங்கன் முதலியாரின் மனைவிக் குப் பிடிக்க
விக்கி. என்னுதும், குழைபக் குழைபப் பேரி
அப்பழுக்கின்றி எவ்வா வேவகனையும் செய்து
முடித்து அவனுக்குத் தன்னிடம் இருந்த
வெறுப்பை அகற்றிக் கொண்டான் அவன்.

காணியில் ஒரு சென்னம் பழையமுது.
மத்தியானம் இரண்டு மணிக்குச் சாதம்.
இரவு கொஞ்சம் சாதம். இவ்வளவே அவனுக்
கென அளிக்கப்பட்டு வந்த உணவு.

அவனுடைய வேலைகளில் ஒவ்வொரு
வாயிற்றுக் கிழமைபயன்றும் ஐந்து மணி
எனக்கு அப்பாள் இருந்த ஒரு ஊரில் எடை
பெறும் சரிதைக்குப் போவதும் ஒன்று.
மத்தியானம் இரண்டு மணிக்குச் சாப்பாடு
முடித்ததும் அவன் எடைபைத் துவங்குவான்,
கையில் கொஞ்சம் பணம், காண்கைத்
பையன் சிதெம். முன்றரை மணிக்குள் அவன்
பங்கம் கொண்டுவிடுவான். பின்பு அவன்

கை தவறுதலாக விட்டு விட்டால் போல இடுக்கு " என்று கத்தினான்.

அரை பொடியில் சுப்பன் அந்த டிண்டி எடுத்து வந்தான். அதை இரண்டு பேரு மாகத் திறந்து பார்த்தனர். வானவில்லில் மறிஞ்சுரு தேற்றியே போல பல வர்ணங் களில் காகிதங்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்தன. எகையை விட்டு அவ்வுளையையும் வெளியே இழுத்துப் போட்டான் சுப்பன்.

ஆச்சரியம் காத்திருரையில் விறிட்டவரினுள் சங்கம், "டெம்ப் அப்பா! அவ்வுளையும் தூறு ரூபாய் போட்டுகள். பாவம், யாருடைய சொத்தோ? யாருடைய காரியம் எளிதெதோ?"

சுப்பன் அவர்களை எண்ணிப் பார்த்தான். சரியாக ஸ்தம்பித போட்டுகள் இருந்தன. கண்களை அகல மாற்றான் அவன். "சங்கா! முற்றாக ஸ்தம்பிதம் ரூபாய்களை" என்னான்.

"ஐ இங்கேயே இந்த சாண்டிகளைப் பார்த்துக் கொண்டு நல்லிரு. நான் இந்தப் பணத்தைப் போடவில்லையெனில் கொடுத்து விட்டு வருகிறேன். அவர்கள் சொந்தக்காரர் களைத் தேடித் தண்டு விடுத்தக் கொடுத்து விடுவார்கள்" என்றான் சங்கம்.

சுப்பனுக்கு இந்த ஏற்பாட்டில் சம்மதம் இல்லை. அவன் இந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து விட்டான்.

வெகுநேர யோசனைக்குப் பிறகு அந்தப் பணத்தை சுப்பன் எஜமானி பார்த்தால் பிடுங்கிக் கொண்டு விடுவார் என்ற காரணத்தால் அதை சங்கனே வைத்து வைக்க வேண்டியது. மறு நாள் இரண்டு பேரும் ஆறுக்குப் பாலியாகப் பிடித்து கொண்டுவது என்ற முடிவுக்கு வந்தனர்.

அந்தைக்கு வீடு திரும்பியபோது அதை மணி நேரம் தாமதமாகி விட்ட காரணத்தால் குழந்தைகள் எல்லாம் சங்கம் கொண்டு வரும் தின்பண்டங்களுக்காக அவன் வரவை ஏழிப்பார்த்துக் காத்துக் கிடந்தன. அவன் வந்ததும், வசாததுமாய், அவன் சாமயக்களை இறக்க வைக்கும்வரை காத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடப் பொறுமை இன்றிக் குழந்தைகள் அவன் மடிமையப் பிடித்து இழுத்தன.

சங்கம் இந்த இக்கட்டான நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்குள் அந்த கூடக்கி கூடாத காரியம் நடந்து விட்டது. அவன் மடியில் இருந்த டப்பி சிதறி உருண்ட வேகத்தில் மூடி திறந்து கொட்டுக் கத்தாத ஒரு மூலியில் கேட்பாரில்லாமல் விழுந்தது.

சாவுவு நாற்காலியில் அமர்ந்து கொண்டிருந்த முதலியார் துள்ளிக் குதித்து ஓடினார். இதற்குள் அவர் மூலியை வாயிற்புறக் கதையை இறக்க சாத்தி விட்டான்.

சங்கம் அவனுடைய நடு தோட்டில் அதைக் கண்டு ருத்த எந்தத்தையும். எடுத்தபோது சுப்பனுடன் கூடவே இருந்ததையும், கொள்ளுன், ரூபாய்களை எண்ணிப் பார்த்து அவை களைப் பத்திரமாக எடுத்து வைத்த முதலி

யானைடில் (கட்டித்திட்டுப் பெற்றிருந்த விட்டுப் பிரித்த கையிலிப் பார்த்து) - நம்பி! உன் அப்பா போல என்ன? உன் வீடு எங்கே இருக்கிறது?

சுப்பன்: - என்னைத் தெரியாது? அப்பா வைத்தான் போட்டானும்!

சுப்பன்: - சரி, உன்னுடைய மேயத் தெரியுமா? மேயலில் கூடேஷனிலே ரோய்லி விடுகிறேன். உன் அப்பா உன்னைத் தேடித் கொண்டு வந்தான். உன்னை அடைத்து குப்பையிப்பதற்குச் சொன்ன யமா விருக்கம்.

சுப்பன்: - உன் மேயத் அப்பாவுக்கு தங்குமித் தெரியுமா!

வருவான். ஆகவே, அவன் வரும் வேளையை எதிர்பார்த்து ஒவ்வொரு குழந்தையும் தேருவில் காத்துக் கொண்டிருக்கும்.

அவன் முதலியாரின் வீட்டுக்கு வந்து பதினாறு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அவன் அங்கு வந்த போது அவனுக்கு வயது பத்து. இப்போது, அவன் கட்டினான் காகியாய், வணப்பு கொண்ட கூடலோடு விளங்கினான். முதலிய எல்லாம் அவன் தனியாகத் தான் அவ்வளவு தூரமும் போய்த் திரும்புவான். கொடி, வீட்டில் இருந்த ஒரு பணக்காரர் தாழம் சந்தையிலேயே சாண்டிகளை வாங்க வேண்டுமென்று விரும்பி, அவர்கள் வீட்டு வேலைவாசல் சுப்பனையும் அவனோடு கூடத் துணியாக அனுப்பத் துவங்கினார்.

அந்தைக்கு நாயிற்றுக் கிழமை, கழந்தம் போலவே, இரண்டு மணிக்குக் கல்லாம், சுப்பனோடு கூட சந்தை கூடம் இடத்துக்குச் செல்வப் புறப்பட்டான் சங்கம். முதலிப்படி அங்கு காங்க் கொண்டிய சாமயக்களை எல்லாம் வங்கிப் பிறகு வீட்டுக்குச் செல்வ தற்காக அந்தப் பாதையிலோடு கூடத்தனர்.

நடுவழியில் ஒரு கனம் தரங்கி விருந்தது. அடுத்தும் பார்த்தை அங்கே கொஞ்ச நேரம் இறக்கி வைத்துவிட்டுச் சிறப்பரி காரம் செலிது கொண்டார்கள்.

நடுவென்று சங்கம் பாதை ஓரத்தில் எதையோ பார்த்துவிட்டு "டெம்ப், சுப்பா அதைப் பாருடா? விடுசெட் டப்பா போல வெப்பியில் பள பளந்து கிடக்கு. யாரோ

பார் திடீரென்று எதையோ கிணத்துக் கொண்டு "என்னடா, சங்கா? ஏன் நீத் கிரும்? வேலைவைக் கவனி. போ!" என்று.

அன்றைய இரவு நான்கு உயிர்களுக்கு கித்திரையற்ற இரவாகக் கழிந்தது. முதலி உாரும் அவர் மனைவியும் அவர்கள் கஷ்டப் பட்டுச் சம்பாதித்த பொருளாக கிணத்துக் கொண்டு அதை வந்த எந்த வழிகளில் உருப் படியாகச் செலவழிக்கலாம் என்ற யோசனை யிலேயே அன்றைய இரவைக் கழித்தனர். சங்கனும், கப்பனும் அதைக் கண்டெடுத்த உவகையில் தூங்காமல் கழித்தனர்.

முதலியாரிடம் அவர் மனைவி சொன்னார்: "முதலில் இந்தப் பயலை விட்டை விட்டுத் துரத்தி விடுங்கள். இம்மாலிட்டால் கண்டவ ிடம்தான் அந்தப் பணத்தைத் தேடி எடுத்த தாகவும் நாம் அபகரித்துக் கொண்டு விட்ட தாகவும் சொல்வான். மேலில், பொருளமை என்று பல சங்கடங்களும் வரும்....."

முதலில் முதலியாருக்கு பணவியில் இந்த யோசனை பிடிக்கவில்லை. ஆனால், பொழுது புலர்வதற்குள் அவரைத் தன் விருப்பத்துக்கு இணங்க வைத்து விட்டான் அவன்.

முதலான் காலம், சங்கன் கப்பனுக்கு கியாயமாகச் சேர வேண்டிய பணத்தை யாவது தந்து விடுமபடியும் தன் பங்கை முதலியாரே வைத்துக் கொள்ளட்டும் என்று மனதுபுரப்போதும்பட முதலியார் கொஞ்ச மும் இரக்கம் காட்டவில்லை.

★

முதலியாரின் விட்டை விட்டு வேளி யேறிய சங்கனுக்குத் தான் எப்படிப் பிழைப் பதென்று குழப்பமாக இருந்தது. எதை எதையோ யோசித்து மனத்தைக் குழப்பிக் கொண்டபோது அவனுக்குத் திடீரென்று சக்தையில் பலசரக்குக் சாமான்கள் விற்கும் செட்டியார் கிணவு வந்தது.

ஒவ்வொரு தரம் சக்தைக்குப் போகும் போதும் அவன் செட்டியாரைப் பார்ப்பான். செட்டியாருக்கு ஏனோ அவனிடம் ஒருவித கட்டம் ஏற்பட்டிருந்தது. அவனுடைய உறுப்பையும், சலிப்பில்லாத உழைப்பை யும் கண்ட செட்டியார் அவனைத் தன்விடம் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ள ஆசைப்பட் டார். ஒரு தரம் அவர் வாய் விட்டு அவ னையே கேட்கக்கூடக் கேட்டார்.

"எப்போ, முதலியாரிடம் 5 மாதாக உழைக்கிறும், ஆனால், சாப்பாட்டைத் தவிர உனக்குச் சலிக்கக் காசாவது சம்பளமாகத் தருவதா? இதைப் பார் அந்த வேலையை விட்டு விடு. என்னிடம் வர. இரவும் பகலும் வேலை இருக்காது. நானுக்கு எட்டு அவ்வது பத்து மணி நேரம் வேலைதான். மாதா மாதம் சாப்பாட்டுப் போட்டு இருபது ரூபாய்சம்பள மாகவும் தருகிறேன்" என்று அவர்.

படியாதமாக சங்கன் மறுத்தான். "சின்ன வலதிலிருந்து முதலியார் என்னை வளர்த்தார்,

தான் வளர்த்து ஆளாவி விட்டேன் என்ற காரணத்துக்காக நான் அவரை விட முடி யாது" என்று சொல்லி விட்டான்.

அப்போதெல்லாம் செட்டியார் இவனைப் பரிசாகமாகப் பார்ப்பார்.

இப்போது அந்தச் செட்டியாரைக் கண் டான் சங்கன். அவரிடம் நடந்த விவரம் எதையும் சொல்லவில்லை. "என்னவோ இங்கே வசித்துவிட வேண்டும் என்று தோன்றிற்று. வந்தேன். இனி இங்கேயேதான் இருப்பேன்" என்று சேர்ந்தான் அவன்.

செட்டியாருக்கு சொம்பவும் சந்தேகமும், முதலியாரின் விட்டை விட்டு விட்ட கார ணத்தால் சங்கனுக்கு ஏக்கமாக இருந்ததே தவிர செட்டியாருக்குச் செய்ய வேண்டிய வேலைகளில் அவன் ஒரு போதும் கவனக் குறைவாக நடந்து கொள்ளவில்லை.

4

சங்கன் விட்டை விட்டுப் போனதும் முதலியாரும், அவர் மனைவியும் புத்திகைக் கிடைத்த பணத்தை எப்படிச் செலவிடுவது என்பதைப் பற்றி இன்னும் தீவிரமாகச் சிந்தனை செய்ய ஆரம்பித்தனர். கட்டணக்காக அடமானமாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலத்தை மீட்டுக் கொள்வது, நவ்வது என்று முதலியார். அதைப் பற்றிப் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். முதலில் தனக்கு ஒரு வயசு கெக்கல் வேண்டும் என்று அவர் மனைவி.

மாமோதர்: ஒரு நாழிகையாக நான் சொக்கிக் கொண்டு வந்ததை எழுதித் தன் சொன்னும், "அன்புள்ள ஸ்யா" வேன்று போட்டு விட்டுக் கடைசியில் 'இப்படிக்குத் தங்கன்' என்று போட்டிருக்கிறீர்! மத்தியில் ஏன் ஸ்யா காலி வரக் கிட்டார்!

குமாரன்: தங்கன் அந்தப் பாதகு வேதநிலை போட்டுக் கொண்டு நேரம்புரையமாக சொக்கிக்கொண்டே போனது எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை!

—அனல்—

கடைபிடிக்க, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு எல்லாக் ஒரு விவரப்பாடம் செய்வதென்றும் என்று முடிவுக்கு வந்தார் முதலியார்.

பணம் தொகைதான் ஒருவரை எல்லாக்களிலும் தேடிச் சென்றிருந்தாலும் இருக்கலாம் என்ற அச்சமும் கூடவே அவருக்கு ஏற்பட்டது. மீதமிருக்கும் மனைவியின் கவலைகளையும், சிதைவையும் அடையாளம் கவனத்துக் கவனிப்பதற்கு அவர். அப்பணத்தைக் கொண்டு விவரப்பாடம் செய்வது, கிடைத்த ரூபாய்களை விவரப்பாடத்தில் வந்ததாகச் சொல்லிக் கொள்வது என்று நினைப்போட்டிருந்தார்.

எல்லாம் நினைப்படியே வருகின்றதென்று உணர்ந்தது. வெகு கிணரவில் கவனிப்பது அடைந்த விடலாம் என்ற எண்ணத்தோடு, வீடு, மனை, மனைவியின் கவலை எல்லாவற்றையும் அடகு வைத்தார். ஆனால் கட்டப் பட்டுச் சம்பாதிக்காமல் கிடைத்த பணம் வீட்டில் இருந்த சாணத்தாலோ எவ்வளவு அவருடைய விவரப்பாடம் தவக்களவே இல்லை.

இந்த நிலைமையில் முதலியார் வீட்டில் வைத்திருந்த ரூபாய்கள் ரூபாய்களை வெளியே எடுத்தார். தனக்குக் கூடக் கொடுத்த பங்கினைப் பாடி வேகமாக வட்டிதார்.

பங்கினைப் பெறப்படுகிற முதலியார் தந்த சொட்டுகளைத் தவிரக் காக்கப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்துவிட்டு உருட்டலப் பித்திருந்தார். "சரி இவைகள் எல்லாம் செல்வாது சொட்டுகள், எதுவும் செல்வாது" என்று சொல்லி விட்டார்.

முதலியாருக்குத் துக்கம் வரப்போட்டது. "என்னது செல்வாது சொட்டா? என்ன சொக்கித்தீர்க்கும்?" என்று அவரிடமிருந்து அவர்.

"பெறப்படுகிற பொருளையாவே பதில் சொன்னார். "ஆனால் சரி! இதெல்லாம் செல்வாது சொட்டுக்கள்தான்" என்று.

அவ்வாறு சொல்லும் முதலியாரின் கவலைக்கு முன் உத்தர சிவந்தது. அவரை அழைத்து வரவேண்டிய கவலைக் கூடமற்ற முகம் அவரைப் பார்த்துப் பரிசாகச் செல்வாதுப் போவது இருந்தது.

அவரை வீட்டுக்கு வந்தார்? மூத்தரவரின் விழுந்த அவரைத் துக்கம் கொண்டு வந்தார்களா? என்று அவருக்குத் தெரியாது.

★

பெருக்களில் புரளக்கூட சித்திரிக்கலாம் மெல் மூக்க, சிவ மூக்க வால்லப் படுத்திச் சென்றிருந்தார் முதலியார். "சங்கர, என் பார். உன்னை ஆகி முதலியார் வந்துவிட்டான். கடைபிடிக்க உன்னை அடியோடு எழுந்தரப் பார்த்தபோது அது என்னவோ பவி கொள் ளப் பார்த்திருந்தது. என் கவனத்திற்கும் சி ஒரு முறை வந்த பார்த்து என்னை மன்னித்த தாகச் சொல்ல மாட்டாயா?" என்று வாய்க்கு வாய் பித்தறி வந்தார் அவர்.

விஷயம் இதுதான். கொஞ்ச நாட்களாகவே பவிச வாயுவால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தார் முதலியார். எதிர்பாராத விதமாக இந்த இடைபுறம் ஏற்பட்டு, அவரைத் தனி மெடுக்க கொட்டாயம் அடித்தவருடைய அவர் படுத்த படுக்கையாகி விட்டார்.

காட்கள் மறைந்தன. இன்று அவர் ஒட்டாங்கடி, வீடு, சிவமூல் ஒட்டுவதற்கும் குறி செய்வப்பட்டு விட்டன. அவரும் அவர் மனைவியும் குழந்தைகளும் தான் பாக்டி. பொருள் இக்காலக்கு இவ்வளவும் இவ்வளவு என்பதை மெது அவருக்கு வைத்தியம் செய்க்கூட இக்காலக்கு வந்திருக்கவில்லை.

அக்காலக்கு முதலியாரின் சிவ சொம்ப வும் மோசமாய் விட்டிருந்தது.

★

பிரேமாவை. குறிப்பாக மெல்ல மறைந்த சென்றிருந்தார். முதலியாரின் உலக வாழ்க் கையும் அந்தமீதது விடுமோ என்று அவர் மனைவி கவனித் தீட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

நிறைந்த சங்கர அங்கே தோன்றி லும். "சங்கர பவிசாவே இருக்கலாம். என்னை மறைந்த தோஷத்துக்காவதாவது முதலியாரின் கூடக் சிவமையால் பந்தி என்னுக்குச் சொல்லி அனுப்பக் கூடாதா? அல்லவாத்தான் பெண்கள் செய்து சிவத்தையிற் சித்தித்தனர். இவ்வாறிட்டால் இப்போது பார்த்துக்கூடக் கொடுத்த வைத்திருக்க மாட் டேன்" என்று அவரிடமிருந்து அவர்.

முதலியார் மனைவியின் கவனத்தில் சிவ துணிந்தது. "சங்கர பவி. என்னும் அவரும் தான் பவிசை. அதன் பவம் இதோ, வைத் திய உதவிக்குக் கூடப் பணம் இவ்வளவும் தக்கிடுமோ" என்று.

சங்கர விம்மி விம்மி அழுதான். "தெய்வத் தின் புண்ணியத்தின் சென்ற ஒரு வருஷமாகச் செய்து வைத்திருந்த ரூபாய் இருந்தது என்னிடம் இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு வான் வைத்தியம் செய்கிறேன்" என்று சொல்லி விட்டு வானம் கோக்கி வினாசுத்தான்.

அவர் மனம் மனம் சங்கரம் கோக்கி விழித் தான். அவருக்கு எதிரே ஒரு கவனத்தில் அவ விடம் வேகம் செய்த சங்கரம் காணப்பட வில்லை. பொற்றூணியைச் சாப்பாற்றும் கவலை எல்லாவற்றையும் அவிக்க வந்த பரம் பொருள் ஆகவே காணப்பட்டான் அவன்.

அதே சமயம் மறைந்தும் மறைவாமலும் செய்திருந்தான் ஒளி விழிச் சென்றிருந்த பவாவைப் 'பவ பவ'வென்று சித்தித்தான். அந்த சித்தியின், "செய்யும் மக்களின் இவ்வாறில் இருக்கும் சந்தை வந்தார் செய்யும் செய்து. என்னும், அந்த இவ்வாறில் சந்தை அழை மாட மாற்றும் சாவகம்பம். முன்னது சிவ வந்தது. பின்னது அழிவிக்கவந்தது" என்று உண்ணாமல் கண்டார் முதலியாரின்மனைவி.

என்னவீத பல்வகைகளுக்கும்

பல் வெண்ணை நிறம்.....
உய்யாபூங்கு
ராக்கைத் தருகிறது
தூங்கு மார்க்
கருப்பு பல்பொடி
(RED)
மலகா நெயர்
தேவநாடு மலகா நெயர்

தேவநாடு மலகா நெயர்

NOGI & CO.,
87, CHINA BAZAAR Rd., MADRAS-1

இவை இல்லாமலா
கல்யாணம்?

டி.எஸ்.ஆர்

- பன்னீர்
- சந்தனம்
- வாசனைப்பாக்கு
- வாசனைச் சுவண்ணம்பு

தெய்வத்தியாகில் எவ்வித விசேஷம்
ஆக்கும் ஒரு சோபனையும், குடிநீர்
மற்றும் அளிக்க ஜனங்கள் டி. எஸ். ஆர்,
தயாரிப்புகளையே நம்புகிறார்கள். அதை
1919 லிருந்து பிரசித்தி பெற்றவை.

டி.எஸ்.ஆர். & கோ., கும்பகோணம்.

தெய்வத்தியாகில் எவ்வித விசேஷம் ஆக்கும் ஒரு சோபனையும், குடிநீர் மற்றும் அளிக்க ஜனங்கள் டி. எஸ். ஆர், தயாரிப்புகளையே நம்புகிறார்கள். அதை 1919 லிருந்து பிரசித்தி பெற்றவை.

3 வகைக் கலாரத்னங்கள்

கம் கம் ஜவாஜ் * கம்பால்
* கமகர் அகப்பத்திகள்.

டி.எஸ்.சுகந்தாலயா,
வாசனேதிரவிய வியாபாரிகள், பெங்களூர்-2

உறுதியான எதிர்ப்பு சக்தி

நீங்களும் பெறுக
வாப்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

[illegible]

தொழிலாளர் கட்சி மூலம் கருவியைப் பறித்தல்
உடனடியாக நடத்தப்படும் இந்த கட்டிடம் கட்டு
வதில் சிறிதே தாமதமாகாது. இதை விரைவில்.

தலா/செய்த வயதிலேயும் :

பக்கம் மட்டும் கட்டுவதும் வேலைக்கு சிறிது
காலத்தும் தந்தவோடு வேலைபாடிப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிற
வாழ்க்கை வேறுபட்டிருக்கிறது. வேலைக்கு ஒரு
நேரம் தான் சம்பளம் கிடைக்கிறது. அதை
தான் வாங்கிப் பிறகுதான் ஒரு நாளைக்குப் பிழைக்கிறது.

தமிழ்நாடு வரலாறு

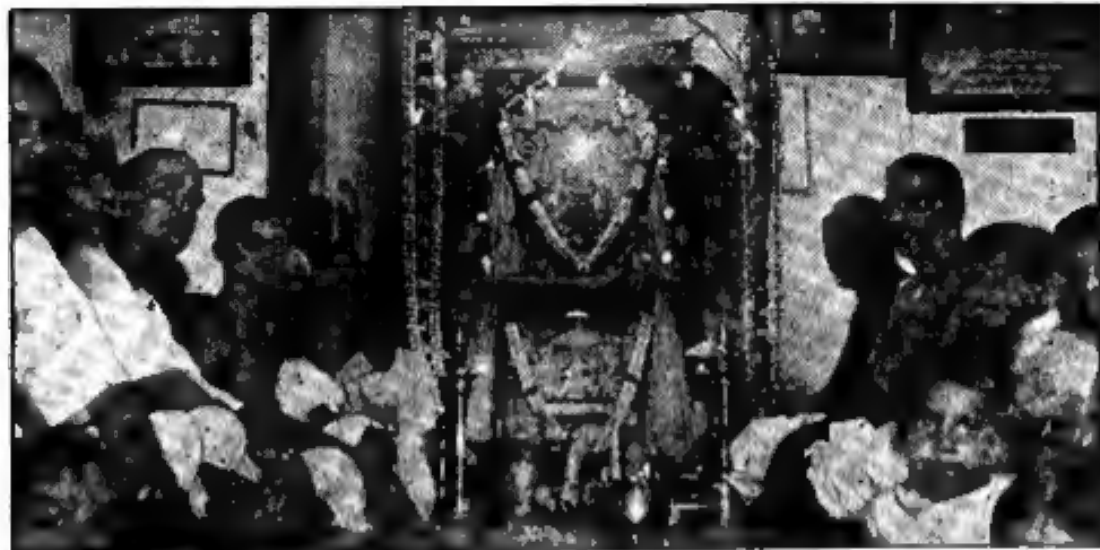
அவர் இரண்டனுக்கும் தனி கொடுத்தான். இரண்டனு புது வாகனமாக இடைத்த உள்வத் திருத்த அவர் கருவிய முகத்திலும் தள்ளுதல்

இந்த மாத முதல் வாரத்தில் கொழும்பு ஸ்ரீ ராமகாண சபையார் ஸ்ரீ ராமதவாரி உற்சவத்தை வேகு விமரிசையாகக் கொண்டாடினர். இந்த விழாவில் இந்தி யர்களுடன் யாழ்ப்பாணத்து ஆஸ்ஸிஸ்களும் கலந்து கொண்டிருந்தனர்.

இடந்திறும் வாழலாம். உனக்குக் குறையு மு றும் வராது" என்று ஆறுதல் கூறினார். கடைசி ஊழல் வந்தது.

பாஞ்சாலி என் முத்த பெண் கையில் ஒரு பெண்ணின் கிணங்கைத் தொடுத்தார். குழந்தை னை அணைத்து உச்சி முன்க்கு முத்தமிட்டார்.

"பாஞ்சாலி! இதெல்லாம் எதற்கு! உன் அன்பு இருந்தால் போதாது!" என்றார்.

"இந்த ஏழைமீன் குரவையாக விடுக்கட்டும். அம்மா! என் குழந்தைகளுக்கு வேறு என்ய கொடுக்கப் போகிறேன்!" என்றார்.

"பாஞ்சாலி! யார் யாருக்கு என்ன கொடுக்க முடியும்! நீ எல்லா விடுந்தால் போதும், போய் வருகிறேன்" என்று அவளிடம் விடைபெற்றேன்.

"அம்மா, பிரேகப்போவது ஆள் குழந்தை தான். கடுதாசி போடுங்க, குழந்தையைப் பார்க்க வருகிறேன்" என்றார் அவள்.

போகும்போது அந்த அன்பின் உருவம் பாஞ்சாலியைப் பார்க்கும்போது, என்னை ஆராம விடுக்க முடியவில்லை. "அவரைப் போக, சொந்தத் தில் யாரும் அன்பு சொந்தத்தில்லை. என்னிடம் அய்வனவு பிரியம் வைக்கவில்லை" என்ற என் கத்தொருதான் இங்கு வந்து சென்றேன்.

பாஞ்சாலி ஆரம்பித்தபடி, ஆறுதல் பிரே தது. குழந்தையைப் பார்க்கத்தான், நிரயம் பாராது. அம்மா யு க் கு த் தேவையானதை மூட்டை கட்டிக்கொண்டு வந்திருந்தான் அவள்.

பாஞ்சாலி முன்னிலை, என்ருப் பன்மயக்கு உயர்ந்து காணப்பட்டார். என் உன்சம் உன்கித் திவினில் சீரம்பிவது. உழைக்கப் பிரதிபுத்த அவ ளுக்காக என் இதயம் இரங்கிவது.

அவர் மூன்று நாட்கள் தன் குடும்பக் கூடம், விபரமாய் எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டு, என்மொரு தங்கினார்.

காங்கன் வந்த பின் எட்டி அவன் குடும்பத்துக் கைதையர் சொன்னார். என்னை முடிவிற்குத்

விட்டைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் தனக்குத் பட்ட ஏக்கத்தையும், எமாற்றத்தையும் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார். மறுபடியும் அதே ஊருக்கு மாற்றிக் கொண்டு வந்துவிடக் கூடாது என்று அவரோடு கேட்டு விட்டார்.

பழல் கைதையர் பேசும் பேசி மூன்று நாட்கள் யும் வழித்து விட்டார். காங்கன் என்ன அவன் ஊருக்குக் கிண்ப ஆபத்தானான்.

அவர் ஊருக்குண்டு ஒரு கல்லை செல்லும் அவன் கைக் கையுக்குப் பத்து ரூபாய் பணமும் கொடுத்தவிட்டுக் காலியாயத்தக்குப் போனார்.

பாஞ்சாலி ஊருக்குப் போகும்போது இரண்டை யும் அவளிடம் கொடுத்தேன்.

"இதெல்லாம் எதற்கு, அம்மா! நீங்க எல்லாபடி யாக இருக்கிறீர்கள். அதனால் என்ரு வேண்டும்" என்று தழதழத்த குரலில் சொன்னார்.

"ஆன் குழந்தை பிரேதத்தக்கு உனக்குப் பரிசு. அவர் கொடுக்கச் சொன்னார்" என்றேன்.

"சரி, அம்மா, போய் வருகிறேன், கடுதாசி போடுங்கள்" என்றார் அவள்.

"பத்திரமாய்ப் போய்ச் சேர், உனக்கு சொல்ப நிரயம். அடிக்கடி வந்துவிட்டுப் போ" என்று கை சொன்னார்.

"அதற்கென்னம்மா, வர முடிந்தால் வருகிறேன். அப்படி வர முடியாவிட்டாலும், அடுத்த குழந்தையைப் பார்க்க வராமலிருக்க மாட்டேன். நீக்க மகாபிரயம் இருக்கலாம்" என்று அவன் விடை பெற்றுக் கொண்டு கிண்பினார்.

பாஞ்சாலி போனவந்தான். பிரேத வரவில்லை. எப்போதாவது, யாறாவது விட்டுக் கடிதம் எழுதிப் போடுவான். அவன் மறுமுறை ஒரு தரம் பார்க்க என் ஆவல்தான் அறிவித்தது.

ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு அடுத்த குழந்தை பிரேதபோது, அந்த அன்பின் உருவம் பாஞ்சாலி இந்த உலகத்திலேயே இருக்க. அவன் என்னை மறக்க முடியவில்லை. அதனும் என் குழந்தைக்குப் பாஞ்சாலி என்று பெயர் சூட்டி மழித்தேன்.

**டால்டா வளம்பதி நீங்கள்
செலவு செய்யும் பணத்திற்கு
முழுப் பிரயோஜனத்தைத்
தருகிறது**

டால்டாவிலிருந்து
பெறும் சக்தியால் இவன்
ஆரோக்கியமானவனும்
நாள்முழுவதும்
இதரவர்களுக்கும்
இருக்கிறான்.

உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு டால்டாவில் தயாரித்த உணவை
அளியுங்கள். இப்படிச் செய்வதால், டால்டாவின் ஓவ்வொருவர்
தினாறி உணவிலும் அவசியம் தேவை என்று உறும் சக்தியளித்
தும் கொழுப்பு அளவுக்குக் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்திக்
கொள்கிறீர்கள். காற்றுப்புகாத சீம்செய்த ஆய்களில் அடைக்கப்
பட்ட டால்டா மிகவும் சத்தமானது, புதிதானது, ஆரோக்கிய
மானது. மேலும் மிகவும் சிக்கனமானது.

**தாது உணவில் விடயங்கள் ஏன் அடக்கிவிடக்
வேண்டும்?**

இவை ஆரோக்கியத்துக்கு தீவிரமானதுகளாக
நீ டால்டா அட்டைகளில் கீழ்க்
தரால் பெட்டி நெ. 353, பம்பாய் 1

டால்டா

உங்கள் ஆரோக்கியமானவர்களுக்கும் சுவையம்-கொழுப்பு

1953-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-00

